

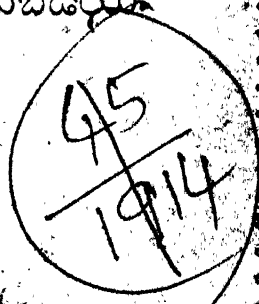
శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

61/2/14

పద్య కావ్య ఇది

మంగు వేంకటరంగనాథరావువలన
ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

వేంకటకూర్పు 1000 పేజీలు.

కొత్తనాడు.
1914

1567
10

శ్రీ వేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

వెల 0—6—0

శ్రీరామజయము.

శ్రీరామస్తవరాజము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శా. శ్రీకల్యాణసదాశివేశ్వరకన్యబ్రహ్మవిష్ణుశివ

యాపాకాశాకృతిమిరునట్టి పరమాత్మైక్యానుసంధానుభా

గాకాశోన్నతయోగిరద్యగురువాక్యావాప్తభోధోద్భవ

శ్రీకాంతాత్రియః డై ననిన్న మదిలో నేవెందునత్రాంతము.

శా || శ్రీరామారఘనందనారఘపతీనేతామనోనాయకా ! కారు

ణ్యాభయదానహస్తవరదాకాకుత్స్థనంశోద్భవా ! దాద్రాంధ్రతమిస్ర

తాపహరణ తత్త్వాభిచందోదయా ! రారానామదిలోపసింఛిక్మపతో

రక్షించరామౌక్కిదః || ఉ || పెద్దలసేవ జేసినను బెండుగుక వృ

ధాభిమానులై ! గద్దియనుద్దులందగిలికానక మూఢులుకొందరున్వలో,

ప్రొద్దులుపుత్తురట్ల చెడిపోవకసామినిభక్తిఁ గొల్చినఁ ! దద్దయఁ మో

క్షుమబ్బుగదదాశరథీజ్ఞుకాత్మజాధిపా || చ || కరములుమోడ్చెదఁ హరి

కిగాళికిమౌక్కిద గూర్చితోడుతఁ ! గురునకు వందనంబెఱుగుగోరిక

జేసెదగావ్యులన్నిరం ! తరముదలంచెదన్నలువదామరసాక్షినుతించెద

న్మదిఁ ! సరసకవిత్వబోధలు వెసంగలిగించుటకున్మృదంబునఁ || గీ ||

మూడుమూతులమతిముగ్ధులొండ్రెను ! బ్రస్తుతింతుబరమభాగవతు

ల ! నుతులజేసి పెక్కుగతుల వాల్మీకాది ! కవులదలచి తెనుగుకవుల

చలతు || వ || అని యిట్టదేవతాప్రార్థనంబును బరమభాగవత కీర్తన

నంబును వాల్మీకాదినత్కవిస్తోత్రంబునుండేసి సర్వజనంబులకుం

శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

బ్రీమః బహు మధురుండై న భేనుకొండ తిమ్మయాచార్యురూ
 శ్రీరామ స్తవరాజంబను మంత్రరాజంబు దెనుగు సేయంబుగాని యేసు
 బ్రాహ్మణ సకలవేదాంత సిద్ధాంతసారసంగ్రహంబై నతత్త్వాధ్యక్షంబు
 తత్త్వచంద్రోదయంబను ద్వీపదకావ్యంబు రచియించియాతత్త్వ చంద్రో
 దయంబునకు బాసకీనాథునాథుగాని యోగించినంతసిల్లి తినిష్పజీమం
 శ్రీరాజంబై న శ్రీరామస్తవరాజంబను నీప్రబంధనాయ కరత్నంబునకు
 సర్వలోకనాథుండై న శ్రీరక్మీణీనాథునాథుంగానియోగించి నద్వరధాన్య
 సంఘము రచిహ్మహాపానుసంధానంబుజేసి కృతకృత్యుండనగుమద్వం
 శకనీమంబెత్తికనెన || నీ || శ్రీకరంబై నట్టి కృష్ణానదికిదక్షిణాదియానాం
 భరీరాజ్యంబునందు | నొప్పైచకోప్పరా వురురాజధానికి భోజుజ్ఞాము
 మృషిరాజునుంత్రి | సుభగుడానంతంభసూత్రియజుర్వేది శాండ్రిగో
 త్రిజుచతురుసుకును | దనయుండు పెద్దనాతనిసతిజవాంబ వారికింగ
 న్న పరిసుతుండు | వానికిల్లులుసర్వాంబవారలకును | ఘనుమకృష్ణయ
 ప్తిభువనగిరినియతడు | ప్రియదుర్భాసారామవిష్ణయైన | రఘుసతమ్మ
 సుబ్రహ్మణ్యురమణమించె || క|| ఏమగువలునఁబాటియె | భూమిపత్నినత
 లలోనబుధసభలందున్ | నేమారుగీతికెక్కిన | యాముమృషిరాజకృ
 ష్ణయరఘుసతమున్ || క|| ఆమిఘసమునకుమువ్వుర | మేమువయించి
 తిమిమందుమేటగువాడనీ | రామునిభక్తుడమల్లన | నామాఖ్యాతు
 డనజ్ఞసప్రియరతుండన్ || క|| గురుబోధామృతతుల్యుడ | గురుతరత
 త్నోపదేశకోవిదగురుడన్ | గురుసేవావ్రతచర్యుడ | గురుతరవేదాంత
 రంగగురుకవిసరుడన్ || క|| కొలిచినదిరామచంద్రుని | దలచినదివరస్వ
 రూపధ్యానముసేయ | న్వలచినదిముక్తిలనను | నిలిచినదిపురాకృతం
 బునిజమనితెలుపన్ || క|| పలికినదివేదత్యుము | చిలకనదికృపారసం
 బు శ్రితజనుబందున్ | గులికినదియోగచర్యలు | నలికినయదిసూయ
 విద్యయహితులుబెదరన్ || శా|| శ్రీశైలేశువరప్రసాదమునదత్తిద్ధాంత
 నామంబులన్ | ఆసేతేశునివాక్యమౌ సభయమున్నధ్యాత్మతత్త్వంబును |
 ద్దేశంబాప్సగనారదుండు దయసం దేహంబులన్భాపుటే | యీశాయాగ

దననైనిజము యోగీశాబ్ధిచంద్రోదయా ।

ప॥ అట్లుగావున ॥

క॥ ఆరోగ్యభాగ్యమొనగగ । నారాయణనింబ్రబంధనాయ కమణి
గా । శ్రీరామస్తవరాజము । ధారుణి నెయంగజెప్పెనునేప్రీతి ॥

ప॥ అదిసూత్రణితంబును వ్యాసధర్మజసంచాదంబును నారనప్రో
క్షంబునగుటంచేసి యాదియు నొక యీశ్వరారాధన విశేషంబగుటనే
జేసెన ॥

షష్ఠ్యంతములు.

క॥ సర్వశరీరవిహారికి । సర్వాంగకారభోగసౌభాగ్యునకు । సర్వగు
ణాతీతునకును । నిర్వాణికిహరికియై నాధునకున్ ॥ క॥ నిజానజావి
కల్పిత । దుజ్జనసంసారదోషదూషితవాంఛా । నిజతయోగోద్రవినే ।
కాజితవస్తువునకు బయసకానందునకున్ ॥ క॥ నిత్యనిరంజనునిమ
సత్యాత్మామోదవిభవసామ్రాజ్యనకున్ । ఆత్మంతభక్తహృదయ ।
ప్రత్యక్షునకునుమహానుభావాధ్యునకున్ ॥ క॥ గోపాలవేషధారికి । గోపీ
జనపూర్వభాగ్య ఘోషాశ్రయకున్ । గోపస్త్రీవేష్టితునకు । గోపక్రీడా
వినోదగోపాలునకున్ ॥

క॥ శుక్తిరజితప్రసంచముయుక్తి ॥ మిథ్యాభిమానయోజనపరుడా॥
భక్తపరాధీనునకును । భక్తునకునుసర్వశక్తిమూర్ఖన్యూరకున్ ॥ క॥ బిం
దుకళాతీతునకును యిందుకళాభరనుతునకు పేంద్రాఖ్యునకు । స్వందితను
త్రామునకును । యిందీనరనేత్రునకుమునీశ్వరవతికి ॥ క॥ నీకుంబ్రబం
ధరత్నము । గైతానుక సేసినీదుకారణ్యమున ॥ లోకంబులందు వెలసె
ద । జేకొనురాకేందుడనశ్రీకృష్ణపారి ॥ ప॥ నిత్యమంగళవరంబరాభి
వృద్ధిగా నాపిన్నంబు సేయంబూనిన శ్రీరామస్తవరాజంబును మహాప్ర
బంధంబునకుగదాప్రారంభం జెట్టిదనిన వైమిశరణ్య వాస్తులకొన
కాదిమహామునీశ్వరు లొకానొకనాడు రేవకడలేచి సంధ్యాధ్యయమాన
కృత్యంబులుదీర్చి సూతునిచేత సర్వస్వరాజేతి హాసంబులువినుచు శ్రీ

౪

శ్రీ రామ స్తవ రాజము.

రామ స్తవరాజ శ్రవణోత్సుకులై || క || శ్రీరామ స్తవరాజము ! పారాయణమెవడు చేయు బ్రతిదినమును శ్రీ ! కారణగుచేవాడే ! నారాయణ పదమునోందు నమ్ముచుధాత్రి || క || శ్రీరామ స్తవరాజక ! ధారంభంబిట్లు శ్రీన కాదులుసూతుం ! జేసినుతించిమహాత్మా ! తారకనామంబుమాకునయసేయగదే || వ || అనినమ్ములకు వ్యాసశిష్యుండగుసూతుం డిట్లనియె ||

కథాప్రారంభము.

సీ॥ సర్వవేదార్థవిజ్ఞాన సత్యనతిసుతుండుసోవ్యాసుని బండ్లవాగ్రి ! జంతుపూజలుచేసినుముఖుడౌభగవంతుడవుమహాయోగీశుడవునుశాస్త్రు ! గురుడవుతత్త్వంబుబరజనంబునుముక్తిసాధనధ్యానంబుజూడలెవ్వ ! యెట్టి వియెటిగింపుడీరసరాజుతో వినుమహాభాగయేగనినతెల్వి ! యెద్దివరమగు గాతితమెన్నెదొడ్డి ! జ్యోతియమలంబుశివమదేహ్యాతిగాగ ! బరమనిత్యంబుగైవ్యవనముతోవ ! యిదియెశ్రీరామయనుజవంబింత మహిమక || శ్రీరామజయోత్సవకాండ ! దారకమనుబ్రహ్మసంజ్ఞ దానివణించే ! వారేదోషమునొందగు ! యీరీతినివేదవేత్తలెలుగుదురెలుక || గీ॥ ప్రాజ్ఞలెవ్వారుశ్రీరామరామరామ ! యనుచుసతతంబుబడియి తురట్టివారు ! భుక్తిముకులరెంటిని బొందువార ! లిందుకై సంశయింపగనేలననఘ || మ॥ మోహిమన్నీస్తవరాజమున్బలికె నాత్మజ్ఞనియానారదుం ! డుహరిధ్యానపురస్సరంబుగనుట నోరూరనేజెప్పెదక ! బహుసంకల్పరముం జరిద్రహతముక బ్రహ్మైక్యసాధ్యంబునక సహజంబౌ వినుమన్యదుఃఖములసంచారంబులన్బాపుచుక || సీ || శ్రీరామకృష్ణులసేవించితద్ధ్యానభావంబులెఱిగింతుసావధాన ! ముగవినుసాకేతనగరంబులోపల రత్నమంటపమతిరమ్యముగను ! దానిమధ్యంబునదలపోయసురభూజమమ్ములరత్నసింహాసనంబు ! దన్మధ్యముననవ్వుదళపద్మముండును మాణిక్యములచేతమలసిదాని ! నట్టనడుమనురాముడున్నట్టుదలపు ! కొటిసూర్యద్రకాశమైకోమరుమిగుల ! నింద్రీనీలసమప్రభలీనువాని ! దండ్రితొడమీడగూ

ద్బుండుదానివాని ॥ నీ॥ అత్యంతకోమలంబైనయరగమువాని విమలవిశా
 లనేత్రములవాని । భామకోటిప్రభాభాసితండుగువాని రంజిల్లుపీతాంబ
 రంబువాని । మాణిక్యకుండలమండీరములవాని గంకణకటిస్మృతగణన
 వాని । హరికిరీటకేమూరములువాని గర మొప్పవ్యభజములుగువాని
 చిన్నవానినిలేనవ్వలున్నవాని । జదువుచుండెడియోగశాస్త్రములవాని
 రాముడనుపేరుగలిగినరాచవాని । నట్లుదలపుముయోగీశుడైనవాని ॥
 గీ॥ కిన్నరామరగంధర్వకింపుచుఘులు । నారదాదిమునీందులీక్షేడికొలు
 వ ॥ భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నపరివృతుండు । నౌమహాత్మునిసతతంబు నా
 త్మదలపు ॥ గీ॥ నరనసిష్ఠగాధేయాదిపరిమయుఘులు । జ్ఞానులైనట్టిసనకా
 దిమానినరులు । నేవలొసరింపరఘుకులశ్రేష్ఠుడైన । రామచంద్రుని ద
 లపుమురాజవర్య ॥ క॥ చక్కననంబు నందము । నిక్కునమైవిల్లుబట్టినె
 రజాణతబెం । పెక్కుపరంజ్యోతినిశుభ । పెక్కుపహాగౌనలేయనిటు
 లదలపుమా ॥ క॥ ఆనారదమునివర్యుడు । నానాలోకోపకారనటనలకొలు
 కై । మానసమేపొంగగవిను । ధ్యానించెను రామచంద్రునిద్భుతపరు
 డై ॥ గీ॥ పరమునేకంబునిత్యంబు నెఱుకనుఖము । నైసఁజెట్టిదియాలో
 కమందునట్టి । నిండినందనహంబునేదలంతు । ననుచుజింతింపుచుండె
 నావ్యాసమాని ॥ క॥ విజ్ఞానహేతుభూమిని । ప్రజ్ఞానునివిమలనేత్రుభద్ర
 చతుర్థి । సుజ్ఞానదివ్యరూపుని । తజ్ఞానిశ్రీరామచంద్రునిదలపుదునా
 త్మర్థ ॥ క॥ కుదురుగుఱిలేనివానిని । చదువులగునగునలవానినడిసన్న
 యునై । కుడువలకొదవనివానిని । యెదలోగ నెరాచవానినేలినవాని ॥
 ప॥ అనుచు జింతింపుచు వ్యాసుండు నారదవాక్యంబుగానిట్లనియె ॥ నీ॥
 నారాయణునిజగన్నాథుగవీశ్వరురాజేంద్రునిశ్వేశురామభద్రు । జానకీ
 పల్లభసౌమిత్రి పూర్వజశంకరునాదిత్యజామదగ్నయ । శాంతునిసత్య
 సౌజన్యనిగురుమూర్తిగరుడవాహనువిష్ణుగమలనాభ । దాశకామదు
 దశరథవరపుత్రగారుణ్యనానందుగౌనలేయజన్మయానందవిగహుశేష
 మూర్తి । మత్స్యకూర్మవరాహాదిమత్స్యరూపు । వాసుదేవునిసత్యయు
 వరదుహాని । నాశ్యలోపలజింతింతుననుచుండె ॥ నీ॥ కన్నవాడారాచనుగొ

స్వవాహరానిన్నాపిన్నాచిట్టిరార! నాకూర్చిట్టిరానాకుమారకరార
 యన్నరారాముద్దుచిన్నార! అయ్యరారానల్లనయ్యరామయివుడునాపు
 ణ్యనిపాకనటనరార! నాచక్కనయ్యరానాతోడునీకరాయప్పచ్చికోంక
 రామయ్యరార! అస్వయిందులనత్తురేయనుచువిలుచు! తల్లికుల్లానముగ
 నిల్లిబిల్లిగొనుచు | కాళ్లనండెలు ఘలుఘలుఘలుమనగ | మురుపుజూ
 పెడు కొనల్యముద్దుదలతు || ౧ || తడవులనిన్నుగంటిని | యెడబాయగ
 జాలరార యేమిటికొరకై పొడకట్టవింతడవని | నొడిపెడుగొనల్యనో
 చునోముదలంతు || మ || అనుచుఁరాముని జానకీసహితుగానా సంద
 పట్టాభిషే | చనుగానిత్యునిగామ హామహునిగానత్య స్రుతస్వాంతుగా |
 ఘనవేదాంతవివేకి గావజయుగా గౌర్యాగారాబుజ | ట్టినిగాపామ్యకటా
 క్ష వీక్షునిగాడెండులు నన్నిల్పుచు || ౧ || భారతలక్ష్మణ శత్రుఘ్నప
 ననపుత్ర | భానుబవిభీషణ శ్రీశభటులుగొలున | సర్వయోగీంద్ర పా
 దసంశ్రయముచునగుచు | జానకీయుక్తుడగు రామచంద్రుడలచి || మఱియు
 ను || ౨ || అనిరుద్ధగితిగ్న్వాయని సుధమతిశ్చేయని రుద్ధమాగులైయ
 లరువారు | బిందుకళాంతనా దేంద్రకళాంతసంవి ద్రూపమున విజ్ఞవిగు
 వారు | నిరభింసనిరోభిస నిర్భిన్నతత్వోప దేశికుఁజూనోవువారు | సల
 ఘువదస్ఫూర్తి నలఘు లఘుత్వలైయలరువారు | సుభయకన్యాస మే
 తులైయుండువారు | నవధిగలుగంగ లేకుండునవధివారు | గ్రాహ్యప
 ట్టాభిరాములై రాముకొలున | వెలుగువెలుగంగ వెలుగులోవెలుగువా
 రు || ౩ || స్థానత్రయంబుల సంగత్రయంబులబంధత్రయంబులబారదోల
 జీనత్రయంబుల ఇత్రత్రయంబుల బింబత్రయంబుల డిండువరచి | దైవ
 త్రయంబుల దావత్రయంబుల నీషణత్రయముల దోషముడిసి | కర్మత్ర
 యంబుల కారణత్రయములవాస నాత్రయములవడినిద్రోచి | యండు
 పరమాత్మగను వారలుగ్విభోన | బాహ్యసంసార మెల్లనుబయలుజేసి |
 ముక్తికాంతను మదిలోనముద్దుగొనుచు | రనుచుశిష్యుల బోధించినట్టి
 వారు || ౪ || మాయయనుజోడుదొడుగక గాయంబుచురధమునెక్కి కర్మ
 పువ్విట | న్నేయగనాశాబాణో | పాయంబున ఇత్ర రాజువడుమచిచేతు

క ॥ హింసించెనరాసుని । సంసారోత్థిక్తశాస్త్ర సన్ధర్శగుడై । హాసా
 రోహణుడైమీ । మాంసోత్తరకాంక్షన శతమాననరాజు ॥ న ॥ అ
 నుచుమనో వృత్తులందెలుపువారును మోక్షంబునందు కటాక్షవీక్షణా
 లేశంబుగనుభంబగు గానిదుష్కరాభ్యాస యోగంబుల లేచనువారు
 నుచునోవృత్తి వాయుని రోధంబైన యోగాభ్యాస బంబులేక జయించ
 రాదనువారునుజీన స్మరైక్యస్వభావంబునబవన సంకల్పంబు ప్రయాసం
 బుగానిల్చుగాన బ్రహ్మసంబులో గాఢకలుచువారును రోగంబులకుంక
 ప్పిన వామునిరోధ యోగఫలంబు నికాయుక్త హర్షంబునువారును యా
 మాయామహత్వ మహిమంబులు సిద్ధక్రియానుమానికా మణిమంత్రతప
 సిద్ధులంగలదునువారును శివాగమప్రక్టంబైన మంత్రలయహత రాజ
 యోగంబులలో మంత్రరాజయోగంబు శివసంచాక్షరీ యుక్తంబైన కల్పి
 తాకల్పితమాలితకాజంబునలయంబైన యజమామాగంబు సంబ్రవే
 శించిబ ధత్రయలేచకపూరకకుంభ కంబులంగుంభించికర్మాష్టాంగహత
 యోగ ప్రయాసంబునసన్నై శ్వర్గయుక్తులగు చునీశ్వరాను గ్రహశ
 క్తినిపాతనమయంబున సదాచార్యాను గ్రహంబునసాంఖ్యతా రకం
 బులమీఱికే వలకుంభకంబైన విరాజయోగంబున జాగ్రత్స్వప్న సు
 ప్తులసత్తిక్రమించి నిద్రపంచంబైన వెన్నెలబయలునను సరించదుర్భరా
 నందనముద్రంబునమునింగిత్రైలుపు మణుపుతలంపుస్వరూపాను సంధాన
 భ్యానజపంబులేక యమనస్కంబైన తుర్యంబున నెఱుకనెడకతా
 దానగను జతుర్విధయోగరహస్యంబు లందెలుపువారును వేదాంతశా
 స్త్రింబులని రామయనిరాధాన నిర్వికల్పనిద్రు పంచంబైన సనాతన బ్ర
 హ్మచిదంశంబు నరజ్జుశుక్తిస్థానువులులేని యహిరజితవోరాద్యారో ప
 ణలెట్లట్లతోచిన మాయాప్రపంచంబుదబ్బరగు అంజేసిసంవిన్నాత్తుడైజీ
 వుండుతన్నుదా దెలిసినముక్తుండగు మాయాసనవి భ్రంబునతన్నేఱుంగ
 మించేసి బద్ధుండగునీబంధ ముక్తులునాశ్మకులేవు సంకల్పస్వభా వంబును
 వారును యాత్మసాక్షాత్కర యుండైన కారణగు రుండుశక్తినిపాత సం
 మయంబున దోచుచుననువారు సుకర్మముక్తు మహాసంకల్ప భోగం

బులగలదనువారును సద్భక్తిగగాని యీశ్వరాను గ్రహజ్ఞానంబు లేవను
 వారును మఱియదక్కినవారు నుంబరిపేష్టించి కొలువసంహననంబున నీ
 తానమేతుండై యొప్పు శ్రీరామచంద్రుడందలంతునని మఱియు నారదుం
 డిట్లనియె || గీ || గోకులావాసు గోపిందుగోపినాథు | వేణునాదాను భవ
 మునవెలయువాని | శ్రీలలోగూడిక్రీడల జెలగువాని | రామకృష్ణాఖ్య
 నామద్రి బేమదలతు || క || చక్కనిబలుండనుచును | చెక్కిలిముద్దాడు
 శ్రీలచేసన్నలచ | న్ముక్కులగిలిగింతలచే | జొక్కింపుచు గేలివేయును
 భగుదలంతు || గీ || శుద్ధబుద్ధసిద్ధి సూక్ష్మస్వరూపుని | సర్వభూతకర్త
 సర్వమయని | సర్వకారణాత్మ సత్యనంకల్పని | ప్రణవజరునిరామభ
 ద్రుదలతు || గీ || రూపురేఖలేని రొక్కమైయొక్కటై | వేళపాళలేకవె
 లుగుచున్న | రామచంద్రబ్రహ్మతిర హితుమహాత్ముని | మదినిదినమునే
 సమస్కరింతు || గీ || చింతసోకబోక జేటుకుసారనీక | లెక్కలేకయొక
 టితక్కుగాక | కలిమిగానరాక తెలివియెనడిచిక | ఈసనాకనేర్చువాని
 దలతు || గీ || అనుచునారదుడు వాదిత్యనాథుగా | భానుబింబమధ్య
 పరునిగాను | సర్వసాక్షిగాను జానకీనల్లభు | సన్నుతించిమదిని సంతసి
 లై || మ || అనునావ్యాసునితోడ ధర్మజుడుబోధానంద మగ్నాత్ముడై |
 తనివోదింక మునీంద్రచంద్ర పరమార్థజ్ఞాన సంచారముల్ | ఘనక
 ర్మంబుల త్రోవభక్తిగతి సాకల్యంబులొసల్లుగా | వినుపింపుండన మాని
 వల్కెమనసు విప్లవరనోరూరగ || నీ || భూనాథసీతశ్చపు రుషార్థహే
 తువులో కోకకారంబునొగనంగ | పురుషార్థవిగతులై పోయినంసారా
 భివృద్ధియేపురుషార్థ సిద్ధియనుచు | బెండ్లాముబిడ్డలు పెనిమిటియనుకొం
 చుకంటు కాపురమిదియంటదేల | హాయియెన్నడు లేకనన్నింటికే కా
 రికడగండ్లగున్నలై యిడుమడచుచు | నొక్కనాడైన నొకయింతయు
 బృలేక | పడుచులేమకునుండుట కెడములేదు | యెప్పుడైనను తమగ
 తికోప్పరయ్య | యేమిచెప్పుదు నీవెట్టికాముకులను || క || ఇటువంటిమా
 నసభ్రమ | నేలువలెగడుపంగవచ్చునీశుడుసహగా | మటుమాయనటన
 లుచూ | చుటనిజమాగాదెమఱియుజోద్యముగలదే || ఉ || నేననునాది

యో నెఱుగ నేననునోటిది నోటనుండగా । నేననహంకృతేయెఱుగ నైతిక
నిక్కుచునోటునెందుచు । నేనననెవ్వఁడోయగుచు నేనునునేనునిజంబు
లై భ్రమ । జ్ఞానవశానజేవుడుగునంస్కృతిబొందునరాధినాయకా ॥ గీ॥
నేనుగలిగినసీవునుగానబడదు । నేనుసీవునుగలిగినగుడుజగము । సీవునే
నునునొకటైనభావమెపుడు । గానబడునట్టికాలంబునీనికవధి ॥ గీ॥ వీడు
వాడనినాత్మకెవ్వాడుగలడు । నాడువీడనమానసనైభవంబు । వాడువీ
డునునొక్కటానాడజూడ । నెవ్వరెక్కడగానయెయెఱుకదక్క ॥ గీ॥ దృ
ష్టిగనుపట్టునవియెల్లదృశ్యమండ్రు । దృశ్యములగాల్పు తెలివిఁజలివియం
ద్రు తెలివొంచంబునీవును విడిచిపెట్టి । నిర్వికల్పసమాధిలోనిగుడవయ్య ॥
చ॥ చదివెడిశాస్త్రవాసనలు సన్నుతిగోరెడి లోకవాసనల్ । కదలుచు
దీర్ఘయాత్రలనుకాలముపుచ్చెడదేహవాసన । లృథమనివాసనాత్రయ
ముమానిజంబగుశుద్ధవాసనా । స్వదగురుబోధలందుటలుసారముముట్టు
టయెంచిచూడగ ॥ గీ॥ శాస్త్రలోకదేహసామాన్యవాసన త్రోవ
నూడముక్తి త్రోవగూడు । గాకమానెనేనికర్మంబుపాలగు । నరవరేణ్య
కవరమర్కచేల ॥ గీ॥ తనకుదానెకానితనకెదియునులేని । తలపుకలుగు
వాడుతత్వవేత్త । తగిలెనేనిపోదుతలపునదత్వంబు । తగదుగురునిమీది
తలపువీడ ॥ గీ॥ తనువునీవుగావుతలపులునీవుగా । వింద్రియములుగావు
యెఱుకగావు । తెలుపుమఱుపులేని తెలివియేనీనయా । చింతదీనిముక్తి
కాంతగూడు ॥ గీ॥ నీవుగలుగుచోటనిబిడకృతానంద । సంభ్రమేంబుప
రమసంభ్రమంబు । నీవులేనిచోటునిబిడంధకారాది । బందకంబుకర్మ
బంధకంబు ॥ క॥ లీలామానుషవిగ్రహు । నీలోనేనిన్నునీవునీవేకనగా ।
నీలోనాశ్చర్యంబులు । నీలోననె పుట్టునణగునీరై యుండు ॥ క॥ రాన
య్యకర్మతనయా । జేవుడననుభ్రాంతిబిడిచిచిత్తములోన । స్వేనేనేనిక
నునీ । భాననసీవొటచెలియబడును మహాత్మా ॥ క॥ జ్ఞానముసులభము
కణనము । లాసిరెండుగనుతోడలవియెట్లనినకా । తాననియెటిగడియెఱు
కే । తాననిసులభంబునానుతానకన్యమా ॥ గీ॥ నిర్వికల్పకరిగికానను

శేయుంబు । దీక్షనామిద టనుగానిదవ్యమైన । సుఖముదోచదునాతోచు
 సుఖమువనకు । వేరుగాకుండజెలిసెనాధీరుడగును ॥ గీ॥ అనఘబ్రహ్మోప
 దేశదృష్టాంతమెల్ల । జెలియజెప్పితినివునుజెలివినొంది । సకలసామ్రాజి
 జ్యౌషాఖ్యముల్బుమతనొందు । మెరుకవంతునకెల్లన్న నేమికోదుప ॥ గీ॥
 వెలిద్రవంచంబుమిథ్యనితెలిసితన్న । నెరుగనేచ్చినయోగ్గిడుడింటనున్న
 యడవినుండినయూరెంటినడకనమమె । కాకమఱియూత్మకీనటల్కారణం
 జె ॥ క॥ ప్రారబ్ధమునుభవించక । తీరదుయాగామియంట దెస్వడువగు
 నన్ ॥ నీరుమరినంచెంబులు । తీరునుసనుగన్న వేళధీరాత్మునకున్ ॥ మ
 టియుగర్మబెట్టిదనిన ॥ నీ॥ కర్మముల్ చేసినగడ తేరగూడదు సేయకుండిన
 గతులూయకుడు । చేసినకర్మంబులివునకన్సంపుచుఫలనంగిరహితులై ప
 రగనాయు । చేసియుగర్మంబు సేయకుండిన నేర్పుత్రిగుణభావంబుని తెలి
 యనలయు । కర్మంబులెవ్వనిఘననిత్యనై మిత్తి కాచారనియమంబులం
 ద్రుబుధులు । ఫలములేడె స త్రిగుణస్వభావమనుచు । నై నయధి
 కారములకొద్దినాచరింప । నలయుగురువాక్యసద్ధతిచరణగాను । యాత్మ
 సాక్షాత్కరించువర్యంతమధిష్ ॥ గీ॥ సకలమాయాప్రపంచంబు సగుణ
 మయ్యె । సగుణనిర్గుణహంబు సాక్షియయ్యె । సాక్షిహంబునిగుణ
 ణహపు సచ్చిదానందమును రామచంద్రుడయ్యె ॥ గీ॥ అట్టిరామచం
 ద్రుసన్నితంబుకీతనధ్యానములనునాత్మదలచితలచి । శాంతహృదయుడ
 గుచు ॥ నత్సంగమునజేరి । భక్తి సేయునతడుభాగవతుడు ॥ గీ॥ కర్మభక్తు
 లచేతను గ్రీమముతోడ । జిత్రవిశ్రాంతినొందునుశీఘ్రమందె । కావున
 ను గర్మభక్తులుజీవునికిని । సేయవలసినకార్యంబుసిద్ధమయ్యె ॥ నీ॥ తా
 మ్రొమ్మిణ్ణయికిలా దారుహంబుల భావించుబూతుచు భామరుండు ।
 పిన్న పెద్దలటంచువేర్వేరిపరుసనస్మానించుహానించుమధ్యమున్లు । తా
 రతమ్యములేకడై వమందఱి యందునున్న వాడనిపూచునుత్తముండు ।
 నియుత్త మశ్లోకుడిశ్వరుడన్మించుకన్న వానినతండు గాంచుచుండు । నల్లు
 గావుననీతోచునఖిలజగము । నందునీశ్వరు నీశ్వరునందుజగము । వేలులే
 కయు వెలుగొందువిధమునీవు । తెలిసికృతకృత్యజవుగముగ్ధిరహృదయ॥

గీదామమృద్ధాదుశిలలనుదలపుతోనఁ | యీశ్వరుండనిహుఁడు సేమిఁగలఁ
ముతనమదినయుండునీశుండుతన్ను దానుఁజెలియ నేరనివానికిఁ దరువూవియ
సే || అర్చింపఁ దానామకీరణం నబ్జెట్టుగా నొమరి నెవ్వడు నొందువునుండు
సత్యంతవాంఛతోనఁగలఁ జేతుచాన్త్రమింపార నెవ్వడాలిఁపునుండు | నెవ్వ
సంగత్యాగన మతనిరై వ్రుండె నంపూర్ణు నెవడు భోగింపుచుండు | దేవిక
శ్రీపాదతీర్థ ప్రసాదముక స్వీకరించెన్వడు చెలగుచుండు | వాడెభస్మం
డుమాన్యుండు నణికితుండు | వాడెభస్మండు ముగ్ధుండునై భవుండు |
వానిమెను వెంట నీశుడేనేరనై న | దోషునీచయిముంజర నాచునయ్య ||
శా || సత్సంగంబును నాత్మచింతింప విశ్వాసంబునైరాగ్యము | నాన్వీ
ర్యంబును జిత్తి శాంతియును నిర్వభ్రాంతికుఁడ్యత్వము | నాన్వీర్యంబు
లులేకయుండుటి పిన్యాగంబులొదొంగికి | త్పుతాహంబు నదన్ను
జెందిహృదయంబు ప్పొంగగాబుండవా || ప || ఆవియనేకభంబు గర్భ
భక్తివై రాగ్యంబులకుఁ త్రవిశాంతి కారణంబని బీష్ణునిస్వయంబునున్వ
రూపనదర్శన సుఖహేతుత్వంబు నుండెనుండగువాఁడనుచు మఱియు
వ్యాసుండు ధర్మజునకిట్లనియె ననాదిన్వోకల్పయై న యాత్మవియంద
మిథ్యాహవ ప్రపంచంబునుందోచిన తెఱంగెట్లనిన మాయాబ్రహ్మసా
న్నిధ్యంబున శుద్ధస్థితికంబుమీద దానానికుసుమంబు బీర్వండుమఘా
యదోచినట్లుజేవుండు గనుకట్లవాడేవుండు ముఖంబుననుండి ఓశ్వంశను
పేరిటవిషయంబు సనుభవించు జాగ్రత్వంబునై జననామధేయంబున
స్వంబున గింకప్రదేశంబున దజ్జగ్రదావననాయకుండై వక్షస్ప్రదేశం
బు నంబ్రవేశించి సుషుప్త్యవస్థంబొంది ప్రాజ్ఞాశసంగన హంకారంబును
తమంబు నందులీనంబై యందేమి యెఱుంగడునంవిత్తుసాక్షి రూపంబున
నూడుటంజేసి తత్సాన్నిధ్యంబున నుండవచ్చుంగావు ననిండాకనేమి సే
సితి నోయని యూరకుండకి విధంబుదెల్పు దట్టధగలు చిత్తునహంబుంబు
నందెల్పు నానంవిత్తుసాన్నిధ్యంబు లేకున్న నూరకుండునను తెలివిలేకుం
డనలయు నాయహంకారంబెప్పుడు జాగ్రదభిముఖమగునప్పుడు నంవిత్తు
సాన్నిధ్యసహాయ తాత్పర్యంబున సుఖంబుననుంటినను నెఱుకనంప్రచా

స్తంబగు నాసుషు ప్తినుండి తుర్యనామంబునందు ర్యానన్ధనోంది బ్రహ్మ
 సందంబనుభ వించుచునాభినుండి తుర్యాతీతంబున నతీతనామంబు ధరి
 యించి మూలాధారంబున సరక్షణంబు పరమానందసుఖస్వ రూపంబున
 నుండి యథావ్రకారంబుగా తిరుగుసతతంబీయ నన్ధాపంచకంబుల పంచ
 దేహంబులు ధరియించియాపంచకంబు లంగూడునిడి యోగియెఱుంగు
 నితరులెఱుంగ రాక్షవుండత్మ వాసనానమయంబున నవస్థాత్రయంబు
 లందాటి వాసనాత్రయంబులంద్రోసి వాసనయ ద్రో వన్నాప్తై క్యానుభ
 నంబగుతదాత్మాను భసనారంబున బంచదేహానస్థాభిమాన భంగంబై
 హృదయగ్రాహినాశంబున శుద్ధజ్ఞానంబు సంబంధంబు లేదనుటలుప
 న్నంబుగావున సుషుప్త్యనస్థయందు జిత్తుసాక్షియని చెప్పట లుపచారిం
 బుశుద్ధసంవిత్త్వంబు బ్రహ్మచారితి రజ్జనందు నర్వభ్రాంతిదోచి పిగ
 పలేని జెఱుంగున భ్రాంతిపీడిన ప్రపంచంబులేట్లై నందోచనఁటినేని భవత
 శంఖంబుజూచి వచ్చుననిభ్రామసి నందువచ్చునలేదు తియ్యనిపాలకుజేద
 న్ని దోషభ్రాంతియోగాని తియ్యనిపాలకు నేదులేదనినిశ్చయంబు సుజ్ఞా
 నమాగ్ధంబుననున్న దన్నట్లుగాఁడెలియ జగద్భ్రాంతిగ్రీగుడు కటాక్షం
 బునందొఱుగ్గవును సద్గురుకటాక్షంబున స్థానత్రయస్వతీతంబై సతుర్యం
 బున బరమానందంబు నంజెందుమాసుఖంబు బుద్ధిచేతనెఱుంగంబుడు బు
 ధ్ధికిఁడెలివిలేదన్న నొనిజంబుబుద్ధిజడంబుగావున బుద్ధిచేతగనుటలు పస
 న్నంబుగాడె నను గన్నులుండినంగాని సూర్యనిద్యంపంగూడదు నే
 త్రోపాధిని సూర్యాంశంబై న నేత్రదృష్టిసూర్యుని గన్నట్లుసంవిత్తు బు
 ధ్ధ్యపాధినింగను నంతఃకరణప్రతిఫలితంబై నజిత్తు బుద్ధు పాధినితన్న దా
 జూచునగ్ని యంశంబయినదృక్కు తత్సహాయంబున దన్నుగన్నట్లు వృ
 త్తి శూన్యంబై న బుద్ధ్యపాధివశంబున దన్నునాలోకించుచు ద్వివిధంబై న
 ట్లునుఖంబునంజెందు నాబుద్ధిశక్తియగు చిత్తువాసనాచతుష్టయ మాలి
 న్యంబు లేకుండుటంజేసి బుద్ధ్యపాధినిదన్న దా జూచుకతననంతఃకరణో
 పాధియపన్నంబుగు వెండియుబుద్ధిశూన్యమో నచో బోధతోగూడంగా

పున శూన్యమనంగాడైనను సుషుప్తియగునా సుషుప్తియగుంగాకయ
 టివేన నాసుషుప్తినిర్వాసనయై యండియునందేమి యెఱుగకపిద వనజ్ఞా
 నంబునొండెడుగావున సుషుప్తిగానిదే బోధతోసూడిన దుర్విమాబోధ
 లేకున్న నజ్ఞానంబగును విషయాహంకార మాలిన్యస్పృత్తి శూన్యతయ
 బుద్ధి శూన్యతయాబుద్ధి శక్తియొనఁగిత్తు నందెత్తునంజూచుచు సుఖస్వరూ
 పుండగుట బ్రహ్మనందంబు నంబోక్తుచునా బై హ్యంబు మఱుచునప్పు
 డుజ్ఞప్తిమాత్రుండై బుద్ధిచేగాని శైలియరానివాడై యుండు నానమాధి
 సమయంబున మనోబుద్ధిచొచ్చి కాశింపై ననెఱుగ గక్కనొక్కన ప్రసం
 చంబులేకుండు నానమాధ్యంతరింబున బయింపై నవసన్మున కాబహి
 ర్వాస్య పారంబుగఁబుగు తెట్లననరథంబునదు రంగంబులంబూన్చి య
 భ్యాసమాగ్నంబున నడిపించుచు సుధ్వరధికుండుండుకుండు యథాక్రి
 మంబుగానడు చునట్లుబుద్ధికిన్పృత్తి సూన్యంపై నరై రబ్ధ నాశనర్యంతం
 బునుగలేబరంబు సుఖదుఃఖంబు లంబెండనట్లుండు నాత్మాలోకననరుండై
 నవాడితర ప్రసంచంబుగఁగెయు సుంగననవాడై యందునని మఱియూ మా
 నీగ్రుగిట్లొగెయ ॥ నీ ॥ బ్రహ్మంబునేనని హృదయసవచ్చు బ్రహ్మ
 బోధమెఱుంగు భావమరుదు । వేదాంతశాస్త్రముల్విభ జంకగావచ్చు
 నాత్మార్థముల దెల్పుటదియనరుదు । నర్వంబులును రోసినన్యాసిన నవ
 చ్చు శూన్యమాగ్నంబులో జూచుటరుదు । అవిబంధమోక్షంబులని చె
 ప్పగావచ్చుదాను గానిలకడదనరుటరుదు । తనువునర్థంబుగురుని వియన
 గనచ్చు । దాఁమొనసిన లోభంబుగీఱుటరుదు । మనసుసామర్థ్యమె
 టిగెడిమమమరుదు । అంత తానయ్యగా కుండుటదియనరుదు ॥ గీ ॥
 శుష్కవేదాంత సిద్ధాంతసూటివరులు । అత్యనెఱుగక యథామయైర్థ
 ముగను । జెప్పించుచు లోకులబెరుచుకొటకు । నిజమునెఱుగరమై క
 ల్లనిజములాయె ॥ మ ॥ అరయకబ్రీతికరాశ రాశ్యజడుబ్రహ్మనందన
 పంబుగా । గుణియించెన్ని బిడీకృతామృతల సత్కోలాహలోల్లాసి
 యై । గురుకారుణ్యమహా ప్రభావమున గోరక్కజ్జియంగోరబ్ర । హృ
 దుపీండుండల రాజతోనయె వాజ్మాధుర్యచాతుర్యుడై ॥ మ ॥ మ

నుజేంద్రాగ్రణియల్ల నారదుడు రామస్వామి నింగూర్చిచా । లనమస్కా
రములొప్ప జేయుచును తుల్యించెదత్తస్వరూపుని జేజోమయు సూర్య
మండలగతున్ బూణాత్మునాదిత్యున । బూణలోకేశులు రాతనుస్మరి
నహీనున్బుద్ధి నూహించుచున్ ॥ గీ ॥ రఘుకులాధీశులో కాభిరామువిష్ణు
నజనపారచి దానంకహరిమునందు । బరమపరిశ్రామ నేకమైనరగువా
ని । సంవిదాత్ముని శ్రీరామచంద్రుడబుతు ॥ గీ ॥ మునుగుల్లెజాలధనమై
నవానిని । బడమును డెలుచునరమచుని । నన్నితానెదుగుచునన్నిం
టికళికమా । వానిదలచి మొక్కు వాడననుచు ॥ గీ ॥ సాలెనారదుడు
సంధియుగిడుచుచు । మఱియు మఱియు రామమహిమచుచు । మమ
తగలుగువారి మర్యాదగాబోలు । మఱిగితిగియూడు మాటలాడు ॥ మ
హాద్రాది సున్ను నగ్రహములుష్టాంగుడ యోగినిత్రు । భరణశా
శ్రమయజ్ఞదాన జడసంధ్యానందనాదికోయా । చరణున్బిడ్డనముద్రము
ల్లివిధగీతా బ్రహ్మవిద్యాధురం । ధరులున్నేద పురాణశాస్త్రములు
సీతారామనీవేకదా ॥ గీ ॥ అనుచునిట్లు సూక్ష్మసఖిలాంతరాత్ముని ।
శాంతునీరజాత్ము సత్యధనుని । బ్రహ్మమూర్తియైన రామచంద్రస్వామి
సన్నతించుచున్న సమయమునను ॥ నీ ॥ శ్రీరాముడప్పుడునారదు మూడ
రనిలిచిమానీద్ర నేనీవునేయసన్నతులైచ్చి ప్రసన్నుండనైతి నిష్టాథ
మూర్త్యుడుముతసరిసరిన । నారిదండ్లి నెనాను తికిప్రంబునీమూర్తి గన్న
దేనేడునేను । ధరగృతార్థుడబుణ్య ధన్యుండఘనుడ నాజన్మవిష్వడు చా
లసఖిమయ్యె । దతమీడే రెబండెను దడమున్లె । నసఖమీపాదదర్శ
నమబ్జివహ్మడ । నిమగ్నంబయె న్నడైవ్రతనిజమునేడు । స్వచ్ఛమైనట్టి
నీనామపథముచేత ॥ శా ॥ ఈరీతిగొనియాడు నారదునిదానీక్షించి స
త్ప్రేమనిం । కారావోయివరంబు వేడుమనునా కాకుత్స్థుతోమానిని ।
జేరేదిమృని కోరనిచ్చెదయతో శ్రీరామచంద్రుండయో । ధ్యారాజ్యం
బున జానకీసహితుడై ధర్మంబుపాలించుచున్ ॥ నీ ॥ ఇదిరాఘవస్తవంబిది
యత్త మోక్షమందిది సర్వసౌభాగ్యమిదియముక్తి । ఇదివారధస్తోత్ర

మిది కేదసారంబు నిదిరహస్య శ్రేష్ఠమిదిశుభంబు । నిదితపస్సారంబు నిది
పుణ్యపాకంబునిదిత్రికాలంబున జదువువారు । పుత్రమిత్రకళిత పాత్రా
భివృద్ధియు నిచ్చకల్యాణంబుపచ్చతోర । గములుపాడియు బంటసంభ్ర
మములింట । గలిగియుందురు సంపూర్ణకాములుగురు । బుద్ధివాక్కా
యకర్మముల్పూర్వకర్మ । మైససంటదు సేయించునట్టివారి ॥ క ॥ గీతా
నామసహస్రము । సీతారామస్తవంబు శ్రీగురుకరుణ । స్త్రీతిరుణంచును
నెవ్వం । డాతనినారాయణ సముపండుమహాత్ముల్ ॥ న ॥ అనియిట్లు
వ్యాసుండుపరమమ కౌటిలింగచననినని సంకుష్టాంతరంగులై శౌనకాది
మునుటమీది న్యతాంతంబేమి చెప్పె నొండుగింపుచనిన ॥ క ॥ కేదాం
తతత్త్వనిశ్చయ । వాదాస్పదధర్మ చరిత్రపనుదేవమతా । నైదగ్భీనత్యా
తాత్త । మోడకీకావిసోద మురీనాథా ॥ *

మాలినీ ॥ సముఖసుసవిహాసీను సీనన్నాత్మవాసీ । భగిమతిమిర
దినేశాభక్తలోకప్రకాశా । అమితగుణ చరిత్రాయార్యసు స్తోత్రీపా
తా । విమలప్రణవీ మాన్యస్థినంశాభినోమా ॥ *

గద్య ॥ ఇదిశ్రీరామచంద్ర పరేంద్రసాదబుద్ధ కవితావిలాస
శాండిల్య గోత్రపవిత్ర కృష్ణయామాత్యపుత్ర విమతగుణ
క్షేర్య మల్లనార్యప్రణీతంబై శ్రీరామస్తవరాజంబును
మహాప్రబంధంబునందు హరిభ్యానపురస్సరంబై న
శ్రీరామకృష్ణస్తోత్రంబును ధర్మజుండుసుజ్ఞాన
భక్తికర్మప్రశంస జేసినవ్యాసభట్టారకుండు
సవిస్తరంబుగా దత్త ధర్మంబులం దెల్పు
టయున్నది ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రామజయము.

శ్రీ రామస్తవరాజము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ మద్వైభవకారణ
 భీమన్నతదేవ దేవదన్యమునీంద్ర
 క్షేమంకర నేదార్థ
 ప్రేమాస్పదజనవిహారి శ్రీకృష్ణహరీ.

వ॥ దేవాసూతుండు శౌనకాదిమహామునీంద్రులకిట్లనియె. నట్లు
 శ్రీకృష్ణుడై పాయనుండు కాంతేయాగ్రజం గనుంగొని సర్వప్రపంచం
 బు మనోవికారంబు గావున మనస్త్వగంబుసేయవలయు దన్మనస్త్వ
 గంబునకు గురుసేవ కారణంబని యిట్లనియె ॥ గీ॥ తల్లితండ్రిలేనితనయు
 నిహారికె । నతికిబలియులేనిచందమునను । గురువులేనివిద్యకూడడెందు
 లకైన । నజనికైననిజమునరసిచూడ ॥ గీ॥ తల్లిదండ్రులరుతగజన్మజ
 న్మాన । నరయబంధుమిత్రులట్లకలరు । తన్నుడెల్పుగురుడుతగదొరక
 డుభవి । దొరుకుటెల్లముక్తిదొరుకుటధిప ॥ గీ॥ తల్లిదండ్రుణుణముదై
 వపిఁబుణమును । దన్ను నెరుగదీరుతత్వమందు । బరమగురునిసేవ పా
 టింపకుండెనా । బుణముదీరదండ్రురూఢిమునులు ॥ గీ॥ సూచకనిషిద్ధబో
 ధకవాచకులను । గడగికామ్యకర్మనమయకారణులును । ననగనెనమం
 ద్రుదేశికులందులోన । నద్గురుండగుకారణాచార్యవరుడు ॥ గీ॥ అట్టికా
 రణగురురాయడైనవాడు । రామభగవానులేకానిసీమలోన । నితరజ
 నులుతమ్మెరుగంగ నెంతవారు । నరుడుగురుడనిపల్కుటన్యాయమధిప ॥

సీ॥ నద్దురు భావనాత్మ సందమ్మ పగువావి సరితాలి వాగ్రాసున్వ
 కిలేమి । సతతంబు కారణాచార్యజేసి వానిలో నెగోరబోలు నెన్వనిక
 గాదు । శ్రీగురుశుక్రూప సేయనేర్చిని వాని చరిణి లేలుపునిమి బెను
 గారు । దేశకప్రితిగా దిగున క్ప్పున వాని ననిపహసాగ్రితి మెన్వనిమ
 గారు । దానమాన చాంద్రహాసాభావం బిహారి । మంద్ర తంత్రాగి
 ధ్వయసహ నున్మికర్మ । త్తక్షణయాత్రాగిదికన్నా దివ్యగన్మ । త్రేవనా
 చార్యజేసవవానిమమ ॥ క॥ గురుశుక్రూపాని సేయని । పరకమని
 పారమ నెడిన ప్రభుమని । నిరణ్వప సారంబెయిహ । పరములు నీనుండు
 నెందుబతుకన్మిర్మై ॥ క॥ గురుబోధ నెలగిట్టె । పరిపరిష్కమునబోత్తు
 పారివ్యసం । బెత్తిరిమ నెడునిమ్మము । పరివ్యముగానివాగ్రభారతు
 లుగాగె ॥ క॥ పరిసత్తి మునిమకారిణి । గురు పరిమదాని దెలియనూర్చి
 నెయట్టా । పరికన్మిర్మివాసన । కరివపారివ్యసము లెగకకునగునే ॥
 ప॥ అనిన వ్యాసభట్టారికునకు ధర్మజుండ్లనెయి ॥ క॥ అయ్యాగురువు
 లచరితం । బెన్వదికళిరువారి లెన్వనిపహమా । నయ్యాపాతిరి బెలియ
 చు । అయ్యాశ్రమధర్మ మెట్టలచారిండ్ల ॥ క॥ కారణగురుమహిమం
 బులు । వానికిశుక్రూప సేయ సత్తక్షణలక్షణ ॥ దీనిగడ సేయ పయ్యా ।
 సూరిజనస్మృతిచరితసుస్థిరభరితా ॥ సీ॥ అదిగకబసానుధర్మజ ససంసా
 రము లావరిలనపనభృపౌరుషములు । మాయాశరీర మన్మంబులుపురు
 షుండు రమఃపువీడువిరక్తితోని ॥ మోక్షాధికారముముక్షుండుకార
 ణా చార్యజేరెడుబాడనాంగముగను । బెలుపుముమళియేమి తెలుపంగ
 వలయునో యన్నియు నెకిగింపుడనుస్పృహలు । తోడవ్యాసుండు స్వం
 గబొడగెన్మిట్లు । రాజయోగంబు బెల్లు కారణగురుండు । వానిమహిమ
 లుసంసారవత్తక్షణములు । ముందుగాదెల్పుమంతరు మున్నె బెలియ ॥ క॥
 మాయాసంసారంబులు । రోయకగురుమహిమదెలియగూడనిగలవా ।
 కాయమనిత్యంబనిగురు । కాయనిచేదపకతమకుబ్రతుకులుగలవా ॥

జీవవిచారఘట్టము.

సీ॥ జీవునిసంసారచిన్నెలామూలాగ్రముగజెప్పదనువిను మొదలుమొదలు । స్వప్నకాశముననుచనుసహంకారమా వరణవిత్తేషమైస్వస్వరూపు । మఱపించుపురుషునిభ్రమగఱపించిన నిందుచేనెద్దియునెరుకలేక । వెన్నెక ముందెరుగక వెట్టిపట్టినవాని విధముననానచే వెతలబడుచు । వెతలుపోసుకొందు గొదవనిమోహాతి । శయముచేతనట్టిజాలిగోడు । గుడుచుచుండుగాక జడిసియింతటనైన తొడుసుమాలిపోడుదుఃఖజీవి ॥ క॥ ఆవరణమనగమఱపే । కాపుననానన్నదన్నుగానకయంత । నేనీవిధమునదాననతా । నైవేతేభ్రాంతిపెట్టునాత్మునివత్సా ॥ క॥ విత్తేషశక్తియనగా । మోక్షవ్యతిరేకమైన మోహవికారా । ల్లక్షలవర్ణంతంబుల । రక్షణమునదోచుగాపురంబులకిరవై ॥ అదియునుంగాక ॥ క॥ జీవుండ్లిలతనుశ్రీయ । భావనచేగలిగెవానిప్రకృతుల్వినుమా । కైవల్యంబునదబ్బర । గావేరొకకల్పితుండుగలిగెనృపాలా ॥ క॥ అనవినిరాజేంద్రుండును । ననఘనిరాకారముననుసాకారంబే । యనువునగలిగెనుజీవుడు । తనువులుమూడెట్లుదాల్చెత్తద్విధమెల్ల ॥ గీ॥ తెలియజెప్పమన్నదేశాధిపతితోడ । మునికులాధిపంద్రుడనియెనిట్లు । రాజనర్యవినుముబ్రహ్మస్వరూపంబు । మొదలుగానుబోధపదిలపరతు ॥ అదియెట్లంటేని ॥ సీ॥ అమృతమైస్వచ్ఛమైయాద్యంతశూన్యమైశుభ్రమైసుసంవిదభ్రమగుచు । నిత్యమైనత్యమైనిర్మలాకారమై యందమైయానందకందమగుచు । పూణామైదివ్యమైబోధస్వరూపమైబుద్ధంబునై స్వతస్సిద్ధమగుచు । నమితమైనిశ్చేద్యమైనిరంజనమై పరంజోతిమై మహారణ్యమగుచు । నద్యయబ్రహ్మచైతన్యమైవెలుంగు । నట్టిబైటనునేమిగన్పట్టుటైటై । లై ననిబృందితెల్వికై లేనిదేక । లిగననవలసెరజ్జనర్పగతిసనఘ ॥ క॥ లేకేగల్గినపురుషుడ । యాకల్పితుడనగయాతడొదబ్బరనా । లోకించితామహత్త । త్వాకారంబై నయీశుడయ్యెందీనక ॥ క॥ ఆయామయత్తమమధ్యమ । నియోహంబునెడినహమునిగుడెన్వినుమా । వెయ్యేలికనియోహం । బైయొప్పెడిభౌతికాఖ్యహంకృతిపలనక ॥ గీ॥ ఆదిశక్తియున్నతమో

గుణియునై । జ్ఞానవికృతితోడగానబడుచు । కడకతోడవిశ్వకారణనే
హియై । హృదికల్పితుండురుద్రుడయ్యె ॥ క॥ ఖ్యాతిగభూతోత్పత్తికి ।
నాతడెయాత్మస్వరూపుడౌభూతాత్మా । యాతనిమాపేకాలం । బేతరి
నిండిననుకల్మి నెరుగుముబయలౌ ॥ గీ॥ గగనవిస్త్రీణామైగాలి గాలిచు
ట్టి । పట్టిమధియుండుగానన్నీ పుట్టినీని । యుగముజలమగుచువేత్తలుయొ
ప్పుతోడ । నట్టిసీరింబుబలుండునాయననిననఘ ॥ క॥ ఈతనిసంచభూతము
లారయగల్పింపబడియెననికలయంబిం । బానిసాధునిడన్యస్థిత । గీరంబ
నిపించుకొనునుప్పచ్చినాథా॥

పంచీకరణలక్షణము.

స॥ వినుమానుచుపంచీకరణత్వస్వరణాయంబెట్లన్న సీపంచభూతముల
నొక్కొక్కటిరెండేసిగానిభాగించి యందులోనొక్కొక్క నిజాంశంబు
లుంచితక్కిననొండొంటినాలుగేసిగాభాగించి పంచీకరణయంబంచీకృతం
బయ్యెత్తద్వధంబెట్లన్న ఆకాశాధభాగంబు జ్ఞాతృత్వమయ్యెతక్కిననా
ల్గునువాయ్వొజలభూములగూడి మనోబుద్ధితాహంకారంబులయ్యెన
వనాధభాగంబు వ్యాసమయ్యె. తక్కిననాల్గును పృథ్వీసప్తేజోన
భంబులంగూడి ప్రాణాపానోదాససమానంబులయ్యె. హుతాశనాధభా
గంబుచక్షుసయ్యె. తక్కిననాల్గును భూనీరమారుతవ్యోమంబులంగూ
డిఘ్రాణజిహ్వత్వత్స్రోత్రంబులయ్యె. కీలాలాధభాగంబుగంబులయ్యె. త
క్కిననాల్గును ధాత్రీకృషీటప్రభంజనశూన్యమాగంబులంగూడి గంధ
స్పర్శశబ్దంబులయ్యె. క్షౌత్రత్వార్థభాగంబుపాయనయ్యె. తక్కిననాల్గు
ను వారిధనంజయసమీరాంతరిక్షంబులంగూడి గుహ్యాపాణిపాదవా
క్కులయ్యె. నిట్లుపంచవింశతితత్వాత్మకంబై న సూలదేహంగింక కర్మ
జ్ఞానేంద్రియదశకంబును పంచప్రాణమనోబుద్ధులంగూడి సూక్ష్మంగంబు
నులింగశరీరంబయ్యె సీరెంటికికారణంబగుటన విద్యకారణంగంబయ్యె
నీదేహాశ్రయంబులంగూడి జీవుండుజాగ్రత్స్వస్మనుచున్నప్పుడు సంచిత్ర

యంబు లంబడిపారలుచు మాంసనిగ్మితంబైన యాఘాలకాయంబు నం
నహంకార మమకారంబు సేయచు దేహత్వాభావంబుల తన్ను దానెరుగ
కకర్మంబులు చేసిస్వర్గనరికంబులం బొందుచుక్రి.ణభోగంబుల సర్వజం
తుయోని ద్వారంబులంబుట్టు చుండున్నచు నెడలేని దుఃఖంబుల బొందు
చుండుగాని సర్వభోగవిరక్తుండై శాంతహృదయండగుచు నీశ్వరోపాస
నావి శేషంబులచిత్తంబు గెల్వనెరడదెట్లన్నవినుము ॥ గీ ॥ చీమునెత్తుర్ల
చేతను చితుకుచుండు । మూత్రమల సంయుతంబొసై ముఁకితోలు । కం
డలెంములు ప్రేవులు నిండియుండు । నీట్టిదేహంబు లండన స్థేమిచెపుము॥సీ॥
బయిసిహీనముదుఃఖ బహుళమాకారంబు యెంగలిమంగల భంగభూ
మి । తేరనవ్వునిపోతు దేహస్వరూపంబు రోగాఁపుట్టయారోత కొండు ।
భయములపుట్టిని పాశకంబులబొంది యముబాగొట్టెయీ యలతియొ
డలు । మలమూత్రరక్త నుర్మాంసమీచెడు దొక్కకసుమాలిబ ములీ
కస్థతనువు । తోకపురుగుల గుంటయీతోలుతిత్తి । యిడుముపాటుల
కొడిగట్టుయీశరీర । మందలాకాంక్ష సౌఖ్యములందుగోరి । కోశున్
పశుప్రాయులై నిజనులు ॥ సీ ॥ గుణములు లోభమల్కంములు గణితలు
యాశలు తలలోకయవధినోరు । సకలావయవములు సంగత్రయంబు
లు గులగోత్ర సంగార్థములుపొలంబు । మందుసంస్మృతి దొడ్డమమత
కర్మమ్ముగాడి పంచేంద్రియంబులు బల్మిపలువు । పూరియావిషయముల్
క్రూరముల్మేతలు ప్రేమాతిశయములు పెద్దతొట్టి । ఋణముసుఖదుఃఖ
ముబాధలురోతకుడితి । కాపురముచెడు మోహంబెకల్లతెల్వి । బ్రహ్మ
మందున దోచినభ్రాంతిగొల్ల । మనుజులనుపశువుల కిట్లుననఘచరిత ॥
క ॥ ఈరితిబశుప్రాయులు నై నోప ద్వేషులైదు రాచారులునై । వారు
నువీగునుమీనూ । పారనిస్త్రీవాంఛ దగిలివశులై నిన్మపా ॥ క ॥ ఆలుం
బిడ్డలకొరకై । జాలింబడిధనము గూర్చిచచ్చినదనుకా । వేలాణోలము
నొందును । స్త్రీలోలుండైనవాడు చెడిపోబాడై ॥ గీ ॥ కాంతదగిలిన
వాకిగలదెనుఖము । వాపోపించుటకు చాలవనివనరి । తిరిగి తెచ్చిన
యవిదాముదిన్న వెనక । యెంగిలైన నుత్తమింతుట్లుగాగ । సీ ॥ భవా

విధరోగంబు భార్యానుభంగంబు సిగ్గులచేటునీశ్రీకూట । మన్వంతరా
తకంబంగనాసంగ మంబిహారదూరంబులింతిపాండు । దుఃఖస్వరూపం
బుతోయ జేక్షణపాండులుద్బంధ మరణంబులువిరచెలిమి । అతిఘోర
సరకంబు సతులలోలత్వంబుతల యెత్త రాములుచెలుంగోష్ఠి । గాఢాం
చెడిసంసారకష్టపాటు । కోతకూటి బ్రతుకర్యాహానంబు । లేమిజెన్న
దులేహ్యమంచెగిదిని । సన్యసించినవాడ బోజాలుపెసెపా ॥ సీ ॥ ఇల్లు
వాకిలిహాసి యిల్లులి నెడబాసి చుట్టుకమ్ములునునాదిహాసి । పన్నవా
సులువీడివాంఛలు గోరాజిసాంములు దిగనాజోలివీడి । యాడకసోహో
చ్చియనమానముల నోచ్చినడనడి పోకాచ్చితోడునుదీచి । కత్తకత్వ
ములుమూరి కర్మముడతేభానంబుల సర్వభ్రమలగేరి । నితరసంగంబు
లెల్లనునేహ్యకుడిచి । యతిమహానామియై యింజాయాశవిడిచి । తిరిగి
చూడక దాబయల్దేసవచి । ఎరిమగురుజేర జన్మసాఘ్యమనఘ ॥ సీ ॥
సంగవిరక్తుండు శృంగారయక్తుండు సంగవిరక్తుడుసర్వజాణ । సంగవి
రక్తుండుబంగారు బిడ్డడుసంగవిరక్తుండు సర్వసముడు । సంగవిరక్తుండు
సంతతానందుండు సంగవిరక్తుండు సంభ్రముండు । సంగవిరక్తుండుసం
పూర్ణకాముండు సంగవిరక్తుండుసన్నతుండు । సంగవిరక్తుండు చిత్తర
శాంతిపరుడు । సంగవిరక్తుండు దేవతాసముహునుడు । సంగవిరక్తుని
సరిసాటిజగతిగలరె । సంగవిరక్తుండు పూజ్యుడుసభలలోన ॥ ఉ ॥ ఈ
సరగర్వముంవిడిచి యీశ్వరునందుల బ్రీతిగట్టిగా । భావసనిల్పియాడు
చునుబడుచు శ్రీహరినామకీర్తన । ల్లావుగజేయుచున్న జనులంగను
నెవ్వడుజేరువానిదే । జీవనమున్వివేకమును సిద్ధముపొండవ సంశపాప
నా ॥ గీ ॥ పాండవోత్తమమిను పరబ్రహ్మమైన । రామకృష్ణులనామకీ
ర్తనలమహిమ । లేమిజెన్నచు ధాత్రిలోనెవ్వరైన । వాంఛనాకమా
రబల్కపావనులజేయు ॥ ... *

నామకీర్తనవిచారఘట్టము.

గీ ॥ నామకీర్తన సరిసాటిభూమిగలదె । తెలియనేరనిమూఁఖులు
తీర్థయాత్ర । ల్లమదేవతానే వట్లందురుంక । బట్టికతిసగ్రహచా

ర బాధగాక || క || జారుండై ననుష్ఠాదా | చారుండెననుగృహ స్థసంచా
రుండై | శ్రీ రామాయనియొకపరి | నోరాడినజాలువాని నూరేడుల
కు || సీ || శ్లో వారక శోల్లి చల్లనిసీటలోవాము కొనొడలెల్ల వణుకువా
రు | సొంకావులుట్టి నీళ్ళుదర్భలచేత సవ్యావనవ్యముల్ జల్లువారు | బి
గుసుకముక్కులు బిగియించిగొలుగుచు మాగన్న వేయుచు తూగువా
రు | సాముజేసెయట్లు సాగిబడినడి పొద్దుకెనిల్వకబోవువారు | బిర
బిరను చెట్లచుట్టునుడిరుగువారు | నెయ్యిబిడుగులున్న లో వేయువారు |
వై శ్వేదై వాని పూజలవరలువారు | కీర్తనలునేయు వారలకిందివారు ||
క || ఆత్మానేతముచేపారి | కీర్తనముండైన వాడుకృష్ణాయనుచు ||
మూర్తిభజించిన యొక్కము | హుత్కములోస్వామి యొద్దయంచుక
యండక || సీ || అనిశంబునారాయణా యనిచెల్లరేగిమాట పాటలమగు
మాటలేక || పిలుచుచుద్రక్ష్యక్షములు గోతలనుచుభ్యానించి పరవశత్వ
మునబొంది | తెలిసిమఱచినయట్లు తెలియకమరుపుతో నెంచునెట్లుండు
టనెరుకడక | నున్నచోటను తనకుండంగనై ఒక బాలునిలీలనిర్భయు
డునగుచు | తిరుగుభక్తినిశ్చేషు వెంటదరుగుచుండు | తడవులకుగన్న శ్రీ
రాముశల్లిబోటి | ముగుననుతు బియ్య జాలనిముద్దులట్ల | పరమకారుణ్య
నిధియైన హాస్యపాల || క || విననయ్యరాజచంద్రా | మనుజశరీరంబు
లెన్నమందిదియకాగా | పునపునపాథకముగనుగొను | ఘనులకు నల్ల
రునుగొద్దుగా విహించుక | మతియును || క || శ్రీ రామకృష్ణులకుపని |
ధూరుణినెవరై నతంఘులించినవారొక | జేరే దేవయచేతను | నారయ
యిందొక కథగలదదినినుపించుక || క || నారదమునిశిష్యుండ | తా
రాముడు విద్రముఘ్నజాతంజొకనా | డారామకృష్ణమూతుల | జీరె
న్నేర్పొప్పవారు జేరిరివానికొ || క || ఈరీతిబల్కుమానికి | నారాజేం
ద్రుండు ననియెనయ్యానాడే | తీరునజీరెనుజీరిన | వారేరీతులను జేర
వచ్చిరివానికొ || వ || అనినగృష్ణద్వైపాయ నుండిట్లనియె || గీ || శరణు
శ్రీజానకీనాథశరణుశరణు | శరణుశ్రీమక్కిణీ నాథశరణుశరణు | శర
ణుశ్రీరామరఘురామశరణుశరణు | శరణుశ్రీకృష్ణహరిహరిశరణుశరణు ||

వ॥ అనుచుభూసురుడు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని గంగూర్చియట్లని
యెనచ్చి దానందనిలయాసీవు రామావతారంబున బాలుండవైయుండు
నెడి విశ్వామిత్రుండు తనయాగసంరక్షణంబుకొఱకు మీఁజట్లంబు ప్రవే
శించిన నతనింజూచి యాదేహేంద్రియాది ప్రసంగంబుకొరకు నర్వంబు
గాంక్షింపవలసెగాని దీనివల్లనయ్యెడు సుఖంబులేదెట్లన్న వాత్సవస్తుకా
మాయ నర్వంప్రియాభవతియని నేదనచనంబుపలుకుగావున కామంబు
లునిరధకంబులై యుండుననిమిమ్ముంజూచి విశ్వామిత్రుండు ఓరా
నూయీదేహికోదేహంబు సుఖదుఃఖమూలంబ గుటనిశ్చయంబందు లకు
నొక్కయితిహానంబు గలదుకోల్లిశుకుండు తండ్రిచేతనను జ్ఞాతుండైమి
ధిలానగరంబు ప్రవేశించిననతనింజూచి జనకుండెట్లనియె నీవునంశయింప
వలదనీకు దేహేంద్రియాది ప్రసంగంబుగలిగి నస్థయుండుగానినీకు దే
హంబులేదు నిన్నునీనెరంగు మనిననతంజట్లచేసెగావున రఘువీరానిన్ను
నీవెరుంగుమనిన మీరునేనేబ్రహ్మ మనియెరింగితి రటమున్నునిన్నెరుంగ
వేనీవు గురుశిష్యవ్యాయంబు నడిపించుటతేటబడియెను సహాయంతవి
చిత్రంబదియునుంగక మారీచసుబాహుధయును శంకరుధనుర్భంగం
బును సీతావివాహంబును పరశురామసరాకి మధంజనంబును అయో
ధ్యాప్రవేశంబును కైకేయికారణంబున దండకారణ్య ప్రవేశంబును
సీతావియోగంబును సంపానరోవరంబున హనుమద్దర్శనంబును సుగ్రీవ
సంభాషణంబును వాలిహరణంబును సుగ్రీవరాజ్యావిషేకంబును జాన
కీశిరోరత్న పరిగ్రహంబును సముద్రబంధనంబును విరూపాక్షధూమా
క్షఅతికాయ మహాకాయమహోదర మహాపార్శ్వ కుంభనికుంభేంద్రజి
త్తాద్యనేక దానవకోలాహలంబును రావణకుంభకణ్ణ ముఖ్యరాక్షస
హరణంబును విభీషణలంకా రాజ్యాధిపత్యంబును జనకప్రత్తింగూడి స
కలపరివారంబుతో భరద్వాజాశ్రమ ప్రవేశంబును గుహభరతశత్రు
ఘ్నదర్శనంబును తత్సర్వజన సంభ్రమోత్సాహంబును గురుమాతృజన
ప్రియంబును సకలజనసంభ్రమోత్సాహంబుతోన యోధ్యాపట్టాభిషి
క్తుండవై భక్తవాత్సల్యంబుతో సుఖంబుండితనిదీవించి మదియ కృష్ణావ

తారంబున ననేకపరాకృమంబులు చేసిపదారు వేలన్నుటయెన మృదు
 స్త్రీలతోడంగూడి కీర్తిలంకెలుగ దేవుండవునీవు కావె యట్టిసీనుననేకనమ
 స్కారములుచేసెద జేసినవే శ్రీరఘువీరా సచ్చిదానందనిత్య పరిపూ
 ర్ణాపరిభావస్వరూప ॥ గీ ॥ అనుచువిప్రముఖుడౌ రామకృష్ణుల । బా
 డియాడు చుండిభక్తితోడ । మరియశరణటంచుబరి పరివిధముల । బం
 డకాళ్ళి చంద్రపలికెన్గిల్లు ॥ *

ఐరామస్తోత్రఘట్టము.

మ॥ శరణన్నంగరుణింతునన్న బిరుదుల్బాలంబులో చాలెనో । శరణో
 హోయనరావదేమి వినవోసంసార తాపత్రయం । బెరుగన్నయదొయిం
 దులేయాచెపు మాయానిర్దయాబుద్ధినే । మరితోమున్ను విభీషణాదులకు
 రామాయాత్మరక్షామణీ ॥ ౧ ॥ పరకేరావడె త్రోవగానవొ సురల్పా
 ఢింబిరోసామగా । సరుచిసాక్కితోయాంజనేయునినడిక నమ్మించితో
 జానకీ । చరణాబ్జంబులు నొచ్చెనో యితరదేశప్రాణిసంరక్షనే । మరి
 తోయెందుకుయింత సేపుదగరామాయార్త రక్షామణీ ॥ ౨ ॥ శరణన్వార
 లయాపదన్వరిపాఠించె రాముడుండంగనే । వెరవేలంచును పిన్నపెద్ద
 లుఋషులై దాంతశాస్త్రంబులు । స్మరయన్నమ్మి విభీషణాదిఘనుల
 న్నోప్పించుటలాన్నిగా । మరినిన్నమ్మితికావు మీదయనురామాయా
 త్మ రక్షామణీ ॥ ౩ ॥ పరులకశిష్యులతల్లి దండిగురు బ్రాహ్మ్యంబుల
 న్సఖ్యుల౯ । శరణన్వానికినిన్ను నేనహగనాస్వాభావికల్వంచిన । త్వెర
 వుంగావున నాస్వధర్మమిదిగో నేమానీధర్మమే । మరకాపన్నశరణ్యనీ
 శరణ రామాయార్తరక్షామణీ ॥ ౪ ॥ ధరలోదొల్లిటివారు నేనుసహ
 గాడైన్యంబునన్నేదము । త్వెరవేలంచును నియ్యవేయభయముల్నే డే
 మిమింతాయెనా । శరణార్థిదిగ నాడరాడెరుగ వాసర్యేశనీవిచ్చయేమ
 రినన్వల్లనువార లెవ్వరికరామాయార్త రక్షామణీ ॥ ౫ ॥ శరణన్నాక్ష
 ణమేవిభీషణునకా చంద్రాగ్రమౌనట్లు దేవరలంకాపురిదార బోస్తిర

నుచున్నాత్మికేరామాయణా । దివిహస్యంబులు నల్పుటన్ బమ్మలైతే న
న్నరక్షింపుమా । మరుమాటాచిన నింకయోననుమి రామాయూత
రక్షామణీ ॥ ౬ ॥ అలనాడతిఁ నివిల్వ నాకథయమాయాకాశ వాని
స్వయం । బలుకానాక్యము సత్యమీదయము నొకాగ్యంబునానాభ్యుదో ।
జలియన్నేరక విన్నవించిని దేత్తరై ననుక జోవుని । ర్మూనీవెగతికా
నవేనయరు రామాయూత రక్షామణీ ॥ ౭ ॥ శరణాన్న శరణ్య రాగ
దవె హెచ్చానామనస్తాపము । ప్నిరసింపిన్నిలి నీకుకట్టడగ దేవితేగ దే
దేమిముక । శరణాన్న విభేలునాచు మనస్తాంబునానాభవే । మలి
నాకన్న దుసేవ యాశరణ రామాయూత రక్షామణీ ॥ ౮ ॥ ... ౫

తొక్కవస్తోత్రము.

మః శరణంబింత నరాకుదేనయిది నోపంపానా సత్త్రియం । బగు
దైవచ్చెనుయింకమా కెనరుదిక్కున్నాను నీవిష్టవే । మనన్నములు
నొంటనగుసామ్యంబొననట్లన్న నెం । దర్శమునదొడ్డితొనేడుడబ్బరకృ
ష్టాయాపదుద్ధారకా ॥ ౧ ॥ కాళిందీనదితీర్తసిపు మురళీగాంబునేయం
గనా । వేళన్కాంతమిమోహమందివగితోవెలూడనేమందినో । తా
శంబాలకనాచుకుయ్యడగనంతక శౌగిటంజేచ్చెను । న్నాల్పిప్రస్పవారి
గాచితటకృష్టాయాపదుద్ధారకా ॥ ౨ ॥ యెడదోరక్షకుడంచుకుయ్యడ
గనచ్చేనంచునాకాశవా । దేవరన్నెక్కడనుండిన సివిదిగోసీ నోజనీనే
మిసే । తువునాకర్మమునాటికూరక నెయందక చేతగాదేనాపూ । సవ
తాతస్వనెయింకనేడహహకృష్టాయాపదుద్ధారకా ॥ ౩ ॥ ధరలోదొడ్లి
టివారు బిల్చినపుడే దాసుండ్లనై వారికిఁ । బరగోదెప్పునుబంటున్నతి
గితప్పానేమనాట్ల క । నొరంగన్న ప్పడదేమిదిచ్చెనిదిమూసాబునాకే
మియా । చరిణిల్పపుయింకనీమనసు కృష్టాయాపదుద్ధారకా ॥ ౪ ॥
అలుకన్గానిపతివ్రత్యీయభయంబత్యంతమునుక భతకకుక । మోదా
గుల్కులుగుల్కురల్లరితిలోపతిఁంపనారీతితోపు । తుగ్గినేప్పించిగాని

కొండకముద్దులొప్పునారీతితో సీ । చలమేయ్యపీరుంబెనీకు ముక్కు
 ప్పా యాపదుద్ధారకా ॥ ౧॥ క్షణహిమలాదవిభీషణురవినతకాంతేయు
 ల్లాడొగడ ॥ ముయన్నాతులసీపుబోదుటలు పామాణ్యంబు
 లోనేనీనా । మొరయాలింతువులేక యుండిననిదేమునుట్టికింగల్లశా ।
 శ్రుబుఘ్నబృదనీవబద్ధమికక్కపా యాపదుద్ధారకా ॥ ౨ ॥ అయింత
 స్వయ్యిందూడతలకా హస్యంబుగానెవ్వవా । రలవెన్నల్లిజారవో
 రతిపూతకాన్వామిచై నేడునా । చెలులేవ్వగనెంమిరావలసినస్తేనేరి
 క్కొబ్బునా । చలమేయ్యమహాత్మసీదుదయక్కపా యాపదుద్ధార
 కా ॥ ౩ ॥ ప్రితిసల్ జేసినగానిరావికనహాపర్యాచకాల్పించిదే । జితకా
 మాశురస్యత్తి నేని పరదేశిన్నేనినేనీనే । గతిలేకుండునాచనేనయెవని
 న్నకోనివాడనినం । జ్ఞతబాహ్యకృతినేనిబోవుమిక్కపా యాపదుద్ధా
 రకా ॥ ౪ ॥ గీ॥ అనుచు నెట్లు విప్పుడరామకృష్ణుల । జీరజీరతారుస్త్రీ
 లుతోగూడ । గూడిచేరనచ్చికోనయర్థంబు । లిత్తు మడుమంతయేమి
 నొందు ॥

*

గీ॥ అనిననానినుచితమెనెట్టిపూజల । దనిపిప్పడని యెఱన్యులార ।
 యితర మొల్లమిారలించుడవలెనన్న । సమ్మతిచియండి సార్వభౌమ॥
 క॥ ఈరీతిరామకృష్ణులు । నారయనావిప్రనరుడుహామికంచినయా । చా
 రిత్రమెనగుచదివిన । వాణికినీసుఖముగలదుపసుధాధీశా ॥ గీ॥ అనినము
 నికిరాని అశరీర వాణికిట్లు । బలికెనన్నమునియు తొల్లియాతిక ।
 తోడివిప్పుడభయమిమ్మనికీరామ । చంద్రుజేడుచున్న సమయమునను॥
 గీ॥ గగనవీధినుండిజగమొల్ల మోయంగ । భయపడకుమటంచుబలుకు
 వాక్య । మొకటివిన గబడియెసకలకోర్కులదీర । వానిమహిమలెంచనశ
 మేభూష ॥ క॥ ఈరీతిగన్నవానికి । శ్రీరాముడుకృష్ణమూర్తికస్త్రీసహి
 తముగా । కోనసకోకలిచ్చుచు । జీనియావేళనగచేరగవలసె ॥
 క॥ ఇటువంటిభక్తిచేతను । కుటిలంబగుచిత్తన్మత్తిగోరకమున్నే । పు
 టుకునడందెముడంచిన నటనలకేముక్తిగలదెనరనుతచరితా ॥ నీ॥ ఇంటి
 లోనై ననిల్లాలితోనై ననగరికప్పులకై నతెగువజేసి । కావికోకలుగట్టిక

చ్చలువిగినుంచి బోడితలయై మోవబోవదీసి । కుండకోలయై పట్టినిండుబూ
 డిదెబూసిపూసలు కుడగొన్ని నేసిచేత । బుమాలధరియించి జనులుగొ
 నువోట హరిహరియనుకొందునాడుకోందు । వేషముచురి గొట్టుకునె
 టవెడలి । తిరిగియమరికగలవోబుతిసగమతికి । విషయన గొర్రెయొలు
 లోవిగునాని । కేవలవ్యాస మోనానికేపగియును । పై కామాంధుడైక
 న్నుగానకంటయి పై పణతులముట్టుకునుడైవాని । క్షణపణ్యంబున శ్రీ
 యోనిజొచ్చిగర్భమునెత్తోనిండునెడవాని । దొంగదోయినిరానిదొర్ల
 నాగమినంతబై శ్మశనగడియంటుబుడైవాని । ఏల్లర తొటోట్లతినినాయు
 వుచేతవడిపోవుప్రేతంటుబుడైవాని । దొరికినదావులప్రాయశ్చిత్తు ములును
 చేసి । నంటబెయకనగ్గురునెటద్రీప్తి । యంటబొంగియంటుబుడినుటి
 లోన । గంటకోరాదు వానికియంటుబోదు ॥ గీ॥ యిన్ని యెన్నోతన్ను
 దానెరిగె । ఘనునిచేరకున్నకర్మమెట్లు । పోవుచక్కమగునుబూడిదో
 హోమ । మైనరేంద్రచంద్రయశములకును । చిల్ల సుషకలనా శ్రమంబులధ
 నంబులజాతులన్వర్ధనీతులు । యడవులదానకర్మములవాసంబులంబులవే
 షభాషలు । న్నడబడగంటరత్వములచాటుటనగ్గురురాజచంద్రుచే । బడక
 నవిద్యయుఁజడిసిచారునెముక్తి నహుటిచేరునే ॥ ప॥ అదముసుంగుకే॥
 సీ॥ గుడిగుంపములకొంప గుహలకారకపులకూరలనారలనిరావరముల
 ను । పండగపర్యాలపాడిసిపంటనునేర్చుచేరంబులనోర్పుజనులు । కిప్పుసీ
 శ్మనుచప్పిడిపిశ్మనుతిరాలతిరుణాశ్మతిష్టటలను । వడుగుల పొడ్డిండ్లపెన్నె
 వాసులవాత్రులచదువులపాదములను । విందులవినుకూశ్మపితిరణగుణము
 ల । పొందుపొరటలను పోషములను । మోక్షమబ్బదయ్య ముక్తి
 కాంతామణి । నాధుడేరకున్ననరులకధిప ॥ గీ॥ అనఘయామితింజనట్టి
 దృశ్యములకు । తల్లివంటిచిత్త దర్శనమున । చిత్త్రతిఫలితంబుడపుల్లక
 నువట్ట । కాననింతవట్టిమానసుండె ॥ గీ॥ రోతకూటిమనసులంబు సేకే ప
 నగు । త్రోవగానిముక్తిత్రోవవట్టి । పోవనీదుదీసిబోడిమియూమాయు ।
 రంపెలాడిజూడురామచంద్ర ॥ గీ॥ విషయలోలుడగుచు పశ్చాన్నునుతు
 డె । గురులనింతవినుచు కుటిలుడగుచు । చింతముణిగినట్టికిప్పున కాత్మ

జ జేశమియ్యరాదు తెలియనధిప ॥ నీ ఆలస్యనాస్తి కా హంకారపంచక
 వ్యేషవిద్యావోరదూషకులకు । పాపంపనిష్ఠురవతితకార్యకృతక్షుకల
 హాసీయవిషయగర్వితులకు । స్తంభనమోహనోచ్చాటనమారణవశ్య
 కూహకవిద్యనాదులకును । నటలోభమోహితీయకామ్యకరులకువోడ
 కోర్వనియట్టిసోమరులకు । వినయభయభక్తివిశ్వాసఘనతచేత । గురుల
 శ్రుత్రూప నేయనికృారులకును । స్వస్వసూచక దేశభూసార్యభామ । యె
 గ్గివిధములకై ననియ్యంగరాదు ॥ చ॥ అనఁనిధర్మజుడనె మహాత్మకయిం
 గనికారలక్షణం । బునగురు నేవలక్షణబుద్ధిగజెప్పమటన్నరాజుతో । ము
 నివరుడిట్లువల్లెచుముముక్షుమాధ్ధముయోగచర్యలు । నివృతసుఖస్వ
 సూషముచువీచుమిదుగవాక్చమక్మత్తిన్ ॥ వ॥ ఇట్లనియెరాజేంద్రానా
 ధనచతుష్టయసంపత్తిగలయతింపధికారి హనిలక్షణంబునిత్యానిత్యన
 స్తువివేకంబును యిహముత్యార్థభోగవిరాగంబును శమాదిషట్క
 సంపత్తియు ముముక్షుత్వంబులనంబడు తద్వివరంబాత్మనిత్యంబుజగంబు
 లనిత్యంబులని యరుంగుటనిత్యానిత్యనస్తువేకంబునసాధనంబు అందు
 లసక్చంకనాదివనిత్యాభోగంబులతుచ్ఛంబులు స్వర్గాదిలోకసుఖంబులు
 నట్లయని యిహాపరసౌఖ్యంబులుగోరకుండుట యిహముత్యార్థభోగవిర
 క్తియను రెండవసాధనంబంతఃకరణనిగ్రహంబు శమంబుబాహ్యపంచేం
 ద్రియంబనిగ్రహంబు దమంబనంబడు కామాద్యరిషడ్వర్గంబులయంచు
 ట శాంతియనిపించుకొనును శ్రుత్యాచార విశ్వాసంబుగలుగుట శ్రద్ధయ
 నిపించుకొనును ఇట్లు శమాదిషట్కసాధన సంపత్తియను మూడవసాధ
 నంబు శీఘ్రంబెరుంగగోరుట ముముక్షుత్వంబును నాలవసాధనంబిట్లుసాధ
 నచతుష్టయసంపత్తిగలయతింపధికారి యనుపించుకొనునని మఱియనిట్లు
 నియె ॥ నీ॥ ఎవ్వడనేడుగంబెట్టిదిసంసారమెవ్వనికక్కటయెందుగలిగియెం
 దునున్నాడ నోయేహపువాడనో యేచందమే మందమేదిలోప । యొ
 కనాటికినినేను యన్నఘన్నట్లుగా కన్నవారలలోనకలసిమెలసి । దలయె
 త్తగలుగున్నాడె ఐకటాక్షంబులేరీతి నున్నదోయెనడుగలవో । యనుచు
 ఓహది కథ)మల్పవిడిది । వేదవేదాంత వేత్తలవిభవమెరిగి । నేడుగ

జయసుగురుడంచు నెంచువాడు స్వస్వరూపోపదేశాద్వర్ణ జనుచుభూష ॥
 వ ! అనియిట్లు వేదవ్యాసుండు ధర్మజునికొల్పించెనని నవినిసంతుష్టాం
 తరంగులై శౌన కాదిమునులు మిడదీవృతాంగంజేమని చెప్పి నేగిరి
 పుడనిన ॥ ౩ ॥ సుర సేన్యధర్మచరితా । సరసీహుహరి నేత్రాన్నతగా
 త్రా । సరకాసురకంసాంతక । సరిమున హృద్యా భరితనమదేనసు
 తా ॥ మాలిని ॥ నిరుపమనిరి నద్యానిత్యసత్యాత్మద్యా । సరసమతి
 విధాతానత్వ సంఘాతభూతా । సురమునిగణదిగ్భాసుగాన రాకారగ
 మ్యా । గురువిబుధకలాపా గోపికానందరాపా ॥ ... *

గద్య ॥ ఇది శ్రీరామచంద్రుని ప్రసాదాబ్ధి కవితావిలాసశాంక్షి
 ల్యశోభి వివ్రక్తస్థయా మూర్త్యుపుత్రానినుగుణధైర్యమల్ల
 నామూర్త్య ప్రశీకర్తలైన శ్రీరామస్తవరాజంబను మహా
 విభంధంబు సంచువ్యాసుండుసర్వ ప్రపంచకారణంబు
 మనంబగుటంజేసితి స్మనస్త్యాగంబుకొరణా చార్యాను
 గ్రహంబు సంజేయవలయున నిధర్మజుతోడంజెప్ప
 టయుధర్మజుండుగురు మాయాసంసార విరక్తు
 లంజెల్పుమని యడుగుటయు వ్యాసభట్టార
 కుండు మాయావణాశైమీచారవిరక్తు
 క్కులసద్గురుంజేరవలయునని చెప్పటయు
 న న్నది ద్వి తియా శ్వాసము .

లది. చూర్యశుశ్రూష నేయ మోక్షాస్థితభవః ॥ గీ॥ పర్వతగర్భాదు
నుకొండలంతేసి । వాయుగాయనట్టివాయుగాను । నన్నదానెగన్న ధన్యులె
వ్వారెన । వాకపర్వతగినినుమతిన ॥ మఱియును ॥ నీ ॥ ఏజాతివాడ
ననేస్తీతివాడెన శ్రీబాడవాడెన నెన్వడెన । రాజయోగసిమాధ రాజ్యాధి
షిస్తుడె వెలిచూపులో చూపునీడచూచు । లోచూడచూపంగిలో కా
న్యమయము నై పెంచుపెన్నెలు యల్పిండి పెంచును । లోలేనమైయంత
లో తనువున మర్పియెదుగు దన్నెక శిడియెనుకమరిచి । హాయికి నోర్చిచి
త్సుభోపాయుడగును । యెనిదిదోరాజ్యమైయన్న యెనుకమంతు । డా
ర్మవిజ్ఞాననన్దు చుండార్యపూర్వు । డాదీదేవుడు వారందఱున సుచరిత్ర ।
నీ॥ గురుకులు వానంబునోడి ముచితాననంబున నుండి కాయంబునెక్కి ।
యరగంటిమాయగు నెర్రనాసి మఱిని హస్తారమున గురుబూజనమొనర్చి ।
దృష్టిబహుజనవృత్తగ్రముననిల్చి సుడిలికెక్కి మేల్కొలిపియందు । పవన
చిత్తంబులు పగిలహింస గొడగిల్లంబు నెల్లొంబయ్యును డిను । పెరమమైవ
ట్టి యహోహుడవిరొంగు । నానభోజమువ్రేసిలూసెట్టి । రాజయోగ
మనస్కొన్ననీతార్థ । తుర్యగుర్యంబుకారిణాచార్యవరును ॥ కీ॥ యో
గీంద్రమహిమల్లుని । వాగీంద్రునికై నన్న నానవుకై నా । భోగీ ద్రోహి
కినైనా । యీగడిదియనంగనశ మెయూతుకై నకా ॥ ౩॥ పోణన నాదస్వ
రూపముదీర్ఘఘంటి కారనమునబ్రహ్మరంధ్రమున మోయి । బ్రహ్మరం
ధ్రధ్యాన పరవశంబును కైకాంత నెదుర్కొనికళల దేన్చి । కళలంటియు
పరతిగరగి బిందువుబారనమరసానందాద్భుతంద్రుడగును । చంద్రకాంత
పుకోటిశశికిరణంబులు బారక స్వరమందు చొలవనొంది । సర్వశాంతి ప
హించినిశ్చంకుడగును । ధాత్రీనవభూత కేమానతానుడైన । సద్గురు
స్వామి సేవిచునజ్ఞనుండు । పరమభాగిన తారాస్యపాలుడనిప ॥ గీ॥ కం
టిదృష్టి చేతగనువిశ్వమెల్లను । దర్పణంబుగల్గవచ్చుగనును । ఆశ్మితత్వ
మార్గమారీతిగనవలె । నార్యదర్పణంబునందభూప ॥ చ॥ గురుకరుణ
కటాక్షుమున కున్వేదితుండగుభాగ్యశాలి కీ॥ చరణసరోజ రేఖపులు
కంకరచిష్టునిధాతలాదిగా । శిరమున నాడహించినుతిసేయు చున్నోరుచు

కాంచివెంబడికా । దిరుగగవానికాదులను దెబ్బనసాధ్యములున్నవేన్మ
 చా । గీ । ఇట్టిగురునిజేరకెన్నిపోకలుబోవ । చిత్తశుద్ధిలేదుచింతపోడు ।
 మాయమాయలాడిమటుమాయమంత్రాల్ । దొలగిపోదునాత్మజెలియ
 నీను ॥ నీ । కనునంటమేలోకగడ్డము ల్బంచినబూచిబూచనిమాయబో
 నెవెరచి । గురుసేవసేయకగొట్టడై తిరిగిన చీరలేదనిమాయపిగుపడునె ।
 తన్నుదాడెలియకతలక్రిందుగాబడ్డ ఏద్యవాడనిమాయచోద్యపడునె ।
 యానందమొందక నాలువిడ్డలవీడదోనకాడనిమాయగోసిపోనె । యం
 తతాగాక దేహంబునాగ్రహింప । శూన్యగాడనియీమాయదైన్యపడు
 నె । తెలివికొందకనూహారసలమటింప । దేశగీడనిమాయదాదిరుగబడు
 నె ॥ క॥ ఎన్నివిధంబులనైనను । నున్నదియున్నట్టెకన్నయోగులనేవన్ ।
 లన్నేతానెరుగకపోదన్నామాయాప్రపంచమంతయుదానై ॥ క॥ ఈరీతిత
 న్నుదాగను । కారణగురుమూర్తిజేరిఘనవినయవిధే । యాహుళినిశు
 శ్రూపలు । నారయనలుపంగనలమునవియెట్లన్నన్ ॥ గీ॥ పరమగురుజే
 రి దావదశాబ్దములులెస్స । నాత్మయునుసంగమునుస్థానమనగమరియు । ప
 రగనద్యానమునుసనబడినయట్టి । నాల్గువిధములశుశ్రూషనడుపవలయు॥
 నీ॥ నాల్గుశుశ్రూషలనడకలుషేర్వేర విభజింతు విననయ్యవిమలచరిత ।
 యార్యాభిమతపదార్థానుకూలముసేయనది యాత్మశుశ్రూషలనడు
 పవలయు । ఆపాదమస్త కాభ్యుజనాతిభ్యములనసంగ శిశ్రూషలనగనో
 ప్ప । క్షేత్రగృహరామసీమలనరయుటల్స్థానమన్ శిశ్రూషలాడలా
 యె । తాతదై వంబుతల్లియుతండ్రికతన్ । యేడుగడయునుగురుడంచనెం
 చిభక్తిచేయనద్యానశుశ్రూషసిద్ధమిట్టు । లెరిగినడుపంగవలయునుగురు
 నిజేరి ॥ క॥ ఇటువలెనేవలునేనే । భటునకుబోధింపవలయుపరమగురుం
 డా । కుటిలప్రపంచభావన । నటలన్నియుడెలియశాస్త్రసమ్మతిననఘా॥
 నీ॥ ఎరిగియెరుంగనియిబ్బందితెల్వికైయెదురెరుంగకయున్నయెరుకబైట ।
 నిలుచున్నచాయనుపోలికారోపింపబడుకల్పితుండహంభావమునను । జ
 చ్చక్రితోనదాశిస్తుడన బడుకల్పితాజ్ఞానభావమాయాస్వరూపు । మఱి
 యనాప్రకృతియూపరణవిక్షేపమాశక్తులవ్యామోహబాడబాడ । తనకిం

దభావమనిపించుకొనుచు మొదట । నూనరణశక్తి దహించుకొన్నది ।
భావమునకరాశక్తితోపరమహేతుండుని సరిపెక్కుకల్పించుటనినాథుడు॥

మాయావిచారఘట్టము.

క॥ ఎరమేశునియవయనమే । భావిపాపివిశ్లేషత క్షమూహహములును ।
మాయాకారంబై దా । జగి నెనుహస్తత్వమనగి స్పృశ్యులనుకా॥ గీ॥ అం
దహంకారములమూటియందునగును । మైత్ర భూతయహంకృతియందు
విశ్వ । కారణాఖ్యులమోగుణకల్పినాడు । శక్తితోగూడ విశ్వసాధారణునియ
నంగ ॥ గీ॥ ముగి జగత్సూక్ష్మదేహియై మిశ్రమహా । నునదియై జనావా
మునునతికనవికృతిర । జోగుణంబునిచ్చాశక్తితోగుణంబు । కలకలహై
రణ్యగర్భంబటండుబుధులు ॥ గీ॥ మోహవిశ్వమై మోహకాన్తల
కా । యహమువిశ్వదేహియరయనాత్వి । కలకలకల శక్తిగనివివిచారి
చు । ఘంటవిష్ణుపనస్థురాత్మ ॥ గీ॥ కల్పితమగునగుణమకమంద్రితత్వం
బువలనబీజభూతములకునీడ । మోహజోగుణము నహైకరణ్యగర్భము
కల్పేంద్రియములకుగణగినాత్వి । కుంజావిరాగ్యులగునగుణ వర్తిష్ణాభ్యా
నేంద్రియములబీజంబురాజునగుణస్థైర్యకృతకరిగమంకరిణములకుబీ
జంబునమతనతడె । యభిరదేహిగద్రయనమట్టి నందగును ॥ గీ॥ అహ
ంబులై ఎరవేసిచితానె । ముగిక్రియాశక్తియున్నది ముగిచేర్చును । బు
ద్ధికల్పనభ్రాంతిచేపునుపయ్యె ॥ నానాదేహివాధులు । నానాత్వ
భ్రాంతినొంది నాకీదనుచుకొ । నానాభమానములచే । నానాహంబు
లాయెనారాయణుడే ॥ మ॥ కలలోకీవునుబుద్ధికల్పనలచేకాక మగిన్విను
చో । కలచిద్రాప్తిపుడుదానెనిర్మలనిరాకారుండునై యుగియుకొ । కలి
మిక లేమినిజెందుచుకొ వివిధసంకల్పకృతికొ బంధము । క్షులనానావిధ
జాతుజుములునై తోచుకొ జగత్కార్యమై ॥ మ॥ కనుకరిచాక్కటనే
కభూషణములై గాన్పించుమాగకంబునకొ । భవవిజానోక్కటివాప్యభే
దములభేదంబై నచందంబునకొ మననాకారవిచిత్రినెట్లు సరిపెక్కుభావతే
జంబుతొ । గనుపట్టంసకలంబునోచునదిమామిగ్రివివాహోన్మనా ॥ క॥

మౌ బ్రహ్మమువ్యతిరక్తము । సర్వకింశకలేదునీనుభావములోనక । బెరు
 కెంచబోకునర్వము । పరమాత్ముండనుచునాడు పాండవముఖ్యు ॥ క॥
 కాంతేయాగ్రజనీవి । శాంతికినర్వంబుజూడ బ్రహ్మమయంబై । సం
 తోషమిచ్చుమూఁగుని । కెంతయునుఖిమీదుమాఖిమిచ్చినభంగిన్ ॥ క॥
 స్త్రీబిందువులుండుచుండు । బాలాభేదంబులెందుజనునెన్నడైనా । బాలు
 డువాడెయోచం । డాలాంతముబ్రహ్మమంతటనునదిభూపా ॥ క॥ బాల
 డుయోష్యద్విస్త్రీ । బాలంబులెన్నడైనెద్దురుకృతచే । వాలాయముతమ్మె
 నుగక । నాలోకింపంగనలచునతడుత్తముడౌ ॥ క॥ తనుమాత్రమెరుగు
 కొరకై । తనపాత్రాసత్రమెనడుదలపోయినోకో । తనపట్ల నెవడుపా
 మిడౌ తనుదారక్షించుకన్న పర్యముగలదే ॥ క॥ నిండుకపరమాత్ముండి
 టు । బుండుంగాయెరుగలేకయోగులమనుచున్ । యెండలవానలమంచు
 ల । నుండగమోక్షంబెతనకునుక్తిరమణా ॥ నీ॥ మానులైకొందరుమాట
 లాడినివాని కొందరుమంత్రముల్లోనుగువారు । కొందరుతీర్థయాత్రాం
 దోషులుగువారు కొందరాకలముచేగుండువారు । కొందరేప్రీద్దులోకుల
 కేష్వువాగునుచలికివానకుకొల్పరతుకువారు । తపసులై కొందరుతలక్రిం
 దులుగువారుముక్కులుకొందరుమూయువారు నిన్ని తెలుగుల నెందరునెన్ని
 పాట్లు । బ్రహ్మసంసారమేగానిబ్రహ్మబోధ । మార్గమదిగాదునర్వంబుమ
 రచితన్ను । నద్దురుత్వంబుగాగన్న జాణయోగి ॥ క॥ నానావిధదృశ్యం
 బులు । నానాయని నీతివాక్యసటసలచేతన్ । వాని దొలంగగ దో
 చిన । తానుందానొనులేనితానేనిలుచున్ ॥ గీ॥ వాననాక్షయమానస
 సకములేక । తత్వబోధంబు తెలియంగతలపులేదు । అందువాసనాత్రయ
 ముగడచిపుచ్చి । పొందవలెచిత్త జయమునబోధహపు ॥ న॥ అందువా
 సనాత్రయమనోనాశలక్షణంబెట్లంటేని ॥ క॥ లోకకమెగినపదని । పోక
 లుగారాదటంచుబుధసభలందున్ । లోకానుసారగాజను । నాకుమతియె
 లోకవాసనాఖ్యుడు దెలియన్ ॥ గీ॥ చదివించదివివాటిపదములయర్థంబు ।
 వెనుకెవెరికికర్మవివళుడగుచు । వెట్టి నెట్టినిష్ఠ వెతనొందుటేజూడ । శాస్త్ర
 వాసనంబునర్వవిదులు ॥ గీ॥ కాయపోషణంబుగంగానదీస్నాన । మా

దిగాగలునఖలకౌచ । ములును దేహ వాసనలుమూఁడునవాడు । త
 గిలినడుచుచుండుధర్మచరిత ॥ ౬॥ కావునవానాశ్రయముకన్పట కన్పము
 నిందులోఁబట । జీవుడుచెందులోఁబటనుజ్విగిహోరేలుయెందుమాత్రేమే!
 వానియెంచగాఁగక పాశముటూదటహీన జన్మము । స్త్రీపక్షిశముల్విడువ
 నెవ్వఁడెరుగునతఁడెగ్గిచుట ॥ ౭॥ లోకములోఁగి యేని భలోచదఁబ్బునను
 నంగగోరునా । పోకలుజోనక్రమముమాత్రపుకొండునుదానునాత్మగా ।
 జేకొనినల్పుతీర్థములుకీలము లేరునటంచువాసనల । స్త్రీకొండుకుండువారి
 లధికారులుమోక్షమునొంగుగాన్పా ॥ ౮॥ మన శేవర్వజగింబులు । మ
 ననన్యతిక మైనమాయలుగలదే । మన శేవర్వజగింబు । గినగూఁవాన
 నజయంబుగొల్గునా ॥ అంత ॥ గీ॥ తన్న నెరుగగోరుతొప్పనెరుగు
 ను । దృశ్యమాగణ మెల్ల తెల్లదుబుడను । నన్వ జాత్యత్యైవనితితియంబు
 గగ్గులు । పాండవాధిచంద్రపార్థినేంద్ర ॥ ౯॥ యా కేంద్రమినుమనఁపొ
 బులాత్మగాదిన్నిటి నెరిగెడియెరుకయాత్మ । తాత్త్రియంబులకలపులునా
 త్మగా దిన్నిటి నెరిగెడి యెరుకయాత్మ । పుత్రమిత్రకళత్రభూమ్యాహలా
 త్రగా దిన్నిటి నెరిగెడియెరుకయాత్మ । యుష్టాంగయోగాదిన్యూనయాత్మ
 గాదిన్నిటి నెరిగెడియెరుకయాత్మ । యట్టియాత్మనీవుయఖలంబులునునీవు
 నీవునేనటన్న భావమీవు । గాననేనులేదుకై వల్యంఁదమాగణ । మేనటం
 చుదలచు నెరుకవీవు ॥ ౧౦॥ వినుమిద్విధమునజెప్పిన । మునినరణ కుధర్మజు
 డుమోదముతోడక । పినయధయధ క్తిపరుడై । వినుకుంపుంకింక నేమి
 వినగానలెనో ॥ గీ॥ అనుచుధర్మజుండునాఁరారెరసూను । తోడిబలుకు
 నపుడుతోలుతదేహ । తత్త్వమాగణ మెల్లతగజ్జ్వరొరకుతై । వినుమ
 టంచుబల్కవేడ్కతోడ ॥ ౧౧॥ బీవేశ్వరతనువులునా । ల్లంపిధ మొంగింగ
 నీకునఖలముఁజెలియక । భావింపబ్రహ్మజోధము । సీతై యుంకంగిదిన్ప
 నిర్మలచరితా ॥

బీవేశ్వరతనుచతుష్టయఘట్టము.

న॥ మఱియు బీవేశ్వరతనుచతుష్టయౌత్తరాంబెట్లాటెను ॥ బీ॥ తన్వ
 ష్టికర్ణజహ్వఘాతములునై గుణబ్రదుతై దుఃఖచనము లైగిరి । మఱియు

యావత్తవాణివాక్కులునై దుష్టతాద్రిబంధులజడలైదు । త్మజుల్గి
 పవనాకాశమహాభూతపంచీకృతకనంబపంచమిశ । తిక్కారస్థులదేహ
 మిందుకన్దభజగ్గిత్తునేత్రముల్సానమరయ । యుక్తభోగంబుమక్రియా
 శక్తిరాజ । సగుణములువిశ్వుడభిమానితగనకార । మరయమాత్మక
 యాత్మవాత్మయతడ । వ్యావహారికజీవుండుభూవశేణ్య ॥ క॥ స్థూలం
 బీషదినంజల । జాలముతవ్వాసనానశతసూక్ష్మాంగం । బీలోనెనిమిదిపుర
 ముల । చేలలితంబగుప్రియోక్తిజెప్పెదవినుమీ ॥ గీ॥ జ్ఞానకశ్మేద్యం
 బులుమానసాది కరిణములునాల్గుతమమునుకర్మకామ । ములునుభూతం
 బులును బ్రోములునుగూడి । యష్టపురములనింపుగాంగమగున్మపాల॥
 సీ॥ కలువెన్ములునున్మింకంఠమిచ్చాశక్తిజె జనుండభిమానితనరసాత్వి । కం
 బుకామముమాతృకయును న్వచ్చాగ్గమందులవ్యాపకమయిన యా
 త్మ । యంతరాత్మవునతండలప్రాతిభాసికయాత్మదీపదినంజలందులింగ ।
 కామమిశ్ఫలసూక్ష్మదవ్యయాంగంబుల కారిణంబగుటచేకారణాంగ
 మగునునిదురించునశ్వేంద్రియంబులడగి । యోర్వుగలిగినభంబుండనేర్ప
 డంగ । నన్నవచనంబునగుటనీగిగల్గెడ । యిందులకుపాత్రయైధాత్రి
 యొసగునయ్య ॥ గీ॥ పంచవింశతితత్వంబునెంచనిట్లు । లగునువటబీజగ
 తికారణాంగమింద । నస్థస్థైర్యహృదయంబువాసమగును । ప్రాజ్ఞ
 డభిమానియిందుకుద్రవ్యశక్తి ॥ క॥కననానందముభోగము । ఘనతా
 మనగుణముమాత్మకమకారంబౌ । వినువ్యాపకాత్మకరమా । త్మననత
 డేపారమాద్ధికాత్మకడధిపా ॥ క॥ కారణమీపదినంజల । మీఱునవ
 స్థాత్రయములునునించినవత్తే । కారణతనువునకుమహా । కారణమను
 దేహమింకగూడునరేంద్రా ॥

ప॥ ఇట్లవస్థాత్రయంబునకు సాక్షియై కారణంబునకు మహాకారణం
 బు శరీరమెట్లన్న పంచభూతోత్పత్తి హేతువులగు సద్యోజాత వామదే
 వాఘోరతత్పురుషేశానును పంచబ్రహ్మశరీరంబులకు పంచభూతంబులు
 నివృత్తిప్రతిష్ఠావిద్యాశాంతిశాంశ్యతీతపంచకళలుపంచవిషయంబులు ప
 రాశక్త్యాదినశ్చ జ్ఞానశక్తిక్రియాశక్తిచ్ఛాక్రగులుప్రేరకస్వరూపంబులైన

పంచప్రణామములు సంచాక్షియై పంచేంద్రియములు బ్రహ్మాస్థుడై దేవ
 రసదాశిపులను సేవించు కళకాంతకరణంబు లిట్లును నుద్దయై దుతత్వంబులం
 గూడికారణశరీరంబగు నందుకన్దతుర్యంబభిమానిస్త్యాగాత్మజ్ఞానశక్తి శు
 ద్ధసత్వగుణంబు మూర్ధస్థాంబు నానంగభోగంబులంకారంబు మాతృకవీని
 యందు వ్యాపకంబగు నాత్మవిర్మలాత్మయతిండి కూటస్థుడై తిన్మయంబు
 నోంకారం బుండుట నుద్దయ మూల ప్రకృతియై పంచస్థానములందు మహాకా
 రణంబును దేహపీనను నుద్దయ సంతానంబు మిది జ్ఞాపకకళామాత్రంబుగా విశే
 షించినదియై తుర్యాతీతంబిట్లు జీనతనుచ తుష్టయంగిక సీత్యరతను చతుష్ట
 యలక్షణం బెట్లన్నృశివ్యాంస్తే జోవాయావకాశచంద్రి సూర్యాత్మల
 ను అప్రమూతులై తిన్మయంబును విరాడ్రూపంబగు సూర్యునిందులను
 త్వత్తియవనయభిమాని బ్రహ్మాకృతసూర్యకృతరాజసాహంకారంబు సూ
 ర్యస్థానంబు సర్వకళ్యాత్వభోగంబుకారంబు మాతృకవీనితోడగూడినక
 లంబగు నాత్మ భూతాత్మయూతోమ్మిది సంజ్ఞలంగల విరాట్పురుషుడింక స
 కలభూతంబులు కానియంబగు హిరణ్యగర్భశరీరంబెట్లన్న దశదిక్కులు
 శ్రోత్రంబులు, వాయుపుత్వగింద్రియంబు, సూర్యుండు నేత్రంబులు, పరు
 ణుండు జిహ్వంద్రియంబు, ఆశ్వినీ దేవతలు ఘ్రాణేంద్రియంబు, నహ్ని
 వాక్కు, ఇంద్రుడు కంఠంబుల కేండుగ్రంథపాదంబులు, బ్రహ్మగుహ్యంబు
 మృత్యువు గుదంబు జ్ఞాత్వ నంతకరణంబు, మనంబు చంద్రుండు బుద్ధిబ్రహ్మ,
 జ్ఞేత్వ జ్ఞాండు చిత్తంబు హంకారంబు రుద్రుండు, సీతతుర్యదేవతలతోడగూ
 డినది హిరణ్యగర్భశరీరంబందులకన్దతిన్మయభిమానియిచ్చాశక్తి సాత్త్వి
 కహంకారంబు చంద్రిస్థానంబు సర్వపాలకత్వభోగంబుకారంబు మాతృక
 వీనితో వ్యాపకమైన యాత్మ సూతాత్మ యూతోమ్మిది సంజ్ఞలంగల హి
 రణ్యగర్భశరీరంబగు, సీహిరాక్షిరణ్యగర్భాదులకు గారణమైనది నై యంద్ర
 స్వరూపంబై నయ వ్యాకృత శరీరంబు నీకిహి శరీరంబు నుద్దయ భిమా
 నింద్రివ్యక్తి తామసాహంకారంబును సన్నిస్థానంబు సర్వసంహారభోగంబు
 ను మాతృకమకారంబును వీనితోడగూడి వ్యాపకంబగు నాత్మశుద్ధాత్మ
 మయ నవ్యాకృతంబు మహాకారంబును నుద్దయ సోదరీయ గర్భంబు

ను బిందువాధిచేచిద్విజానంబై పంచభూతంబులకుంగారణంబగు ముని
రాక్షిరణ్యగర్భయవాప్యశృతులను యీశ్వరమా యోవాధిశిరంబులకు సా
క్షిహూహంబగునదియమూలంబు కృత్రిమదిన్వరాట్టనంబగునదియ యనాహ
తనామంబునదియె. పంచబ్రహ్మంబునునదియ పంచభూతంబునుయట్టి
మూలప్రకృతిశిరంబుననకన్త సర్వసాక్షి యీశ్వరుండభిమాని శుద్ధసా
త్వికాహంకారంబు జ్ఞానశక్తి బ్రహ్మాండాతీతస్థానంబునర్వికతృత్వస
ర్వసామకన్త సర్వః సమోరకత్వ సర్వనియంతృత్వసర్వభోక్తృత్వసర్వే
శ్వర్యాదిమధునైశ్వర్యంబై భోగభోంకారంబుమాతృకయందలవాప్యప
కంబగునాత్మ మహాత్మ యీతొమ్మిదిసంజ్ఞలంగలది మూలప్రకృతిశిరం
బగు నీపిండంబుబ్రహ్మాండుంబులు యిష్టశిరంబులు వాచ్యార్థంబునుపిం
చుకొను నీశ్వరహూనంగిది దృశ్యంబు వీటికిసాక్షిన్వహంబగుచేత్తు యీ
యెనిమిదింటిగూడిన జ్ఞానోవాధిచేత శబ్దబ్రహ్మంబునిపించుకొనుచు వీటికి
సతీతంబగునదియ యీశ్వరునితుల్యతీతంబట్టి జలశిర్కరన్యాయంబున
నిత్యముక్త శుద్ధబుద్ధస్వభావన సత్యస్త్రిజ్ఞానఘనసచ్చిదానందనిత్యపరిపూ
ణంబగునదియె నిష్కళిబ్రహ్మంబునదియె నీవనియసిగదంబుచెప్పెను నది
తత్వమన్యూదిమహావాక్యబ్రహ్మణంబుతత్వతత్వంబదలక్ష్యార్థంబు నసిగదం
బఖండంబుగాబోధించునట్లుగుటచేసితత్వరవాచ్యార్థంబగు జీవేశ్వరాదృ
ష్టశిరంబులు దృశ్యంబయెఱిగిగదబ్రహ్మన్వహంబునై సుఖంబుండుమని
మరియు నిట్లనియె || గీ|| అఖిలవ్యవహారంబుతడజీవాత్ముడంత । రాత్మనం
సాగముననంటియటకుండ । యలరుజీవాత్మనరమాత్మయంతరాత్మ ।
వ్యావహారికసాక్షియశానతజేభూష ॥ క॥ నదియందునోడనడచిన । నది
పాంతలనున్నదరులునడుచుకొ మబ్బుకొ । గదలినచందుగ్రహగదలును ।
గదలినజలమందునడునుగదలినరీతికొ ॥ క॥ దేహంబుచావుపుట్టువు । దే
హికిననునట్లునాత్మదివ్యంబై నకొ । దేహాద్యవస్థగలిగెను । దేహియునను
గాపురంబుదెలియక సధిపా ॥

క ॥ శ్రీరాముని మరుడత్వము । మారంబునదొలగ దోగిదిదొరయ
గనీవే । నారాయణుడుచేత వడి । నారాయణుటన్ మాత్మయందైక్యమ

గుఱ ॥ క ॥ నదిదాటివడుగులేగుచు । తుదితనులెక్కింప మరచితోమ్మం
 ద్రింక ॥ పడుగునులేనినీవే । పదియావాళ్లు జీవవర్తమైకృంబుల్ ॥
 మ ॥ జననాథావిశరీత సంశయమూజ్ఞానంబు విఘ్నత్రయం । బసగాము
 క్తికివాటి నిందోలగిబ్రహ్మసందహారానిలో । మనసుల్పీరిగ నోలూడు
 నిద్రయేమర్మంబు సత్యంబుగా । వినుమీసీకిక జీవసంస్కతులు సోకరా
 వుయూహింపుమా ॥ క ॥ విసవోలుధన్మనందన । తనుదాగినుగొనుట
 కంశుధర్మములేడై । ననునై రాగ్యంబువరతి । యనునలెచేసున్న నాశ్మ
 యోగముగలదే ॥ క ॥ యిన్నేలజెప్పనియనును । తన్నే తానెగుగు కొస
 కుతనకస్యంబై । గన్నదియంతాదబ్బి । నిన్నేనీవెగుగలేన నిక్కంబుధి
 పా ॥ క ॥ ఈరీతివెదుగుగాటా । పా లెడ్డిపింజాంపమాది బ్రహ్మాంశంబుల్ ।
 నీరుగజేసినవాడే । నైరాగ్యోపరతులగు వాడుస్యపాలా ॥ క ॥ పలు
 మాటలపనియేమిక । గలవంటిది మాంసదీనికలలోనైనా । గలవనిజూ
 డగజోకుము । కలిమియులేమియును లేనిగాన్పుసభూపా ॥ క ॥ సకలప్ర
 పంచంబునువా । చిక్మనిచెలిసిన నటువంటిచిన్మాశ్శిష్ట । స్త్రికామా
 త్రిభేదను । చుకంలకములేని యోగినుభిజ్గ్యకర్త ॥ సీ ॥ సంసా
 రియగువానిజన్మంబుభీష్ట భాసంసారియగువానిజుహోతసంసారియగువా
 నిసంగంబుకొరగామిసంసారియగువానిసాటిటూటి । సంసారియగు వానిసం
 పదలాపదసంసారియగువానిజదువుజాలిసంసారియగువానిసౌఖ్యంబుదుఃఖ
 ంబుసంసారియగువానిజాతిసడతపాపసంసారియగువానిబ్రతుకులతును । డై
 న్యసంసారియగువానితవులుతెవులుకర్మసంసారియగువానికాంక్షవలధిరో
 పసంసారియగువాని ఋజువుపెతలు ॥ సీ ॥ సంస్కృతికడుదుఃఖ సంతాప
 హేతువు సంస్కృతియతికూరిసాహసంబు । సంస్కృతిదుర్లోపసంగమలా
 భంబు సంస్కృతిదుష్కర్మసంగరంబు । సంస్కృతియాశాపిశాచపికారంబు
 సంస్కృతిదారిద్రీసంకటంబు । సంస్కృతిదేహాత్మజర్మరీభూతంబుసంస్కృతిపా
 పంకషనమ్మతంబు । సంస్కృతియరోతమూలంబుచంచలంబు । సంస్కృతియ
 నారకంబునుజాలిజాలి । సంస్కృతియ ధర్మభూతియజన్మహాని । సంస్కృతియ
 సర్వవేదలుజనులకెల్ల ॥ సీ । తనువెత్తుటకుజాల దాతనబవిశార నెరిగి

యుసిగ్గేల నెరుగడకట । పుట్టినపుట్టేదిపొందిన నెళవేదియున్నతావెక్కడ
 నెడలు లేది । యింతయుజూడంగి హేయకరంబునుముట్టఁబుర్రోతలమూల
 మిట్టె । లుచ్చింపగరానిముచ్చుబ్రతుకులకై నిక్కమెతానుమానిసిన
 టంచు । సయ్యతొనింటనుండగాన్వర్తమగునె । శుక్లశోణితమిశ్రమా
 స్థూలదేహ । కారణంబై నలింగంగిఘాతీయగుచు । చిత్తబయమునత
 న్నుదాజేరవలడ ॥ క ॥ వేదేలనొక్కమాటను । మాయాసంసారమె
 ల్లమడియించుటకై । యాయముజెప్పెదమననే । కాదేంద్రివిషయకా
 ర్యకారణమనఘ । క ॥ మనసేమాయాజగములు । మనసేసంసారదో
 షమార్గమునర్వం । బునుమనసేకానిమలే । మినిలేదనుచు నెరింగిమెలగు
 స్పృహలా ॥ నీ । మనసయాసంసారమాయావికారముల్మనసయాతొకిమ
 హిమలన్ని । మనసయాపాపంబుమనసయాపుణ్యంబుమనసయాలోకాది
 మత్సరములు । మనసయాజీవులుమనసయాజనములుమనసయాసుఖదుః
 ఖమలినములును । మనసయాస్త్రీలునుమనసయా పురుషులుమనసయా
 యఖిలాశ్రమంబులెల్ల । మనసుగాకున్నదొకటైన మాయలేదు । మా
 యగాకున్నదొకటైనమనస్సలేదు । యఖిలజగముమనోమాయలగుటదె
 లిసి । బ్రహ్మకనేచ్చినవారలుబ్రహ్మవిదులు ॥ క ॥ వృథలుసుమీసంసా
 రము । వృథలుసుమీపుణ్యపాపవితతిజగంబుల్ । కథలుసుమీపురుషా
 ర్థము । బుధులుసుమీవీటి నెరుగుపుణ్యలుధరణి ॥ క ॥ అపరిమితా
 నందంబుల । నుపశాంతిని బొందకున్న యోగులువిబుధుల్ । విహరీతనం
 శయంబుల । చపలంబగుధర్మతన యనజ్ఞనవినయా ॥ క ॥ రాసీకుచిత్త
 వృత్తులు । పోసీకుసమాధి యందుబుద్ధిదలిర్పం । గాసీకుయోగవిఘ్న
 ము । లేసీకువిచారమేమి తెలివందిన్పా ॥ ఉ ॥ శ్రీగురుపాదపద్మము
 లుచిత్తము నందలపోసివిశ్వము । న్వేగమెకాల్చివేసి తెలివేరమాత్మ
 పదంబటంచుపై । పైగురిమేరలేని సుఖమందుసమాధిని నోలలాడునా
 యోగియజీవము క్తుడుసుఖోన్నతుడెందునుధర్మరంధనా ॥ చ ॥ గురుకృప
 గల్గిబోధమొనగూడిపరాపరవస్తువైనయా । యెరుకబయల్లంబుచిమదిశక్
 ము నేయుచుసంశయంబులక । దొరగినజీవము క్తులకుదుర్జనసంస్మృతిదో

ప మెన్నడున్ | బారయదుచి త్రివిధిగముముపుట్టదనుమిష్టిపాపచంపి
 మా || చ || చదువులు పెక్కుగా జదివి శాస్త్రవివేకము నేర్చి ధర్మము | ల్లా
 దలగు యోగవిద్యలను బోధల నెన్నిటి విట్టి వీనికన్ | మృదువగు రాజయోగ
 ముని మేషణమాత్రము బొందకుండిన | స్వదలగుచి త్తనంతయమువానను
 యున్ జెడదయ్యధర్మజా || గీ || సాంఖ్య తారకయోగ సంజ్ఞల నెరింగి | రా
 జశివయోగ సంయోగ రామరాజ | భేదయుక్తి సాంఖ్యలక్ష్మీరతుండు | నా
 డేదేదాంత వేదవిర్యాపాకుండు || సీ || ఉత్తర శాంభ వీయు త్తుండుముక్తు
 దుపరమవిద్యాధురంధగుడుగుడు | తుర్యస్థానానాధుర్యండు నార్యుం
 డుబ్రహ్మనుకూలసంభ్రముడు సముడు | నాదాంతవిద్యావినోదండు మో
 దుండు పురుషార్థసతనసంభోగియోగి | కూలంకషానసూనుచూరూఢం
 డుద్యద్వ్యక్తరాగ నర్జతుడుమిత్రుడు | నేనివేదాంతసిద్ధాంత వేద్యుడా
 ద్యు | డాత్మనుస్థిరచిత్తు భోతాహిదేహి | నిర్వోకల్పసమాధి నిర్ణేతదా
 త | కారణాచార్యసే వాధికాణిని || సీ || మనసుగీరినవాడు మనసు
 దీరినివాడు గన్నవాడున్నట్టెగన్నవాడు | గలగకుండినవాడు గలగకుం
 డనివాడు లేనివాడునుగల్గిలేనివాడు | బైలుదేరినవాడు బైలుదేరినివాడు
 యెరుగువాడెదురు దన్నెరుగువాడు | కన్నుగనువాడు కన్నుగలు
 వాడు గానివాడంతయేగానివాడు | ధీమంశ్చిత్తహంకార పృథ్వీదృగ్వి
 వేకలత్యార్థలక్ష్మిత విద్యవాడు || సీ || ఆకాశపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్మ్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్మ్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్మ్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | ఆకాశపంచ కాభ్యాసుడంతర్లక్ష్మ్య
 భోగయోగ్యంబైన యోగివరుడు | యతఃత్రయాకాశ పంచాంగమైన
 వాడు | సతత్రయాకాశ వాసియునైనవాడు | సతత్రయాకాశ రూప
 యునైనవాడు | సతత్రయాకాశ వాసియునైనవాడు || గీ || ఒక్కయు
 క్తిలోననున్నదితత్వంబు | నట్టిచదువుపోరు నెట్టిగాద | నేనువేదకుండు
 నెరసినతెలియదా | తానుగాక వేరెతానుగలఁ | గీ || అధిపతిమహా
 మంగదరాగ్రిమధ్య | వాణ్ణిచుమకృష్ణాగ్నియద్యారవతిని | యాత్మ

ఘన్నాడు సూక్ష్మదృగ్వాప్తిచేత । జ్ఞాతగలవాడ లేకనున్జగము ॥ ౧॥
 కన్న జడరంగదృష్టియైగాలిజెదరు । దృష్టిగాలియ జెదరబాధియనుజెదరు ।
 బాధజెదరనంతర్లక్ష్యముద్రాజెదరు । ముద్రాజెదరనబోధయమునుపెజెదరు॥
 ఉ । కావునకంటిదృష్టిమదిగాలిచలింపకయుండునట్లుగా । భావనలక్ష్యము
 ద్రిగనుపన్నజినిల్పుచుబ్రహ్మబోధమై । భూవలయంబునందుమముబుద్ధిద
 లంపునుసంచరింపుమా । యావిరీతకల్పనలయందవమానముగా నృపా
 లికా॥ సీ॥ స్వస్తి కారోహణస్వర్పవేదాదీక్షరీమూడుదీక్షలనెరుగవినుము ।
 మొనసానిధానసముననుంచిధురిశిష్యునొనటిపాత్రదుడిచిభసితరేఖ । యా
 గనూత్తికదీప్తియూదలజెయిచ్చేయంతటదెల్వినీవనుచుడల్పి । కడగిన
 ట్లతివిధ సీతాప్రకారంబు కారణగురుమూర్తికరుణసేయ । రాజయో
 గినమాధిసామ్రాజ్యసౌఖ్య । వాఘినోలాడుచుండెడువారలకును । నె
 న్నటికిహవిలేదయామున్నవీరి । సన్నతులువిన్నజాలదెజన్మఫలము ॥ ఉ॥
 ఈగతిదెల్పునూనికిన రేందువుబల్కెమహాత్మతారకా । యోగమునట్టి
 రాజనివయోగనమాధులుసేయవేళిన । ట్లగురుభక్తుడేమిగనునట్టది
 యంతయుజెప్పుమన్నవే । దోగమశాస్త్రసమ్మతిరహస్యముదేలగవ్యాసు
 డిట్లును॥ సీ॥ సిద్ధానసన్నదైత్రధానమృద్ధితోముక్కుచాయకొకింతనిష్ప
 దోహ । కన్నులుదేలించిగదియంగగీలించికనుచూపుమేరకన్గంటిసూటి ।
 స్ట్టువిడుపులులేనిబై లెక్కబళించియందులోకూటుగాబాండుదోసి । ని
 ల్చుచూపనితెల్వినిండిపారగబయల్బిండారబోసినట్లుండనపుడు । యెరుక
 వడ్డవాడు నెరిగించుకొనువాడు । నెరుగువాడు లేకబెరుగుగాక । బ్రతుకుబ
 యలుబట్టిపరదేశిక్షమై । మర్మివెల్లుచిత్సమాధినసఘ ॥ సీ॥ చిత్సమాధి
 నినిట్టేశివయోగిమదిలోనసాంఖ్యసారజ్ఞస్తిసంభ్రమమున । వెలుగునున
 దివేదకేదాంతమా వెలుగునుభవవేద్యంబునై నవెల్లు । వాచామగోచరం
 బై చలించెడువెల్లు రెండెనకనరాకనుండువెల్లు । సత్తైసగురుపూజసంభ
 వించిన వెల్లుయితరులనడంగనీనివెల్లు । కంటినాగానునన్నదిగానివెలు
 గు । కలదులేదనినడమనుగన్న వెలుగు । రాకపోకలుచెప్పంగరానివెలు
 గు । యనఘనీలోనెనినునీవేకనువెలుంగు ॥ శా॥ మాపవ్యాప్తములేని

వెల్లుమదిసూరు న్వెల్లుయోగింద్రీస । ల్లాపంబై నవెలుంగు న్నరుక్మపాలా
లిత్యమావెల్లుని । రేపంతఃకరణాకృతౌవెలుగు శెల్విన్ శ్రీరామవెల్లు
లో । పలజూపట్టులుగల్గుయావెలుగునీలోవెల్లుధాతీశ్వరా ॥ ౩౧ ॥ లోలో
నందనలోకమావెలుగుముల్లోకేశ్వరాతీతమా । బై లూచాన్వితృపాకట
క్షముననంపాదించనొకెల్వియా । త్మాలోకాన్వితృబోధమానగుక యూ
ర్యాస్తోత్రమాచిన్మయం । బేలింగునుసౌఖ్యమూనుఖమునీవీక్షింపు న
రామశృజా ॥

గురూపదేశదండకము.

శ్రీ రాజయోగింగోపాస్మిన్నస్వయం బోధితానందపుష్పస్వరూ
పానుసంధానుభాగావిశేషసినిత్యసంప్రాప్తచిద్రూపైశోరేయ్యధీని
దైమించునానందపుష్పామిని జీరియాత్మాంగసుస్థానసదాభిశుశ్రూషుం
మిరుశిష్యాభికారంబు వీక్షింపునాపెక్షతోనేతినేత్యాదివాక్యోపదేశా
ఖ్యదీక్షాకారంబులకదేహబుద్ధింద్రియప్రాణసంసారధర్మంబుపేక్ష
నలక్ష్యంబుగాజెప్పితత్సాక్షిసంచుకప్రేమయ్యమాణప్రేమాతస్మా
సాక్షి కూటస్థబ్రహ్మైక్యభాసంబులకపదనేదాంతమాగ్నింబులకద
త్వియాతత్త్వమన్యద వాచ్యార్థముల్దోషిన్విశ్వాధిమాబ్రహ్మసా
క్షాత్కరింపంగయారాజయోగిప్రకారంబులక వానిసిద్ధాననానీనుగాజీ
యుచుకదాలలాటంబులక భూతిచేరేఖగాదీర్చుచుకన్యకంబంజియూ
జంగమస్థావరాదిప్రపంచంబువిశ్వభరంగత్వియాభూమినిక వానిగాజేసి
యానిరముక వీతిహాత్రంబులోనిక నాయగ్నియుకగాలిం దోననా
వాయువాకాశముం జేరగాశూన్య మార్గంబుహృద్వీధిలో గూర్చుచుక
యామదికబుద్ధియాబుద్ధినిక జిత్రమట్లాయహంకారముకజేవుడై నంద
నంచుక మరిందన్నబై లోపరబ్రహ్మమందై క్యముకజేసి శ్రీశైలమూ
నందవారాశినోలాడుమంచుక రహస్యామనస్కన్వహాపాపదంబు సే
యక సహసాగిర మౌదాగురుధ్యానముంచేసి పూర్వోక్తమార్గంబులక
నచ్చిదగ్నిక బడక కేల్వియాతై శ్వామంగంజియగ్నింబంబులు

న్నట్టులుండంగదానన్నదికాదునామాదికంబన్నదక లేక మామక్షి
కామత్కుణోపద్రవంబుల్ గనక రాకనిర్వాతదీపంబుచందంబునక దెల్వి
తోనుండ బ్రహ్మచర్యకూలంబులందుకొమరిక దెల్పు శ్రీవ్యాసభట్టారకా
చార్య వద్యులబ్రశంసింపుచుకా ధన్యులమృండుతాపాగ్రదీయుక్తుడై వే
దవేదాంతసిద్ధాంతశాస్త్రప్రకారంబుసాంగంబుచేసి సర్వంబునుహోసిత
త్వాదనద్యంబుహృద్వ్యధిలోదాసిపట్నీనమేతంబుగా దర్మరాజాత్మతత్వోప
దేశంబు శ్రీవ్యాసమానిషిసాదంబునక జేసిలోజూపువేల్పుపులకగన్న
గన్గంటిమల్కుంచినోదూపులకజూతరాకున్నయాజూపులోనించి యా
వెల్గుబోధా ప్రకారంబుతానై శరీరంబుగ నిర్వాణుడై భోజుడై యోగ
నిగ్రహ ముం గొంత నేపంతలోలేచి శ్రీనధురుస్వామినికాజూచి నాప్టంబు
దండప్రసాదంబులంజేసి యుత్సాహియై మిక్కిలంగంటి చిత్రైఖ్యమం
చుకొమరికసన్నతుక జేసి యోగింద్రచంద్రాచిదానంద సాంద్రామహా
యోగినర్యానుగృహ స్థితై ర్యానిదజ్ఞానచర్యానమస్తై నమస్తై నమః॥

మ॥ శ్రీకల్యాణగుహాపదేశనిజలక్ష్మీమోహనాకారము॥ ధ్లోకాను
గ్రహకారణోద్భవసదాలోకానువాగార బ్ర॥ హృదకాశానుభవోద్వల
ద్రవబతుర్యజ్ఞప్తిసౌకర్యజీ॥ వాక్యత్యాసదదోషహేయగురురాయావ్యా
సభట్టారకా॥ మ॥ పరమజ్ఞానధురంధరుండవగునీపాదాబ్జమెవ్వారునం॥
సృణుతేయదురట్టివారలుగదానంసారవారాశివే॥ గిరమేదాటిభయం
బులన్విడిచిభక్తిజ్ఞానవైరాగ్యభా॥ గృహమారాగములందు చుండగురు
రాయావ్యాసభట్టారకా॥ నీ॥ ఒకముహూతకములోననుచ్ఛావ్వసనిశ్వా
సపవనుబంధించినపట్టభద్రీ॥ వేరొక్కగడియలో వీనులవిందుగా ప్రణవ
నాదముగన్నభాగ్యశాలి॥ యొక్కరగడియలో నోంకారదృశ్యంబుగా
ల్పివేసిన చిదాకాశమాన॥ మరికాలుగడియలో మానససృష్టతామరు
పు తెల్వలగెల్పుదుఃఖతదూరక్షణములోపలబ్రహ్మసాక్షాత్కరంబ॥ రా
గమొందగనేర్చుయోగిచంద్రీ॥ లేకచూత్రంబులోబ్రహ్మదేశమంత॥
యోగనేర్చినగర్గుడలీలలో॥ క॥ క్షేత్రీశ్రయవీక్షాత్రయ॥ నేత్రత్రయం
మృణ్మూర్త్యున్మోగినవా॥ నిత్యోణగనుమునీశా॥ ద్వాత్రిశత్రయగను

త్రిత్రయసూత్రా ॥ క॥ సద్గుణుడవై ననిన్నే । సద్గుణిగా నెడచువలచినంత
సమందు । సద్గుణికుండువాడే । చిద్గుణానందసీమశ్రితజనసోమా ॥
క॥ మునిచంద్రసీమాసాదం । బుననానందానంద్యమున కట్లు ఉన్నా । తిని
నీప్రభావమేమని । కొనియొడింగిలుగువాడే కోర్కెలగాదే ॥ గీ॥ తనయు
డై నవాడు తలిదండ్రముందర । విప్రమూషనదియుముద్దుగాడ । యట్లన
న్నుమీరుహాపికంచినతంతయు । పీఠిపోషణంబునేతునియ్య ॥ గీ॥ తల్లి
తండ్రుగురుడుదాతయై యై నంబు । యిహానంబునీవెదేయగలయు । గా
గనామనంబుకల్యాణయక్షమై । యెప్పుడున్నయ్యయోగినర్య ॥ గీ॥
జయముసద్గురురాయః జ్ఞానవిధేయ । జయము శ్రీసర్వయోగీంద్ర భూభ
చంద్ర । జయముడై వ్రాసానాఖ్యశ్రాంతిసాఖ్య । జయముశ్రీనాథుని
శుద్ధవాసనరమేచి ॥ గీ॥ ఆనిబహుశ్రాంతముసద్గురునియందు । సన్నితం
నమానిసంతరించ । ననుచుశౌనకాదిమునులకు నేరిగించి । సూతుడనె
నిల్లు ప్రీతితోడ ॥ క॥ మునిముఖ్యులారధర్మజా । ఉనయముగోనియాడ
మానిహాపకముతోడకా । ఘనయాయత్రీశుభమున । మనుమనిదీపం
చెమాయమనుమనిద్రీతికా ॥ క॥ గీవించిభార్యతనయుని । భావించిమహా
త్మసేవబ్రహ్మైశ్వర్యం । దావిర్భాననుభావ్యతి । దేవన్యూక్తుండవగుమచె
లగిట్లనియె ॥ ఉ॥ కోరికదీరలోనిదురగూరికి నెండుదుందుచిత్తమె । వ్యా
ధివారిదేనుఖమువాస నముకా మయిన్యలెన్వని । స్వీరికిసాటిగాబలు
కవెట్టితనంబులుబ్రహ్మతోల్లిబో । భారతుశిష్యపాదములుధర్మమేగానివ
సావహింపడే ॥ గీ॥ భూవర్ణ్యయిట్టిపుణ్యాత్ముడగుయోగి । నిపుడగుచు
కొంతభ్రష్టపలెను । మరెకిశాచబాలమత్తులపోలికె । భాతిదిరుగునొక్క
తలపులేక ॥ సీ॥ ఆలయపస్త్రయములదాటిమదిలోనరజతాద్రుణటికంపు
రాల్పిపై ని । నిండుపున్నమనాటిపండువెన్నెలవలె నట్టగటిపట్టబయలు
వోలె । నిండిపండియొరిగి నిబిడీకృతానందమై వెలుగుతుర్యం మాధియం
దు । చిన్మయజ్ఞప్తిమైనన్మాత్రమంత్రమై శేషించియదిదానచెలగుచున్న ।
బ్రహ్మసిద్ధ్యాధురంధరుల్బ్రహ్మమందు । జాతివణ్యాద్రుమాచారసంస్క
తులును । సర్వవిధైకనంది రనంగులైన । యభిభావ్యంబుని బయలుపెం

దుసంతులభవ ॥

జీవన్ముక్తలక్షణఘట్టము.

సీ ॥ ఆకాశమధ్యమందాకృతి పెలిలోనువిషయ శూన్యంబున వెలుగుచుండి । యుంబుగిమధ్యమందాకృతిపెలిలోనపూర్ణమై యానందమున నుగ్రింకు । సట్టిమహాయోగి యఖిలసంచారుడై యొక్క-వోనాచారము క్షిదనరు । నొక వేళసంసారియొప్పున చరియించునొక్క-వో నైరాగ్యముధరించు । నొక్క-వోభోగి యొక-వోటయోగియగుచు । పెక్కుగతులనుదిగుగు నీపృథ్వీలోన । యిస్వశ్చిట్లనంగరాదెప్పుడెల్ల యట్లకానుంట నిశ్చయంబవనినాథ

సీ ॥ ఖంబ్రహ్మమనుచునా కాశాత్మయనుచును నేద్రమాణముల్ విమలవాక్య । ములవిబుజుగాన నలచిదాకాశంబు నిరతిశయానందనిరుపమాన । నిర్మలనిర్గుణనిరవయ నీరంధ్రనిత్యని రాకారనిర్వికల్ప । నిర్విశేషానంతనిరు పదననిబద్ధనిష్కర్మ నిస్సంగనిర్వికార । మైవెలింగెడు బట్టబై లాశ్మగాంచి । మఱచియఖిలంబు మఱువనిమాత్రమెఱుక । కల్లునవహూత బహ్యనిష్కర్మ జేసి । కూహకపువిద్య సిద్ధులగోరడధిప ॥ మ॥ మణిమగ్రత్రోషధ యుత్రతంత్ర జపహోమద్రవ్యయోగంబులం । దణిసూడుల్ గగనాదిషాన మహిమాద్యంతంబు లొసిద్ధులన్ । గుణసామ్యంబులు మాయల్గియును ముక్తుకీర్తికైకోరునా । త్మనునాచార్యముఖంబునన్ జెలిసిబోధల్ గాంతుచున్వీశ్వరా ॥ క ॥ ఆలస్యమేలబ్రహ్మముబై లె యుండంగబట్టబ యలె జగముల్ । యాలోననడగునంతట । నీబోన నేనీచు నిల్చిండునమాధిన్ ॥ క ॥ నిండునమాధినిబై లై । యుండిననకలంబు మరచియున్మరిగనుచి । ట్లుండినవారికిధర్మజ । కొండాకధర్మంబు గోరగూడునెచెవుమా ॥ క ॥ అనిశంబిట్లునమాధిని । తనివొందినవారి మహిమదలచగవళిమే । కననేరకొండుత్రోవల జనువారలభాగ్యమెంత చెప్పగవలయున్ ॥ గీ ॥ ఆత్మనేగిజయట్టి యజహూతపంచార । మెవ్వడెరుగునయ్య నెదురుగాను । జూపరంబులై నకాపట్వ

మార్గతః । దగులుచుండు గానిధిరణినాథః ॥ క ॥ సతతంబాత్మసమాధి
 ని । గతకల్మషభావుడగుచు గడ్డతేరవలె ॥ ధృతినిట్లుచేయకుండన ।
 మతిహీనుడగుచు విషయమగ్నతజెందఁ ॥ గీ ॥ మనసువృత్తిలేక మ
 తీయరక్షణమైన । నుండదగుటవలయు ఖండవృత్తి । నుంచవలయుగాని
 యుంచకయండెనా । లేచివిషయములకు నేగిదిచుచు ॥ మ ॥ అమనస్కం
 బునృతిక్షణంబుగనగానానందభోగంబున ॥ విమలంబై హృదయంబు చ
 ల్లనగుచు విశ్వాత్మజాయోగిని । ర్మమతాహంకృతి జీవముక్తుడగు
 చురాజులు నిత్యునగా । సమయాతీతన మత్వచిత్తమున నిస్సంగా
 త్మజాభానరా ॥ మ ॥ అనిశంబుంబర మాత్మజుడనియతుండా కారణై
 కారికా । జనవాంఛావిషయంబులన్ దగిలిదుస్సంసార సంతాపము ।
 ల్లానిముందఁ దలయెత్త లేకబతిమాలుకొ గన్నవార్షెల్లగా । పునదు
 స్సంగవిరోధి గావలయుచేపుండాత్మసత్సంగియై ॥ చ ॥ ప్రతినిమిషంబు
 బ్రహ్మమునబాసము గూర్చకనుండువారుదు । ర్మతులునుపాపనదుర్వష
 యమగ్నులునై చెడిపోదు రంతట ॥ గడ్డజులసేతుబంధనము గాఢవివే
 కము లెంచిచూడగా । మతినిదిగాంచినపు మునిమనుకమునొందుము
 పాండవగ్రణీ ॥ శా ॥ సర్వజ్ఞత్వముగల్గియాత్మ గనియస్సంసార దూ
 రుండునై । నిర్వాణైక్యసమాధి మాత్రముపినా నేర్చులరైనై సనుక ॥
 గర్వగ్రస్తులుబోవు బ్రహ్మపదసాక్షాత్కారసౌఖ్యంబునుక ॥ బర్వన్నే
 రదుచిత్త మందుజయముక బ్రజ్ఞావిశేషాత్మకా ॥ ఉ ॥ కాయమనిత్య
 ముక డెలివిగానకమంత్రల యాదియోగసో । పాయములై నసిద్ధులను
 ప్రజ్ఞలుగాదలపోసిమూఢులై । మాయలనందువారు సడుమంత్రీపుయో
 గులుగానిముక్తికిక ॥ డాయగలేరువీరలకు దంభమెమోక్షములెంచిచూ
 డగక ॥ ఉ ॥ అంబరయానసిద్ధులకునాసలు సేయుచు మంత్రీశంత్రీమా ।
 డంబరవృత్తిగొందరు విడంబమునొందుటగానిముక్తిచే । తింబనలేదు
 వారలకు భ్రామితసంస్మృతి వెంటనంటిలో । కంబులద్రిష్టచుండకడగా
 సగనియ్యకరాజశేఖరా ॥ ఉ ॥ మాయలుసిద్ధజాలములు మాకదియేమి
 టికంచుచిత్సుభో । పాయమునొందుయెండొకటిభావనసేయక బాహ్యక

ర్మమం । జేయనుహింతునై నమదికింపగురితినిసంచించుని । ర్మాయీ^{కి}
 హాయిగాకమలిమంతనమందికిహాయిగలునే ॥ క॥ హాయికినోచ్చినవారలు ।
 ఛీయనిగగనాదియాపసిద్ధులనెల్ల ॥ రోయకరోసినవారే । మాయాసం
 సార హేయమానవరాయా ॥ గీ॥ కాయసిద్ధులు మొదలుగాగలవియెల్ల ।
 కుదురుగూరాడుచేసుక తదరకుండ । పొదగబట్టుటమాయకాపురముగా
 డె । యట్లుగావుననవియెల్ల యాత్మగావు ॥ గీ॥ మాయముక్తిగాదుమహి
 మలుముక్తిగా । దాశముక్తిగాదు యఖిలములును । రోసివిడుచున
 దియరూపదిముక్తియా । భువనకీర్తిజాలబోధలోలే ॥ శా॥ రూపవ్యాపి
 జగత్ప్రపంచముమదింరోశించినన్మాత్రచి । దూప్రానందపదానుభోగము
 ననంతోపించుడొగిందులీలా । రూపవ్యాప్తజగత్ప్రపంచవిషయాపూర్ణ
 క్రియాలాభమా ॥ కాపట్టంబులనై ససిద్ధమహిమల్ గాంక్షింతురేమూర్ఖు
 లై ॥ క॥ పాణాయామజయంబున । మానవులుధరితియందుమోకొ
 న్నేడుల్ । గానంగబడుదుంటే । కానిగలడెకాయసిద్ధికిలలోనై నన్ ॥
 గీ॥ కాయసిద్ధికిల్ల గాకున్న నెట్లెన । కన్నవిన్న వారుగలరెఘాతి । మూ
 ఖులై నవారు మొరుగుచుందురుగాక । యమరులందునై ననట్లుగలడె ॥
 గీ॥ హరిహరబ్రహ్మసురసిద్ధవరులకన్న । గరుడగంధర్వయక్షకిన్నరులక
 న్న । జనకశుకవామదేనసన్మనులకన్న । కాయసిద్ధికినరులెంతగలరు ధ
 రను ॥ క॥ జలబుద్బుదంబుకన్నను । చులకనభూతములచేతజాపట్టినయా
 చలనపుసిద్ధులగోరక । వలెజాతస్యమరణంధ్రుప్రపంబనవిసవే ॥ క॥ కౌం
 తేయకాయసిద్ధివ । దంతేవేదాంతసమ్మతంబదియద్ద ॥ శ్యంతన్నశ్యం
 యత్కృత । కంతదనిత్యమనుటకధలన్విసవే ॥ గీ॥ కమలజనితమగుచు
 కానంగబడ్డవి । చెనురటంచునాటిచెప్పశ్రుతులు । యెన్నడుచెవిసోకకు
 న్న దాయినిసంగ । దోషమింతెగాకదుర్జనులకు ॥ క॥ దుర్జనసంగతివల
 న । న్వర్ణావర్ణంబులెరుగవశవడకునికి । యాంబిం చెపాపమందుల । సూ
 ర్ణితిసంసారమాయలుచితములాయెన్ ॥ క॥ అన్నిటిమూలముమదియిది ।
 తిన్ననగాచిల్ల రక్షదీనియట్టే । వెన్నెలపైటనుచల్లగ । కన్నులపండువు
 గనుఖము గనుగోనవచ్చున్ ॥ గీ॥ వరుగురూపదేశపరుడయ్యసతతంబు ।

మనసమాధిచేయమనిచెనేని । విషయనంగిములనమునినంగివచ్చిన ।
 పాలుమాలుతిగిబాలిపడును ॥ ౩౪ ॥ కౌంటేయమెంతధీమంతుడోవచ్చెనె
 సతతమాత్మదలంపబాలకున్న । విషయముల్లపానువిషయనంగింబలు కో
 నియ దయించికోల్పెనలన । కోగ్రీహంబుప్పును కోగ్రీహంబునలనను మో
 హంబుపుట్టనుమోహమునకు । నెనుకటివెలి వల్ల నీటిపాతై పోనుపోయి
 నయాబుద్ధిపోనిమడగు । పోదేమణిగితి లేకపోవునంత । మొప్పుటగల
 ట్లునచ్చుమీదిట్లరింగి । చిన్మయశ్రీమహాలక్ష్మి చుట్టవట్టి యచ్చుకము
 లేకయండుటలెచ్చుగావె ॥ ౩౫ ॥ తమయూనిచ్చుకేటా । తనగునితెరు
 నెరుగలేనితనునదియేలా । తనబుద్ధిగానినేలా । తననన కేకాకయన్నత
 నునదియేలా ॥ ౩౬ ॥ అదికాకనీవుచిత్తిము । నున్నదై యుండుంగి నేనీ కో
 న్కులనెల్లకా । విమలరవిప్రభామునం । దలచేసేవనగుమపేట్టుకనం
 న్నపాలా ॥ ౩౭ ॥ పెన్నులుపనిదేయించు నెక్కరతోబ్రహ్మబోధమైసేవా
 శెం । పన్నులపారయగిబుద్ధకా । పక్కిండుకపోభ్యునుండునెయోగినిగి ।
 ౩౮ ॥ అవనీశాగ్రినీవీ । తనయోగనమాధియందుచిన్మాత్రంగిబై । ననెనీ
 తిసుఖంబుండుము । భవపాశవిరహితస్వభావగుండుకా ॥ ౩౯ ॥ గురుకా
 రుణ్యంబుననిహా । పరమాశోభన పరంపరావా శ్చినురూ । మరునకమ
 ననుననుంచుము । పురుషార్థపునీతిపూరిపురుషవార్జితా ॥ ౪౦ ॥ గురుగూపిధ
 ములదెలిపిన । మునిసరునకుధర్మజుండుమునతితకదట్టై । విషయాధయ
 భక్తిపలికెను । సనఘానుంకొక్కపిన్నయడుగు నలయ ॥ ౪౧ ॥ జగ
 బవరిత్యాగినిరా । జంబులచేనై నమోక్షులస్మకల్యా । ణంబు ద్యోతం
 బునుసాం । గంబుగవిరుటపుడునుడుకారణగురుండుకా ॥ ౪౨ ॥ మదిన్మిన్న
 కుమెచ్చిన । నిదినకల తపఃఫలంబులేకధలనెకా । మొదలిటివేయ్యుము
 నులును । ముదమందుచునుండుట్ల పోన్దన గిందా ॥ ౪౩ ॥ పనునినదిగి
 సంగిన్నకు । సనుభవులగుయోగిసమ్యలాప్తిస్త్వములకా । గెనెకొకకధ
 లక్షణ । మునముక్తిరహివహివామున్విసుండుతుం ॥ ౪౪ ॥ పరపరహేష్య
 దవినుసా । పరకాతాశోభనంబునరమరహస్యం । దెహకకునెనుక
 యెరిగెన । యెరుకనుమానినీయెలియ నెటిన తెనెనెటె ॥ ౪౫ ॥ అగినెనె ధవ

శుక్రబ్రహ్మసంపదనగరం.

మోక్షలక్ష్మీపినాహఘట్టము.

బుగ్గను మిన్నుబుట్టివెలుగుచుండు । కోటచుట్టనగరై మేటిప్రపంచం
బుద్ధార ముల్పదితర్కవాదబలము । వేదాంతసిద్ధాంత వీధులువిషయేం
ద్రయంబులంగట్ల దేహాత్మబుద్ధి । వర్ణాశ్రమాచారనిర్ణయధర్మముల్క
రితురగాదులు కర్మఫలము । దృశ్యదర్శనరాగముల్ స్త్రీపురుషులు । గా
గనభూదృగాశలుగలిగినట్టి । పట్టణంబేలునద్దురుపట్టభద్రు । జాత్యకాం
తానమేత్తుకై యనినాధ ॥ క॥ మణియన్నగరంబేలేడు । గురునాథుం
డొక్కనాడు కోవిదవినుతా । ర్థరహస్యమంటపమునా । స్థిరపీఠమునం
దొకొలుపునొసరునింత ॥ నీ॥ జననాథదేవికన్వామివిద్యామంటపమువె
లియంతఃపురమునకపుడు ॥ బోవుచోనాధారపుష్పకంబెక్కిన్వాధిష్ఠాన
భూమి సత్తక్రమించి । కమనీయమణిపూరక యనాహతవిశుద్ధచక్రము
డిచిదిర్బిక్కిమైనమణియనాజ్ఞాచక్రమందిరాంతరశీలశ్రీయమరురాజెట్ట
బట్టి । హంసతూలికత్వమృదమరగలసి । రెప్పవేయనియరగంటిదృష్టి
గలిగి । గాఢరత్నానునిద్దరై కన్యంబులైరి । యస్పదిదమిత్థమనరాని యొ
న్వచేత ॥ వ॥ ఇట్లులత్యంతకీర్ణావినోదంబులంబ్రొద్దుబుచ్చుచు నేకాంత
న్రదేవింబులమణియును ॥ ఉ॥ ఆనతితోడగూడినిగమాంతవనాంతరయో
గభూమితా । వానగ్యహంబులందిజనివానగ్యహంబులగోడనల్పస । ద్వా
నకగర్భమైయువిద ద్వాదశవక్షామునిండునంతన । ప్లూనమయంబునం
దురమామృత కన్యచుగాంచెభూవరా ॥ గీ॥ వరగనిట్లుగలిగి వరకాంత
ననియరాన । నాంగియనుచుధరణినాన్యలై ॥ మెచ్చికోరుచుండమేలై
లరాంకులు । కలుషభంగహృదయకమృద్భంగి ॥ క॥ ఆకాంతామణికిని
మరి । యేకాంతలుసాటికాయయేకాంతమునక । యాకాంతగూడగల్గి

ముక్తికాంతాజననఘట్టము.

చేకూరునునర్వశుభముచిన్మయహంసా॥క॥మోక్షశ్రీలలనామణి॥పట్టణం

తిసర్వశుభవిలాసవిశేషాధ్యక్షుచిక్షణలక్ష్యాంబుక్షణునచిచ్ఛమావలక్ష
 ణములచేత ॥ నీ॥ మరయు నిట్లుసర్వశుభలక్షణాంగి యగునెడ కూతు
 పెండ్లి నేయదలంచియుక్కనాడు ॥ గీ॥ చిన్మయానందపట్టాధిపిన్మయానంద
 మోక్షులక్ష్యస్వయంవరంబుపురిలోన । జనులూకారములు నేయశ్శాస్త్రగీ
 తి । చాటబంపెనుసర్వజనమృతముగ ॥ గీ॥ ఆస్వయంవరమున కఖిలదేశస్థు
 లు । వినిముదంబుగిదురవేట్కుచేతి । సచ్చిరపుమపురమునణకనాలంకా
 ర । ములనునన్నె కెక్కిచెలగుచుండె ॥ కీ॥ అట్టణశృంగారము । జూప
 త్పెనుసర్వజనులజూక్కికినాచెట్టె । యేట్లుననరిలేదని । కావట్టములే
 నిజములు కౌతుకమందన్ ॥ కీ॥ నానాదేశాధీశులు । నానాలంకారములు
 సునానార్థములన్ । నానావేషంబులచే । నానాభాషాచారనటనాళి
 డన్ ॥ కీ॥ ఒప్పుచునుంజియింపని । యొప్పులగుప్పగుచునట్టలుతెప్పహ
 ముతో । జూపిడియెనంతనొకనా । ఉప్పరిమేళువగువలియుహర్షముతో
 డన్ ॥ నీ॥ సగరుత్పంగారింబనిగమార్చిరినివేమింపనప్పుడునేహస్వతోడ ।
 మానసాఖ్యలుపట్టుమలతోరణంబునుగాగ వాసనమేలుకట్లుగాగ । క
 ర్మఫలంబునొకస్తూరినిలికించుకుండలిమృగమునిండదీర్చి । చిత్రితగీతి
 మాచిత్తరువులువ్రాసి నేతోత్సవంబుగానిఖలమైన । శుభనాలంకృ
 తులొనర్చిస్థూలసూక్ష్మ । కారణంబులమంగళాకారములుగ జగత్పైచి
 త్ర్యమెల్ల దక్షణమెసేయ । కొలువుశృంగారముగ రాజకోయపుడు ॥ నీ॥
 ఘనవస్త్రచయములుక్రమమొప్పధరించి నుదుటతెల్లనువొగ్గిపండము
 బెట్టి । పరిశుద్ధవాసనాభరితస్రచ్చందనాదులనలంకారంబులచేరించి । శి
 రమునగురురన్న పరకీరీటముదాల్చి శుక్రతులుచౌకట్లుపిశుక్రతులమరయ
 కంఠమాలిపిశుద్ధకమలమనాహత చక్రవర్తకముపక్షమున వెలుంగ । నా
 దిమణిపూరకముకటిసూత్రముగను । కరములనుజనాభయదానకం
 ణాది । భూషణంబులువేర్వేరపాలుపుమిగుల । చూడనొప్పారెగురురా
 జ సుందరముగ ॥ నీ॥ ఉభయపార్శ్వంబులయోగబోధస్త్రీలు వింజామ
 రంబులువీవుచుండు । నాచాంతభోగసుందరవేడ్కుకై దండయిచ్చి సుభా
 షితంజామినాడ । చిచ్చకి మొగతై నశ్చింగరవతులెల్ల ముందరికై వా

ఋషులునుజేయ । స్వప్రకాశానతిసరసవిడియమియ్య తనుకలోదరులు
 స్వత్యములునలున । ప్రణవ భేదీమృదంగఘోషణముచెవుల । పండువు
 లునేయకన్నులపండువుగను । వరసుషుమన్నంతరద్వారనతిక యగుచు ।
 చేరెనతియునహసాగ్రరశిఖణకపుడు ॥ సీ॥ నేదాంతసిద్ధాంతవిద్యానిద
 మంటుమునసిద్ధానసంబునందు । కాయముగ్గులుదీప్తికడగంటిచూడ్కు
 లుకలియంగగెలికించికలకదీప్తి । నమద్యప్రభ్రుమధ్యసంకల్పిగోష్ఠియుని
 గ్మిలంబగుతెల్వినిజనుఖంబు । గల్గినర్వజ్ఞాఘనరాజయోగనామ్రాజ్య
 మునుమొదల రాజబుషభు । తేరనర్వనన్నాహమర్బీవచ్చి । రిపుమన
 ద్వజసంబులసంతసెలమి । మోటులక్రికిశ్చిగారమునుజేయ । గడగి
 రంతఃపురస్త్రీలుకడకతోడ ॥ క॥ మంగళమనియక్కన్యకు । రంగుగను
 ఖరనముబ్రహ్మరంగధ్రమనంటన్ । గంగావాణీయమునల । సంగతిజల
 మొకతెదెచ్చిజలకములార్చెన్ ॥ సీ॥ కన్నులపండుగాకనకాంబరముగట్టి
 మెరుపుననునుపుగామరయగోష్ఠ । నవరించినశివహాసములొప్పుగాదు
 నిమి వెలుగుపాపటజెటితలపునుదుట । తిలకంబుశ్రుతిదీప్తిపౌజులకమ్మలు
 గళముక్కుతుదిచూడ్కితగినయోగి । ముత్యంపుముంగరమురువుగాగవి
 శుద్ధకమలాదిహారములొంతమునను । సమరమొలఘంటమణిపూరకా
 దుల్లి ॥ ప్రకృతియావర్ణరహిత సంభరణములను । యాకరచరణాద్య
 నయవాంగములనొప్ప । సతులుకన్యసుశృంగారవతినిజేసి ॥ గీ॥ దర్పణం
 బుదృశ్యదర్శనద్రృష్టగా । యెదుటనిలుపగన్ను జెదరసీక । జూచిచోద్య
 మండినుందరాంగియపుడు । తండ్రియనుమతమునధర్మనియతి ॥ క॥ ఉప
 రతియనుచెలికత్తెను । విపులంబుగజెట్టబట్టివేదాంతజ్ఞా । నపథంబున
 హంసగమన । మువహహిపుచునువచ్చెభూవతిసభకున్ ॥ క॥ వచ్చిన
 కాంతామణిగని । యచ్చెరువడినభికుల్లెనానంజముతో । ముచ్చటకు
 జూచ్చితమలో । నిచ్చెలిదమతమకెయంచుయెంచివేడ్కన్ ॥ క॥ ఈరీ
 తివారువారలు కోరుచునోహరుకోనుచుగణనంతులున్ । మీరుచునుం
 డిరియంతట । వారింగనిసఖినిచూచివైభవయుక్తిన్ ॥ గీ॥ వరుసవారి
 వారివణాన్త్రమచార । నటనలుకులకోత్రామమును । చెలికడుగు

మటంచుచిన్మయస్త్రీమణి । యనుమదిం నదియునెడినెనందు ॥ క॥ ఆకా
రముమునలిముదక । వాసునకారెనుముసానువలెబలిసినయా । తాకిక
పుమహారాజువి । వేకమువేరడుగవాచువికవికనగుచుకా ॥ నీ కోయి
ట్లనియె మాకులము పెద్దలుపెచ్చయిలువనమానుషులైనగిల్లి । యి
చ్చిపుచ్చుకొనుచుయిటబ్యాముగిల్లియెదకునచ్చికంబింతలేక । నాలుది
డ్డలుమేమునాయుష్యులంతులై యుండచ్చి । బొందకహాయియనుచు । యొ
కని ప్రాపాసిండుకున్నందలో మంచినంసాని యనననిసాటిగిల్లి ॥ యిలు
వాకిలిదనవారు చల్లగాను । ముండునిగుంట మోక్షంబుయొగిజోగి ।
గాగనచ్చునునంసానిగానాడు । ననుచుబలికినలకీకు నెనమాసింది ॥ గీ॥
కనియాకారపూజ్యములైనినీను । కాదోదు లుంగ రాల్కనకకుం
డ । లములుంబోనరిత్రిపురమునొప్పి । కార్యకర్మాధిపునినంత
గడిగి వాచు ॥ ... *

ముక్తికాంతాస్వయంవరఘట్టము.

ఆ ॥ తామసమొందరాదు పరదారనున్నదెడి దోనకానితో । నేమ
నిపాటునై నబలుకెన్నడుగాదువిశేషకాలమం । దేమరరాదుదానములు
హీనజనా వళిసంగమెన్నడు । నేమముగాదు యిట్టిదియోర్థయ మన్న
నుదాటియవ్వలకా ॥ మ ॥ చనికార్యాంగని వేషభాషణలచే నన్యాస
సంసారము । ల్లసగానినిగ్రాముకా ఘనకుతర్కగ్రహయ నాత్మత్వవా
క్కినిమో హేంద్రియనిగ్రహున్ని శిలదగ్గే శాదినంచుచువా । యునిరోధ
ప్రతునీశ్వరావృణల భ్యోర్వివృత్తిగాంచుచోకా ॥ మ ॥ తనవర్ణంబున
కాశ్రమంబునకునుకా దగ్గట్టిగర్భంబుల్లీ । తినినేయకావలెనేయు చోఫల
మువాదే వాదిదేనస్వరూ । పునికన్పింపుచుగామ్య కర్మములకై పోకపు
ణ్యఫలం । బునివాసంబుననద్వి వేకమునసత్పుణ్యాత్ముడై యొప్పెడుకా
నీ ॥ తనవారిగన్నట్లదనవారిగనవలె సర్వభూతదయకుసాక్షిగాగ । తన
వంటియాకలేయనపరి దేకిముందరికూడెన పెంకలాడె । బెట్టిగనల
యునుబీదయైనచ్చిన యాతనికలకొద్ది నంకవలయు । స్నానపానాదులు

సంభాష్యచుష్టానములు గల్గిలోకంబుననుననించి । సమవవలయును నే
 ర్వంబుకడకవలన । తోనుచుండును పెద్దమొదొడ్డతనము । యిహము
 మేలెంచినవడిన మహిమవారె । పరముగాంచంగ నేర్తురన్జ్ఞతోడ ॥
 ప ॥ అదియుచుంగాక సర్వాశ్రమాచారంబు లందుబ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్య
 శూద్రులలో బ్రహ్మణునకును యజనయాజనాధ్యయ నాధ్యయనా
 ధ్యానకదాన క్రితగ్రహంబులను పట్కర్మంబులును క్షత్రియులకుక్రితి
 గ్రహస్యతిక్తంబులగు నైదుకర్మంబులును వైశ్యునకుకృషిగోరక్ష వా
 నిజ్యాదికర్మంబులును శూద్రునకుబ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యాదిసేవయునును
 తీయునర్థంబులలో బ్రహ్మణుండు శ్రేష్ఠుండగుటంజేసి యందుబ్రంహ
 చారిగృహస్థ సన్యాసంబులను నాలుగ్రాశ్రమంబులు గలుగుటంజేసిమొ
 దల బ్రహ్మచర్యంబునశిఖా యజ్ఞోపవీతమశాంసీ కృష్ణాజినదండక మండ
 లధరుండై వేదాధ్యయనాది సత్కర్మసహింతుడై స్త్రీసంచారస్థల వర్జి
 తుండై గురుగృహవాసుండై యాచార్యాజ్ఞానంబున భిక్షుత్వంబుపరి
 గ్రహింపుచుక్షౌరాది కర్మరహితుండై సంచరింపుచుసత నాచార్యాను
 మతంబునవివాహాది గృహస్థధర్మంబు లంగీకరింపుచుగురునిచేత నియో
 గింపబడు రీతినిమంత్రితంప్ర జహహామనతనిష్ఠుండై వేదశాస్త్రపురా
 ణకథాశ్రవణ తత్పరుండై వాన ప్రస్థసన్యాసాతిథి పూజలునుజననీజనక
 పుత్రమిత్రకళత్ర భార్యశుభృత్య జనపోషణంబులుసేయుచు సంచప
 ర్వంబులు వ్యతిపాతాదిపుణ్యకాలంబులు దక్కతక్కినయుతు కాలంబు
 ల భార్యాసగంబు సేయుచుధర్మార్థకామంబులసంచరింపుచు బెద్దకా
 లంబునకుస్త్రీసహితుండై న సంసారధర్మంబు గృహంబువిడిచివనంబు
 లకందమూలాద్యాహారండుగుచు ద్వాదశ వర్షంబులైనవాన ప్రథాశ్ర
 మంబునందుండి సన్యాసాశ్రమంబంగీకరించి యిర్దియజయంబు గలిగిపు
 ణ్యప్రదేశ సంచాయండుగుచు దేహశక్తిలేక పరమవైరాగ్యంబున సర్వే
 శ్వరభ్యానాది భక్తిసత్కర్మంబులుసేయుచు తత్కర్మఫలసంత వర్జితుం
 డై యుండవలయు సర్వవర్ణాశ్రమంబులలో నెవ్వడై నను ధర్మార్థకామం
 బులు హిత్యుంచి మోక్షమాత్రాపేక్షితుండై శాంతుడై యేకాంత ప్ర

దేశంబుజేరి యనునియమానన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహారభ్యాన భాగ
 ణసమాధులను నప్తంగియోగింబుల సర్వసిద్ధిప్రదంబై లోకపూజ్యుం
 డగుచు సంఘించునతండు త్తముంపనిసమి శ్రీసాత్వికకర్మయుక్తుండైన
 ఘట్యాగి వాక్యాచంబరంబుల కాస్మిర్యంబునొందుచు నుపరితీక్షణ
 యూహకొని యందొక్కనానావిధ భేదసభామధ్యంబున నిష్ఠింబడివా
 రలనిక్రేయంబెఱు గంగోహటయును పరతివాక్యోత్తరంబు గావారలుదు
 నీ || ఒకడాశ్చయణువని యుక్తిసాధించిన విభవనియొక్కమ విచివేస
 దేశ్యూబద్ధిగాదెలిపిన యొక్కమకాదు ప్రాణమటంచు గిదికడియె |
 సిద్ధులాత్మయటంచు జేసినవేరొకం డాస్మమానసమనిహంకరించు | త్వం
 పదప్రాప్తికి సరియుక్తియనగివే రొక్కడుష్టాస్తికానుక్కబెనగె | యొ
 క్కడానందమే ముక్తియోగమరుచు | నాశ్మభేదంబు వాదినపందనో
 కడు | సంవిదాకాశముగ దన్నునన్గుహాక్తి | గనుటమోక్షంబెయన ధ
 ర్మతనయవించు || ప || అదియెట్లంటేనినా నాపధభేదవాదూ మధ్యంబున
 శాంతుండును సర్వదృశ్యవై రాగ్యవంతుండును నిశ్చలభక్తుండును సద్గు
 రుశ్రుతి విశ్వాసయుక్తుండునునగు నొక్కఁడభేదవాది యహంకారోర
 హితంబగునిర్గుణో పాసనాక్రమంబు గానిట్లనియె || క || వినుధర్మజన్మినై
 ను | తనుకరణేంద్రియ ములందుశగనారోపిం | మనహంబుద్ధితొలంగి |
 చనవాచ్యత స్వస్వరూపైతన్నమునౌ || గీ || ప్రత్యగానంకూటస్థ పద
 మునందు | నాయహంప్రత్యయోప సంహరచిత్తు | యిష్టపదియె బ్ర
 హ్మోపాస్తిచొప్పడంగ సనుచువేదాంతవాది వాక్యములుగాగ || ప ||
 మరియుధర్మజతో సమ్మానియిట్లనియె || నీ || అక్కఱియహంబను బు
 ధ్ధిగానుఖిదుఃఖములు మరిసారదిగాను | సరయనిచ్చాద్యేష యత్నధర్మా
 ధర్మభావ విశేషణానశులమరియు | కణగిసంఖ్యా స్పృధక్సంయోగభా
 గాదిపరిణామముల చేతబల్కినట్టి | సామాన్యగుణములు సవిశేషమైదే
 హకరణేంద్రి యంబులమెరసియందు | నాత్మబుద్ధిని పరికొంచునాగుణం
 బు | లవియకూటస్థుడై తస్యమనగరాదు | సుక్తికూటసుగూడ యేసా
 రదిగుణము | లరయతేనట సహముననణదెగాదె || క || అలబాగ్రస్స

ష్టంబుల । తెలియగనభిమానమున్నది యగుటగుణం । బులునుండెనుప్తి
కాలం । బులకనకుంగా రణాఖ్యహూతావిద్యకొ ॥

క॥ అభిమానమణగెగనుకగు । యభిమానమునందెగుణముబణగిన
యట్లా । యభిమానముగుణిగావలె । యభిమానమొకరణసంజ్ఞలననీనా
ధా ॥ గీ॥ అరయవాదకపాతకమనిసయట్లె । యహమునగుహృత్త మో
బుద్ధులనగజ్ఞెయకరణసంజ్ఞలనవియవోకానుపించె । నాయహంకృతితను
ధర్మమంటివేని ॥ క॥ మృతికాలంబునదేహము । సత్మయహమునికిలే
మిసహజంపాటక । సత్తముతనుధర్మమహం । కృతిగాననుటల్ నిజం
బుధృతిదెలియంగకొ ॥ గీ॥ ఐసబ్రాణధర్మమభిమానమంటివా । ఐరలని
దురబ్రాణవామువుండు । గానమందున హముగావుననదిప్రాణధర్మమన
గరాదుధర్మతనయ ॥ మ॥ ఘన కూటస్థమువిద్యురంగరంహంకారంబులే
దందుగ । స్కనహంకారములూశ్మధర్మమనుటల్కూబాయహంకారమా ।
తమనుగాంచేవరియంతమున్నలయనస్థాన్వంశ్వసంచామై । తనకున్ గార
ణమైననుప్తి యణగుకొత త్యానుభోగోజ్జ్వలా ॥

* గీ॥ సుప్తిమాయవలనసూక్ష్మజాగ్రాది । స్వస్వకృత్రిమములునరగ
తనకు । కారణంబుతనకుఘనసుప్తిమాయలో । నణగుచుండునహము
ననుదినంబు ॥ గీ॥ గురుసుషుప్తిలోనకూటస్థచైతన్య । మైనయెలుకయుం
డుటందులకును । గుఱుతునిదురలేచియెగుగనిందాకనే । సనుచుదిరుగు
చుంటమాత్మగాడె ॥ ఉ॥ కానసుషుప్తినిండెలిపిగల్గుదుగల్గియునేలగానడ ।
ట్లానిదురందుమేల్కొనిన యస్పటియట్లనజాగ్రిమందుకు । న్మానససాధకం
బునభిమానమునుప్తినిలీనమాటచే । హీనవికారమైయెలుక యేమియె
ఱుంగకనుండుపాండవా ॥ మత్తొకోకిల । అన్నిస్వత్తులునుప్తిగూడినయా
త్మయున్నదితెల్విమే । హ్మన్నయెప్పటిబోలెజాగ్రితొక్కొలేమియు లే
కయి । ట్లున్నయాత్మకునందుసౌఖ్యములుండు పెట్లగునంటివా । ము
న్నుదెల్పినవిద్యవృత్తికిమూలమాటయవిద్యచేకొ ॥ గీ॥ ఆత్మసుప్తిలోన
నజ్ఞానవృత్తిచే । సుఖమునందుటకునుసాచిహుడ । కార్యహువమైనకర
ణంబువృత్తిచే । మరలకారణంబునందుటకుడె ॥ గీ॥ కార్యపటమునందు

కారణమందువు । అమరగిపటనిష్ఠమైనతెలుపు । తంతునిష్ఠమగుటతగు
బుద్ధికినివృత్తి । గల్గెతిమమునందుగలదువృత్తి॥ మఱి అట్లుగావునకార్య
మామంబై నబుద్ధికిజాగ్రత్తస్వస్థంబులకువృత్తిగలుగుటజేసి కారణమాం
బై నయజ్ఞానస్వభావమనుసుఖస్థియందజ్ఞానంబునకు స్థితిత్వంబుగలన
నియెఱుంగవలయు నట్లగుటనుభుక్తి మూర్ఖులకాధారంబై నతెల్విగలు
గుటనత్యంతై నజాగ్రత్తనందలిబుద్ధియునుసాధనోపాధిబలంబువలన నుభు
క్తివిస్మరించినట్లజ్ఞానవృత్తియునుసాధనోపాధివలన నాత్మజాగ్రత్తలం
దలంచుగాకంటివాచిత్రవాక్యంబుల నెఱుంగునందుకు శ్రోత్రింబులున
క్కతక్కినతేత్రాదులుసాధనంబుగాని పట్లట్లజాగ్రత్తలను స్మరించుటకు
నజ్ఞానవృత్తిత్వంబులుసాధనంబులుగానేరదట్లయన నుభుక్తి మూర్ఖులకుభే
దంబెట్లన్న నజ్ఞానస్మరణమాత్రంబులు మూర్ఖులనెంచుకొనునుభుక్తి నా
నుభవమానస్మరణవ్యయంబునుంగూడి నుభుక్తి ముంకితదాధారంబై తస్యం
బు అనన్తాత్రయంబుతోడగూడి చెవకనాధారమూర్తింబై యున్న యట్లు
నేకశరీరంబులుద్రోచిచెడినవృద్ధాధారంబై తస్యంబు నాశంబునొరవట్లు
ననాతెల్వియనేకదేహంబులకాధారంబై తత్త్వదేహవ్యాపారజ్ఞానంబును
తనకుదేలియవలెనను ప్రమాణంబులేదట్లన్న భూతగుణవలన నైననస్థు
లశరీరంబులు తొల్లిచెడిన నదోట్టనాదేహంబులకాధారంబై నయొత్త
యొక్క మాయావరణంబువివేకజ్ఞానోనయంబుర్యంబులనునిష్కర్షిగాద
గుటంజేసిత్వ దేహవ్యాపారజ్ఞానంబును దోషదట్లందువలననకలదేహం
బులందునుదాకలదనేట్ల తత్త్వదేహవ్యాపారంబునుండనకుండవలెననే
టందులప్రమాణంబులే దనేకశరీరంబులందుండితావచ్చితి సనేట్లనదే
హకరణేంద్రియవ్యాపారజ్ఞానంబును సందందుకు భేదంబై తోచి చెడు
నవృద్ధా దేహంబులకుందా నాధారంబై యుంకినను నిశ్చయంబట్లుచెడ
దట్లు జంగమస్థానవాక్యకంబై తోచు సకలదేహంబులకు తానాధారంబ
ని తెలియవలయునట్లయినవ్యవహారజ్ఞానంబెట్లన్న భేదంబై తోచుచుండు
ననిననదిసన్కారభేదంబువలనన భిమానంబునకుదోచినజ్ఞానంబుతియేకా
ని యాత్మనందంబులేదను నిశ్చయంబట్లయిన నాత్మకంబుదేహాధార

రాక్షసులు సేదినర్యదేహవ్యాపారజ్ఞానంబగుగాకఁజేసి || సీ॥ అపవిత్ర
 ట్టజ్ఞాదేహవ్యాపకజ్ఞానమూర్తనచిత్రగుప్తాదులార్య । శిరములువెయ్యె
 నపునుఘాతానంటివానవ్వజేసేపాదులాత్మయగును । నక్షులువెయ్యెనయ
 తపాత్మయంటివాయవ్వశిందౌదులుమాతృగారె । పాదములవెయ్యెనబ
 లుమాతృమంటినా యవ్వసుసూర్యాదులార్యగారె । హస్తములునేయు
 గలయతగదాత్మయనిన । కాతఁవీర్యబాణాసుకుల్లారెమాతృ మైనశ్రు
 తులునుబహువిధంబుటివేసి । శ్రుతివిరాట్పురుషానన్ధజూపించెప్పై ॥ క॥ అల
 శ్రుతితాత్పర్యంబిటు । వలెనువిరాట్పురుషమాననజానమింతే । తెలి
 యవరంగిపూంబరి । దలితాత్పర్యంబుగాదుధమఁతనూబా ॥ సీ॥ అదిగా
 కదేహములరచట్టలనుబోలెతగతిదాధార్మ్యతన్యమునకు । నవయవాత్మ
 కమన్ననాయరచట్టలుచినిగిసి మనుజులఘనయనయన । ములుతోచున
 ట్లంగ మూలచిహ్నమగుచోటనాత్మస్వరూపముహస్తపాద । ములనుండ
 నలెనింకమోనఘనూపమయినన్యనిహరించాత్మదానంద్రివేసి । ఒసరన్యవ
 హరిమును సంయోగబలము । చేతనుస్త్రిభావినిదంబుచేతనగునో ।
 యని విన్నవరంజరలనముగాను । శోచుచుండును నీరీతిచోషదూ
 రి ॥ క॥ అనుననియును విభవనియును । యనువిభవ్రులు నాత్మ
 గావు యలమనన నియున్ । ఘనశర్క వాదభేదము । లనుగ
 ల్గుతగాని నిష్కళంబునఁజరుగున్ ॥ క॥ అనువిని ధర్మజడనియెను ।
 ననఘానిశ్చయము దెల్పుపనమునిబల్లెన్ యనువునతీతంబనియి । ట్లను
 శ్రుతికాధ్యన కాండమందలిఁజలివో ॥ గీ॥ అనఘనిశ్చయజ్ఞాన మెట్లం
 టివేసి । యులుదృశ్య విలక్షణమయినయట్టి । నిఘణజ్ఞప్తిచైతన్య మా
 ప్రమిదియ । వేదవేదాంత సిద్ధాంతనేత్రనిజము ॥ సులవోజ ॥ డానాధవి
 నవయ్య నకలతాప్రములు సారంబునిర్గుణజ్ఞప్తిచైతన్య । ఘనచిదాకాశ
 సాక్షాత్కారి భోగకారణాత్ములు చేతగ్రమమొప్పొట్లు । గనున్దనుభ
 నుభము నీకనుగంటుచూచి కడతేనుభముండు కరమొప్పననుచు । విన
 పించివ్యాసులవి విభవాదములు విజయోక్తిస్తజ్జన్విత వెలసెననివలికె ॥
 క॥ సీవేనున్యనిహరిర । జేపుండజ్ఞానవశత మెరుచుదనలో । దనశ్చ

మృగనేరక । సావయవశేర మాత్మయని యెవలండు ॥ గీ ॥ స
రన రోగ్యయిట్లునా నావిధంబై న । నృశ్యమార్గంబులను దీనిని హము
దెలిసితన్న తానె తెలియంగనలెని । లగిన భవహార భక్తియుక్తి ॥

క ॥ నానావిధాంతరంబులు । నానావిధములు వానిని కెల్లక ।
బూనిశ్యశేతారియుగా । దానినియమంబై భక్తినియ మహాత్మా ॥ న ॥
అని ఇవ్వెనంటు సజ్జై వ్రత శాస్త్రంబెడిగించి పంపియిచ్చి నోల్లంపియగు
యుధిష్ఠిరుంజాచి మోక్షంబు సన్తుమి కటాక్ష పీష్టా సుశేషంబువలన
సుభంబుగా నిష్కమా భ్యాసయోగంబులవా మునిరోధంబులన్నియూ
సంబును రోగాస్వరంబులగురోగంబులు నష్టనిష్కంబులు గాని అ
దువిశేషంబులేదు గావున సద్గురు సేవామూలంబున సంభవించిన యూ
త్మయోగంబున బాగ్రిశ్వస్వ సుఖము లాభిస్తమించి నిష్క్రంశంబులున
నిర్భరానందసముద్రంబున మునింగి తేజువుమహువునూపాను సుధాన
యెఱుక చెడవేదాంతంబుల నిరాభాసనిర్వికల్ప నిష్క్రంశనిర్వాణానీర్వికా
ర నిత్యశుద్ధసనాతనబ్రహ్మవంశంబునరజ్జు శుక్తి స్థానవుండు హరిబత్తహో
రాద్యోగంబులయట్లదోచిన మాయాప్రకారంబుదబ్బరగుటంజేసి ర
తుడయి తన్ను దాదెలిసిమక్తుండుగు మాయామానసవిభ్రాంతంబు తన్ను
నెఱుంగిమింజేసి బద్ధుండగు యీబంధముక్తులునాత్మకు శ్రేయసంకల్పస్వ
భావంబులు కాన నీవాశ్మమహాత్మత్వంబుజీవన్ముక్తుండవై సర్వభోగం
బులుబొందుచు సుఖంబుండుమనిమఱియునిట్లనియె ॥ ఉత్సాహాన్యస్తము!
పెలయనట్లువారివిషిధవాదములనుయు । క్తులజనుంచి ధైర్య మొప్పగురు
కృపాక్షి దనరగా । జెలగిముక్తికాంతవానిజెలికిజూపిబిరియముతో । త
లపులోవరించిమింజెతగినయట్టివరుడనక ॥

ముక్తికాంతవివాహముసూత్రపుట్టుము.

పంచచామరము ॥ పరావరస్వరూపమైన భాగ్యసంపదోదయక । నిరా
కరించరావయూనేక జన్మశీలుడక । మరెన్నంపరిచిమించుమన్మతో
విహారుడక । ధరాతలండునాథముక్తిజేతవానిచేరుడుక ॥ తరం ॥ కర

గంధగుపుష్పమాలిక ఖండివాదగజాంకుశా । భరణకంఠమనందువో
యుచుధక్తివానినిసఖ్యురా । బ్బరిగబెండ్లికినామతిరంగ బ్రహ్మబోధర
మామణిఁ । గురునరేఁబ్యునిమోగినిల్వెరుకూర్చికోసృపాలకా ॥ అం
బురుహావృణ్ణము ॥ అంతటసక్కడ పెండ్లికొమారుడుహర్ష చేరిమువా
ననా । క్రొత్తనుగంధసుపుష్పములందముగా ధరియించుచుతిత్తివి । శ్రాం
తికిరీటము దాల్చుచుల శుక్రశబ్దకుండలుడవువే । దాంతినిజా భరణం
బులునోప్పగ హంసవాహనుడయిన్సపాలా ॥ అల్పాక్కర ॥ కైరాగ్య
మార్గముననానన్ద ॥ నారానములుచెరింగనప్పుడునెఱుమి । నారాజుకొ
లువునకహంసడ్లికి । కేరంగదానచ్చెఱంగియశండు ॥ గీ॥ అపుడుసాధ
నసంకన్తుడొముముక్షు । పాగుమాత్తముకృష్ణకర్తమయినయట్లు । కొ
లువుదేనుచుదన చెనుకూర్చినంత । సకలజనులనుసంభ్రామాత్సహము
లును ॥ గీ॥ పరగనిట్టనమయనతులుగొందనమనో । కుటిలులగుచుమా
యగూడిజనిరి । నిజాబుధయుక్తి నాస్థానమంటుండు । బపుడువెడలెగురుడు
హంకమునను ॥ నీ॥ సకలార్థపరివారజనులు సేవించగనిగమార్థములు
నోస్వపగరిలోన । మండలత్రయముదండికివ్వలిచెంత పూర్వహృద్విధి
కిపాడవుగాను । మూర్ధ్వకుండలికినినెళవైనతావున నాలుగుతోపల స
ట్టనడుమ । నమరుబోధామంటపాంతర్గతానందవిజయాఖ్యకల్యాణ వేది
కందు । వేలస్వప్రీతమేతుడైవేదరీతి । నమరకస్యయు పిన్నవాడట్లమరి
యు । మంగళస్నానములుచేసిరంగుమీర । పెండ్లిపీటలమీదనుబ్రీతిజె
లగ ॥ తరువోడవృత్తము । మంగళద్రవ్యములతోక్రిడన రాగమంగ
ళంబులుబాడమరియనంగనలు । మంగళతూర్యములృహిమజెలంగమల్లు
పర్కములుతత్వమస్యాదివాచ్య । సంగననర్థముబాడలుగాగన్వస్తి కారో
హణస్థలిపీఠమునను । సంగతిస్వర్పదీక్షాభాషికములుసరవిగాతెరనేత్ర
సమదృష్టినమర ॥

ప॥ మఱియు నతద్వ్యావృత్తిలక్షణతటస్థలక్షణస్వరూపలక్షణంబుల
ను తలంబ్రాలుబోయుచు గురుదేవతాసన్నిధానంబునతత్వమస్యాది ల
క్ష్యాభోకపాంశ్మకమంగళనూత్రగ్రహణబు శుభలగ్నంబునందనరనద్ద

రుక్మపాదానవనిగ్రహించుచే శ్రీధాకర కణంబులు ముఖయ నేత్రశ్రీత నా
 సాగ్రభ్రూమధ్యాలోకనంబులు మంగళాంతరియ్యలక్ష్యంతన్నిచిత్తం
 బుబ్రహ్మముడిగా బ్రహ్మచూపంబునంకనవిజ్ఞానాన్ని ప్రేగినకన్మిలంబుల
 మంబులు సేయుచు మణిదేహేంద్రి చూచినగిద్రికంబులను సమష్టులు
 బోధశిఖిబడ ప్రేల్చియంతఃకరణాజ్ఞాపూతి సేయుచు వాననాపాణచిత్త
 జయంబునతత్వజ్ఞానాన్ని యుక్ బ్రహ్మణంబుగా వ్లె నాత్మాలోకంబున
 యుచు భూతిదానంబుగా చిత్తి త్యాగంబును మహా త్యాగంబును జేసిసాం
 గంబుగా సకలకర్మకృత్యంబులు వీర్చుచు శితుమిత్రాకృత్యంబునసర్వజ
 నంబులకు యధేష్టంబుగా పుణ్యాపుణ్యయుక్తంబగు నాగమకర్మభోజనప
 దార్థంబులును తిండిదావాజ్ఞాజబులంబున నూరవెందుగాడంచుచు వ్యాసహరి
 కపాత్రిధానికసత్తలకతెతంబగు నిరింతరనినువననివప్రీత్యక్షపాదసూర్ధిక
 బ్రహ్మసత్తాస్వరూపంబగు సన్మార్గంబులనుచుచు జీవేశ్వరకూటస్థ బ్ర
 హ్మైక్యావలోకనామృతాహూతై సకలసంభ్రమంబుల వివాహంబున
 రవేర్చుచునంతమిధ్యాపురుష సూర్యాస్తమానంబగుటయురాగి ద్వేషం
 బులను శత్రులుసంసారవృక్షాగ్రింబులనాశ్రయింపజాలకన్యత్రిమంబులను
 ఁనులు మాయానిజనివాసయుక్తింపనరిపవర్షర్గతిమిరంబెదు రెరుంగ
 నీకీమూఢమానసంబులను దిక్కుబిక్కుటిల్లి సుచిత్రజన చిత్తాకాశంబు
 న నానాపుణ్య సక్షత్రీంబులు ప్రకాశింపవృత్తినిరోధచంద్రోదయంబు
 షోడశకళలందనరసానాంతఃకరణకుముదంబులు వికసింపననుబంధచతు
 స్తయంబులను చకోరంబులు చెలంగయోగశాస్త్రార్థకాముకజనంబులు
 సంతస్లిలనవృషముక్తి నధూనరులుభూమికానప్త ఋషిచండలత్రయమ
 ధ్యంబున వెలుంగు సవ్వసేష్టస్నానాసంబున పీతాభాస్వత్వంబు చూపం
 బునంగనుపించునరుంధత్యావలోకంబు సేయుచుసత్కృత్యంబులుదీర్చు
 చు సుఖంబుండి నిట్లుపనిపదర్థవాదప్రకారంబు లనుదినంబులుగడుపుచు
 సర్వశుభలక్షణంబుగాను శ్రీయోమార్గధ్యానంబులనాకబలి మొదలగు
 శోభనంబులు సేయుచున్నంతసపుడు సంవత్సరోత్సవంబులకుంజెలగి ము
 క్తివధూవరులాదియగు సర్వజనంబులు నాలుగుకేదంబులంకన రుతత్వము

స్వాదిమహావాక్యంబును కొప్పరలనించిన సచ్చిదానంద నిత్యపరిపూర్ణంబును పంచదాక్షయు క్తరసంబగువసంతంబు పాశాయామజయంబును పాశ్రలను యంతర్మానసంబులనుంచి మనోపుటనించి వేదాంత నిశ్చితార్థంబులం బులంబునన్వహితాకాంత తనవతియగుదేశికస్వామినిమానందరసవసంతంబునందేలించుటయుంజూచిముక్తికాంతాలలా మనై రాగ్యోపరతులను చలికత్తిలుండేసే సస్వహామి కాశంబునుకడ కంటజూచు పాశంబును ముఖంబును చిరునవ్వునభివృత్తు శుభేచ్ఛ యనుకరంబునరాజయోగరసంబునవసంతంబుజేచ్చి తనవతియగు యోగీంద్రునిపైనించవాచుముసెముసెగవులుసగుచు భ్యాసచాత్రంబునను భూతిరసంబునవసంతంబుదానియింజలికిన నదియునుతెలరేగి యోగా భ్యాసరసంబునందోగించి లక్ష్మ్యశ్రీయములను మూలదాగబోవుటయు వాచును సద్వాసనా కరగతభోగేచ్ఛాసంతపాత్రుడయి వాసనాపుష్ప యుక్తంబులగు మనోవృత్తి కురులుదూలియాడ యాభరణాంబరంబుజారలలితానాసంద కుండలంబులల్లాడ నై రాగ్యముఖంబు దెమర్పదానిపెం బడిందగిలి యంతలక్ష్యంబునఽక్కించుకవ్యాపకంబుగ వసంతంబెవల నదోగించునమయంబున నదినిర్వాప్యపాలియగుటండేసి వానికరగతమగు వసంతంబువానిపై నించు నవసరమున శుక్తికాంతలు వానిదర్శనీకసాధ కంబుబుద్ధిచే బిగబట్టుటయును కామాతులకు సిగ్గులేదవుటంగావనై రాగ్యోపరతికరగతంబగు నిర్విషయానంద వసంతంబువాడొడిసితన భార్యాసహాయస్త్రీసమూహంబుమీద వషణంబుగాగురియించుటయు సమాధివిరోధంబులగులయవిక్షేపకషాయ రసాస్వాదస్త్రీలుదూరంబుగా దొలంగునవ్వకు ముక్తికాంతానమరసానందవసంతంబుయోగభోగస్త్రీ లందియ్యయేమరించియాహోహాభూమికయగుపాదార్థభావనావిశేషంబున నిక్కి నిత్యనిర్మలకరంబులుఘనంబుగా ప్రిసాదించితిమనశిరోవీధినభిషేకంబుజేసి దేహాత్మబుద్ధిరహితంబను పాదంబులనంతర్నాదమంజీరంబు దీర్ఘఘంటికారావంబున మోయినవికల్ప కాంబరంబుని గామయకుచంబులపై జార బాహ్యదృశ్యానువిదృశ్యబ్రానువిదృశనవికల్పంబులను కుసుమ

యక్షులగు సంకర్షణశ్యామిభక్తజ్ఞులు విధ్వంసమునకుఁ బ్రోవించుకొని
 గావీశస్వయాః క్రికాశంబులు తాళంకంబులు శ్రుతికిర్తివల్లభభావా
 భావమధ్యంబియును జ్ఞప్తికళాముఖంబుగా కెమర్చునిరాభానంబునం
 ద బహుమనుషున్నాంతరిద్వారంబునంబు వాని మనోవేగంబుగా బహు
 శక్తి మంకలక్రియంబులు గవచిహానమార్జితవత్సరాపాస్య మంటపం
 గర్గతానందనందనంబుని రావ్యచకరింబున చిన్న చిహిత్రంబుబూర్జంబు
 గామించి కెచ్చునమఁబుని న దానినతియగింప నహూతయను నమాధిపా
 ధకస్త్రీనహితంబులు క్రికాశానందకూటనమార్గంబున కెదుర్కొనియ
 ద్వయంబు బ్రహ్మచైతన్యానలోకంబుచేతనున్మాయగిం దానికరింబుబ్రు
 టయునదియు సిగ్గునడికతుర్యాతీతంబు వేరొక్కకరిగతానందనందనంతం
 బు వానినయిజిమ్మిచ్చునకళామోహంబున దాని చక్రిముద్దుకొనుచున్వ
 రూపలీలావిరోధంబుల నొకరినొకఁడనరనరంబు నెంతో బులుచును నిట్లు
 త్యంత సంభ్రమంబులవారిలునందనోద్వేగకేవలనోదంబులం బ్రాప్తు
 మిచ్చుచుండిరంత నారాత్రియూర్జితాంతానమేతుండు సద్గుణవర్యా
 భూషణంబునముక్తి నధూనగుండు చిచ్చుక్తి మోహుగు కాంతలనిపేక్షతో
 భసనీవ్యంబులమర్చి శుభముహూర్తంబున దేహార్థప్రాణంబులనుశూం
 బులు గురునకు బానంబునేయించి యానఘానంబుల నెద్దో కొల్పాట

శోభనముహూర్తపుట్టము.

మంజులంతర్గత మందిరంబున హంసతూలికాశ్వుంబున శోభనం
 బులు బాహుమ వానినునిచిగురు నన్ని భానంబునంతే విష్ణుకథావేదంబు
 లనుండి రంతనక్కజముక్తి నధూనరులు వేదాంతార్థకళా యోగకుశ
 లులయ్యను నూతననంగమంబ గుటంజేసిన్వేహదోన్ము ఖస్మరక్రిడాదం
 భనమయంబున ముక్తి కాంతాలలాప ముగియగుటయును భర్తయగు
 యోగీశ్వరుచిత్తంబు ముక్తి కామాతుర త్వభ్యాసంబుచేత మండలత్ర
 యమధ్యంబున వెలుగునాత్మ పీతాభాన్విత్యగు హంబనీశ్రుతిబలుకు
 టంజేసి యటయెముక్తి కాంత ఘోషించిన పీతాంబునందగుట్టి యంబ

రంబుగాంచు మనోముక్తింబియుటయు నిర్వాణియగుటంజేసి వాయు
చలనంబను కరంబున యోనిస్థానంబగు సుషుమ్నాంతరద్వారంబు మూ
సిచిత్త విక్షేపంబను వేరొక్క కరంబు నందనకుమారంబున వెలుంగుజేవ
కళాహాసదీపంబు చామసన్ధ్యంబు చేసిననదియునొక్క మనోహరంబై గ
తాయాత సుఖంబునందన ర్చనంత నాకాంతసునిష్ఠయను సిగ్గునగతా
యాతంబునుంగాక చిత్త చలనంబను విక్షేపంబునుగాక నూరకుండుట
యునప్పుడు యోగీశ్వరుండగు పతన్యత్త హిత మనోవ్యాపక సులీనంబను
కొగిటుంగీలించి యొకలంబులకాంకు రంబులువొడ మద్యధచిత్తంబున
హంసతూలికాత్వంబునందు స్వయంద్రకాశంబున వెలుంగిముందర ని
డుకొనితత్ప్రకాశ మానంబులగుచు వెలుంగుచెక్కిల్లు ముద్దుకొనుచునం
విధానందకు చంబులునివురు చున్వహాపచెలిమి నేయునదియు బరమప
త్నివ్రతయగుటంజేసి ప్రాశ్నిత్వంబునభర్తకు ప్రియంబగురీతిని బెనంగికళ
లుంటుచు నానన్వహాపంబులు శ్రావ్యంబుగాహృదయంబు గరంగికుండలీ
శక్తి భేదంబున యోనిజెమర్పంబిందు పతనంబుగా రహస్యక్రీడలంబరన
శుభై యర్థమునుభితనేత్రులను వృత్తిరహితచిత్తా కాశచిదాకాశశరీ
రంబులు రెండునై క్యంబుగా బెనంగిగాఢరతుల చిత్తంబుతస్మయంబగు
టజేసినున్నానియగు తుర్యంబున సుఖజ్ఞప్తి కళాసత్తామాత్రంబుగా నుం
డునప్పుడు శుద్ధవాసనాయుక్తులగుటంజేసి మరొకొత్తదడవులకు నమాధిగ
ళితంబుగా యోగీశ్వరునిచిత్తంబు మధ్యవిక్షేపంబు నొందుటబట్టిననది
యెహాలయలుక యగుటంగావున నవికల్పకష్టానంబుగాచి దాకాశన్వహా
పంబగు ముక్తికాంతాచిత్తు రుషుండభిముఖంబుగాగై కొనిజేవపరై
క్యంబును నత్యంతప్రేమంబుల తుర్యతుర్యాతీతంబులగు రతిక్రీడలంజెలం
గి నిర్వియోగనిద్రల సుఖంబునందనరసం దవివేకప్రభాతనమ యంబగు
టయు నజ్ఞానతిమిరంబు వర్ణాశ్రమాచార జనహృదయగు హలంబ్రవే
శింపధ్యాన భక్తివైరాగ్యంబులు వెలవెలంబారముని జనహృదయకమ
లంబులు వికసింపనునవిషదర్శ ప్రతిపాదకభృంగర్షుకారంబు లెనగపూ
ర్వహృదయశిఖరినా సూర్యజ్ఞానభానుండు దురుంచుటయు తత్వజ్ఞజననం

చార ప్రకాశంబై యొప్పుచుండె నంతనాముక్తివహువరులును తత్సమ
 యంబున మేల్కొనియాత్మాంగస్థాన సద్భావంబులను గురుశ్రుతాపం
 నిత్యకృత్యంబులు దీప్తియాచార్యానుమతంబునంబట్టి సవేతంబువేదాల
 తార్థరాజ్యా భిషిక్తుండై యఖిలబోధార్థసమువుల సర్వజనసంతోషక
 రంబునయ్యెను పరిమైశ్వర్యసుఖంబు నందనగిగురు కృపాభంబుగ నిజని
 వాసగృహంబుత్యంతక్రీడా వినోదంబుల కాటకటగుటంజేసి యందాత్మా
 రామశృంగార నసంబులుజూచుచు నిగమవృక్ష శాఖాగ్రంబులమోక్షసా
 ధశుక శారికాకొకిలస్వరంబులు నోహోయననాలకింపుచు నాగమార్గ
 రహస్యంబులను చిగురుమావిగు మురులనీడలనిలుచుచు పరలంభసం
 బులురుచింపుచు శుద్ధవాసనాపుష్పంబు లాస్వాదింపుచు సంతోషీకరంబు
 లగు పాదనిండ్లక్రీడలునల్పుచు సంతోషకరంబులు తనప్రియాకాంతను
 పొడవు గానిక్కించనున్నత శాస్త్రార్థతరు శాఖాగ్రంబులంబు కాశించు
 గుణత్రయపుష్పంబుల జదిమితత్సమిషంబున నున్నశుద్ధసత్వకుసుమంబు
 లందియ్య సుఖితరంబుగా కౌగిటందించీయాపుష్పంబులు నిరంబునధరి
 యింపుచు యోగయక్తంబులగు శ్రీశైలమేరు శిఖాగ్రంబులందలి బా
 హ్యులక్ష్యంబైన ద్వాదశారచక్రమేఘ సంచారంబులకలసి మనోమ
 యారంబులు చెలంగమారుతజయంబులను మెరుపులుచిత్తజయ మేఘు
 గర్జితంబులందశక్తు నంగనుపించనులికి నృత్తిభయంబు సంగొగలించు
 కొనునిజ కాంతాలింగనంబు నందనరుచు యోగభాగంబులను సత్వద్ధృ
 చుమంద మందారభూరుహంబు లంబెడ్లిండ్లు నేయుచు వివేకభూజంబున
 నల్లినగు రుక్మపోక్తియను తీగెలనుయ్యలూగుచు తత్వకందరంబులం
 దాగుడు మూతలాడుచు స్వరూపాధరపానంబుల సప్తపృథివీకిబుద్ధి వృ
 త్తినంచారంబులను బడలికలదీర్చుచు బ్రహ్మహంబును నుశబ్దంబుల
 మ్రోయు సెలయేటి దరులచిన్మయానంద పూదేనియసోన శాలువలునా
 త్మపు ప్రివృత్తనడ్డంబుగట్టుచు మనోహంకృత్యంబుల జెలంగిమరియను జ
 పామత్రాక్షిరంబుల గుహంసలుజీవ పరాఖ్యలస్త్రీ పురుషులగుటంజేసి
 నేచకపూరకకుంభక ప్రవాహంబులదనరు నిదాపింగళా సుషుమ్నాఖ్యల

గంగాయమునా వానదులంజెలంగు నాధారాదికములం బరస్పరాలో
 కసంగులు నొండొంటికొందిచ్చు పినోదంబులకల తామును చిన్నయహం
 సంపదపులు దాల్చుచుననాహత పిశువచక్రవాక మిధునంబులండా
 యంబోవుచు ప్రణవనాదర్పుంకారములు గలనహంకార భృంగంబులని
 వారింపుచువంతః కరణసరోదరయుక్తంబగుత్తి వేణీసంగమంబులని రా
 మయకు చక్రమాణజుంబుల నానందంబులజల్లులాడుచు నిర్వాణాలింగ
 నంబులనధ రాదిచుంబునంబుల మర్మస్థానంబులంబుచు ఇచ్చాచి నోదం
 బులంజులక్షీకలాడుచునత్యంతప్రియనపీ తీర్థంబునాశీ యొకకొకరు న
 ప్సాధిగణంబు లులంకరింపుచు హృదయంబురమింప సత్యజ్ఞానమోహం
 బుల న్యోన్యాలోకనంబుల గాఢాలింగనంబుల సుఖసుప్తి కళామూర్తు
 లగుచు నానాభోగంబులంప నరీలక్ష్యత్రయంబులగుని జగ్మహంబులం
 బ్రవేశించునమయంబున చిత్తి విశ్రాంతి మొనలగు సుందరలనందారతు
 లియ్య బ్రహ్మనందంబు సంశృక్కుచునుఖాసన సహజానందశయ్యలస్వ
 ప్రీతమేతంబుగాని జలీలసుఖంబుడుచు నాచూఢజ్ఞానసన్మార్గంబుల నడు
 చుచుపిద్ధాంత మార్గంబులనిత్యహోత్స వంబులు నేయచునద్గురువాక్యా
 ర్థరాజ్యపరిపాలనంబు లందననిసర్వజనంబుల తత్వార్థంబుగా బోషింపు
 చునిట్లుముక్త వధూనరులు నిరంతరసుఖక్రీడా వినోదంబుల బ్రొద్దుపుచ్చు
 చునుఖంబుండీరని శ్రీవ్యాసభట్టారకా చార్యుండుధర్మజునకు పరమర
 హస్యంబగు బ్రహ్మచుభోగంబు శృంగారకథాలక్షణంబున వినుపింపనక
 లజనానంద కరంబుగానాన మయంబున దేవదుందుభలు మొరయనమ
 రులుకగుచు నృప్తిగుణింప నత్యంతోత్సాహంబు లోకృష్టదైవా
 యుండు పరమామృతజ్ఞానోల్లాసీయగు యుధిష్ఠిరుంజూచిని వాత్సరా
 మత్వంబున, జీవన్ముక్తుడ వై సర్వభోగంబు లంబొందుచు సుఖంబుండు
 మనిమరియనిట్లనియె ॥ ౬ ॥ శ్రీకరలీలంజెలగు శ్రీగురునాథకృపావిశేష
 వి । ద్యాగుశలంబులందనరి యాశ్మబుముక్తి వధూనప్పిబో । ధాకృతి
 నిత్యపంపదల హర్షమునొందుచు సుంజీవిత్యుగా । ర్వాక్యతృప్త్యాభావ

మూలికయంబును తింపశక్యమే । క । కుంటిసుకనీభాగ్యం । చింతిం
 పించ వశమెఱుకభవిచువా । రంతయునకలశుభశ్రీ । సంతాన
 దుడుండ్రు సత్యముధాత్రి ॥ క ॥ కల్యాణాపేక్షితులగు । కల్యా
 ణము క్షిలలనకల్యాణముసా । కల్యాణవిగోరినసా । ఫల్యంబుద్రావదీ
 పరః । ధర్మబై । కావున ॥ శా ॥ శ్రీరామ స్తనరాజ మెవ్వడిలలోజంతిం
 పుచున్వాయుచున్ సారోక్షిన్వినుచుండి నట్టిఘనులు త్పాహంబు తో
 సంపదలో । మీరొక్కత్యమహోత్స వంబులను నెమ్మో గాంతులేప్రాద్దు
 నా । త్పారామంబుగనన్ని దేశములనిత్యానందులై ధర్మజా ॥ గి ॥ సక
 లశుభములు రాఘవ స్తనమునీను । నెరుకజెప్పితిడినీవు యెల్లప్రాద్దు ।
 దలపుచుడు ముసంపద్యలిగిసౌఖ్య । మందుచుండెను సత్యంబునార్యపి
 నుత ॥ వ ॥ అనివేదవ్యాసుడు ధర్మజున కెరింగించిని జగ్రతమంబున శిష్య
 పోషణంబు నేయుచు సుఖంబుండధర్మజుండును సంతతశ్రీరామస్తనరాజ
 పారాయణమహోత్సవంబులు నేయుచు సుఖంబుండెననినవిని సంతృప్తాం
 తరంగులై ససకాదిమహామునులత్యాదరంబున శ్రీరామ స్తనరాజమహా
 త్యమహిమంబును శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యశ్రభావంబును ధర్మజుంగొ
 నియాడుచు సూతుబ్రశంసింపుచు సుఖంబుండిల్లు ॥ క ॥ శ్రీకరమునిజ
 నహృదయన । శీకరబ్రహ్మాండ్రదివిజకేఖరవినుత । శ్రీకరసంతతజయ
 ల । శ్రీకరయదుకులవిహారశితజన ధారీ ॥

మాలినీ ॥ నయనహృదయబింద్యంతర్మనః పాణిణముద్రా । నయన
 ఘనసుషున్నానాడిసంయోగనిద్రా । నయనజతసుకంధానాదసద్రు
 మ్మారంధ్రా । నయనకళిదితేశా నాసికాగ్రప్రకాశా ॥

గద్య ॥ ఇది శ్రీరామచంద్రీనరపశిశాదలభకవితావిలాస శాండిల్య
 గోత్రోపవిత్ర కృష్ణయామాత్యపుత్రీవినుత గుణధుర్యమ్బుయామాత్య
 ప్రణీతంబై స శ్రీరామస్తనరాజంబును మహాప్రబంధంబునందు శ్రీవ్యా
 సభట్టారకుండుముముక్షులక్షణంబును ఆచార్యస్వరూపంబును శుశ్రూ
 హలక్షణంబునుజెప్పి ధర్మజుండు శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యుం బ్రశం
 సింపుటయు కృష్ణదేవపాయనుండుయోగీశ్వరపశిభావంబు జెప్పటయు

యుగ్మిదుగురుకు గురుకార్యంబునంగిలుగు మోక్షలక్ష్మీకల్యాణం
తిమ్మలినతదాచార్యుండు బ్రహ్మచర్యసగరవర్షనంబును ఆశ్మకా
మేతుండు దేశికస్వామిసనుకయగు మోక్షలక్ష్మీస్వయంవరం
టింపనానామతాధ్యక్షులుండనుదెంచిన యాముక్తికాంత తండ్రి
దేశికస్వామియనుమతిని యురతిచెమ్మానుకతాకికకావ్యకర్మ త్క
ర్మగత్యాగ నానావిధవాదజయుండగు నేదాంతినివరించుటయు దేశిక
స్వామి నేదాంతయోగనాస్తిక్యముగా కల్యాణంబునుగూర్పుటయు న
సంతోషవాదిమహోత్సవంబులునుచుచుటయు శ్రీరామస్థవరాజ క
థాశ్రవణంబునకు మహోల్లాసు దిద్దుటయునన్నది వర్ణంబును తృతీ
యాశ్వాసము.

శ్రీరామస్థవరాజము—తృతీయాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

—:—

10407

